

ਨਾਲ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉਂ ਬੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾਂ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀਂ ਕੋਇ ॥
 ਤੈ ਸਹਿ ਲੱਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
 ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਆ ਤੌ ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਰਤਾਂ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕੁਝ ਨਾ ਚਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨੂਰਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ
 ਹੋਈ ਕਿ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਨੂਰਸ਼ਾਹ ਆਪ ਆਈ ਤੇ ਲੱਖ ਅਤੰਬਰ ਨਾਲ
 ਲਿਆਈ ਪਰ ਓਸ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਯਾ ਕੁਝ ਨਾ ਬਟਿਆਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੇ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਆਖਿਆ ॥ ਰਾਗ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧

ਮੰਦ ਕੁਚੰਜੀ ਅਮਾਵਣ ਡੋਸ਼ੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਦੁ ਇਕ
 ਰੜੰਦੀਆ ਕਉਣ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ
 ਛਾਵੜੀਏਹੁ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਦ ਨ ਆਵਨੀ ਹਉ ਕੈ ਜੀਉ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥
 ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿੰਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਤ ਟੋਲ
 ਨ ਅੰਬੜਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੇ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਸਾਇਨਾ ਰੂਪ ਰੰਗਾਲਾ ਮੋਤੀ ਤੇ
 ਮਾਣਿਕ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹੁ ਦਿਤੀਆਂ ਮੈਂ ਤਿਨ ਸਿਉ ਲਾਯਾ ਰਿਤ ਜੀਉ ॥ ਮੰਦਰ
 ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ ਭੁਲੀਅਸ ਤਿਸ ਵੰਤ ਨ
 ਬੈਠੀ ਪਾਸ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬੜ ਕੂਜਾਂ ਕੁਰਲੀਆਂ ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧਨ
 ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੇ ਕਿਆ ਮੁਹਿ ਦੇਸੀ ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ ਭੁਲੀ
 ਵਾਟੜੀਆ ਸ ਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਨਾਲੋ ਮੁਤੀਅਸ ਦੁਖਾਂ ਕੂੰ ਧਰੀਆ ਸ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧ
 ਗੁਣ ਮੈ ਸਭ ਅੰਗਣਾਂ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ
 ਮੈਂ ਡੋਹਾਗਣ ਕਾਈ ਰਾਤ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਨੂਰਸ਼ਾਹ ਭੀ ਆਪ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਬੁਰ ਬੱਕੀਪਰ
 ਕੋਈ ਮੰਤ੍ਰਪੇਸ਼ਨਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇਨਾ ਓਸ ਐਰਤ ਦੇਸਿਰ ਤੋਂ ਘੜਾ ਹੀ ਉਤ੍ਰੇ ਫੇਰ ਨੂਰਸ਼ਾਹ ਨੇ ਦੁਰੋਂ
 ਦੁਰੋਂ ਕਾਮਲ ਇਲਮ ਵਾਲੀਆਂ ਸਦਵਾਈਆਂ ਸਭ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਇਕਰ ਲੱਗੀਆਂ ਫੋਲਗੀ
 ਵਜਾਉਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਹੋਰ ਕਹਿਆ ॥ ਆਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਲ
 ਮਦੀਰੇ ਘਰਕੇ ਘਾਟਾਂ ਦੇਲਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਜਹਿ ਵਾਜਾ ॥ ਨਾਰਦ ਨਾਚੈ ਕਲਕਾਡਾਉ ॥ ਜਤੀਸਤੀ
 ਕਹਿ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਿਬ ਜਾਣ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਫਿਰ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥ ਤਾਮਿ ਪਰੀਤ ਵਸੈ ਘਰ ਆਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਾਤਿਆ
 ਜੀਵਣਖਾਣਾ ॥ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੇ ਦਿਨ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖਿਐ ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ ॥ ਲੈਂ
 ਦਿਤੇ ਬਿਨ ਰਹੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ : ਕਰੇਹ ਬਾਇ ॥ ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥
 ਮਾਣਸ ਮੂਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾਂ ਕਰਣੀ ਕੁਤਾਂ ਦਰ ਫੁਰਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣਾ ॥
 ਕਿਛੁ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ॥
 ਚੱਲੀਆਸੀ ਚੰਗੇਰੀਆਂ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਂ ਮਨਹੁ ਕੁਸੂਧਾਂ ਕਾਲੀਆਂ ਬਾਹਰਹੁ ਚਿਟਵੀਆਂ ॥

॥ ਗੀਸਾਂ ਕਰਨ ਤਿਨਾੜੀਆਂ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰ ਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਲ ਖਸਮੈ ਰੱਤੀਆਂ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖ
ਗਲੀਆਹ ॥ ਹੋਂਦੈ ਤਾਣ ਨਿਤਾਣੀਆਂ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨੜੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਸਕਾਰਬਾਜੇ
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗ ਮਿਲਾਹ ॥ ੧ ॥ ਜਦ ਏਹ ਸ਼ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਨੁਰਸ਼ਾਹ ਨੇ
ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਮਾਯਾਦਾ ਜਾਲ ਪਾਈਏ ਜੇ ਮਾਯਾਦਾ ਮੋਹਇਸਨੂੰ ਪਿਆਤਾਂ ਏਹ ਸਾਡੇ
ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਏਹ ਬਾਤ ਨੁਰਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਜਾਕੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜਵਾਹਰ
ਅਰ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਆਈਆਂ ਤੇ ਆਣਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਭੇਟ ਰਖੀਆਣੇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ਼ਬਦ
ਕਹਿਆ ਰਾਗ ਤਿਲੀਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪਨੜੇ
ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨਾ ਮਾਣੇਹ ॥ ਸਹੁ ਨੇੜੇ ਧਨ ਕਮਲੀਏ ਬਾਹਿਰ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਾਂ ਭੈ ਕੀਆ
ਦੇਹ ਸਲਾਈਆਂ ਨੈਟੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਤਾਂ ਸੁਹਾਗਣ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹ
ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥ ੧ ॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਾਂ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੈ
ਬਹੁਤੇਰੀ ਸਾਧਨ ਮਹਿਲ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਠ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀਂ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥
ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀਂ ਸਹੁ
ਪਾਈਐ ਨਾਹੀਂ ਭਈ ਕਮਲਿ ਇਆਣੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀਂ
ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਹਿਕਮਤ ਹਕਮ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਜਾਕੈ
ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤ ਲਾਈਐ ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕੀਜੈ ਤਨ ਮਨੋ ਦੀਜੈ
ਐਸਾ ਪਰਮਲ ਲਾਈਐ ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀਂ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਆਪ
ਗਵਾਈਐ ਤਾਂ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਵਰ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨ ਲੇਖੈ
ਕਮਲਿ ਨਉਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥
ਐਸੇ ਰੰਗ ਰਾਤੀ ਸਹਿਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਰਖਣ
ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਜਦ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਕੁਤੀਆਂ ਤੇ ਛੁੱਝੀਆਂ ਦੇ ਖਾਵੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀਂ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਇਸ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਓ ਆਏ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਨਿਰ
ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਵੇ ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਕਰੋ ਸੱਤ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਅੌਰਤਾਂ ਦੇ ਭਰਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀਂ
ਆਇ ਲਗੇ ਕਹਿਓਨੇ ਹੋ ਸੰਤ ਸ੍ਰੀ ਤੁਸੀ ਦਇਆਲੂ ਹੋ ਜੀ ਧਰਮ ਮੂਰਤੀ ਹੋ ਜੀ ਸਾਨੂੰ
ਬਖਸ਼ਾਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸੰਤ ਨਰਮ ਚਿੱਤ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਉਨਾਂ ਅੱਗੇ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀਂ ਆਇ
ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਹੋਵੁ ਉਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਯਾ
ਇਠ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿਕਰਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਪਰੋਂ ਘੜਾਲਾਹਿਲੈ ਅੜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਆਖਕੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਮਾਰਹੁ ਓਹ ਹੱਫੀਅਂ ਹੋ ਜਾਨਗੀਅਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਇਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇ ਘੜਾ ਭੀਲਾਹ ਲਿਆ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਜਲ ਛਿਟਕਿਆ ਓਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇਹ ਹੋ ਗਈਅਂ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕੀਤਾ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਲਗੇ ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਵਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਨੂਰਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੀਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰੋ ਜੀਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਨੂੰ ਨਾਮ ਦੇਕੋ ਸਿੱਖਣਾ ਬਣਾਯਾ ਤੇ ਨੂਰਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਬਚਨ ਕਹਿਆ ਕਿ ਜੋ ਸਾਡਾ ਸਿੱਖ ਏਥੇ ਆਵੇ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਲਵੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨੂਰਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਪਦਾ ਸਿੱਖਛੌਡ ਕਰ ਜੇ ਆਪਦਾ ਕੁਕਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੋਵੇਗੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥

ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਭੂਮੀਏ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਇੱਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਭੂਮੀਆ ਸੀ ਢੱਕੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦਾ ਏਹ ਕੰਮ ਸੀ ਕਿ ਇਨੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਧਾੜਾ ਪਾਵਣਾ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਚੋਰੀ ਕਰਾਵਣੀ ਏਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਗਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਗੱਲ ਆਖੀ ਕਿ ਭਾਈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਧ ਫ਼ਕੀਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇਣਾ ਜੇ ਕੋਈ ਰਾਤ ਰਹਿਣ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਘਰ ਬਾਰ ਮੈਂ ਸਭ ਲੁੱਟ ਲਵਾਂਗਾ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਗਰ ਵਾਸੀਆਂ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋਈ ਵਸਤੀ ਵੇਖਕੇ ਆਇ ਵੱਜੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋਈ ਏਥੇ ਰਾਤ ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਆਵੇ ਸੁ ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦੇਨਾ ਏਹ ਓਸ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਕੇ ਅਪਨੇ ਘਰ ਮੈਂਇਕ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਵਾਈ ਅਤੇ ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਲੰਗਰ ਪਕਦਾ ਰਹਿਆ ਕਰੇ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਵੇ ਸੋ ਪਰਸ਼ਾਦ ਖਵਾਏ ਬੜੀ ਰਾਨੀ ਨਾ ਜਾਣ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਜੀਵਾਂਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਇਕ ਦਿਨ ਓਸੇ ਗਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਇਕ ਭਲੋਕ ਅਦਮੀ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਣੇ ਹੋ ਨਾਥ ਜੀ ਏਥੇ ਆਪ ਨਾ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਵਸਤੀ ਵੇਖਕਰ ਹਰਇਕ ਨੇ ਆਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਜੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਹੋ ਸਾਧ ਜੀ ਏਸ ਜਗਹ ਦਾ ਜੇ ਸਰਦਾਰ ਹੈ ਉਸਦਾ ਏਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਕਿ ਜੋ ਸਾਧ ਫ਼ਕੀਰ ਏਥੇ ਆਵੇ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਮੇਲੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦੇਨਾ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਬੈਠਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਦੇ ਘਰ ਚਲ ਬੈਠੀਏ ਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਭੀ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਠਕਰ ਓਸ ਭੂਮੀਏ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਭੂਮੀਏ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ

ਗੁਰੂ ਕਿ ਸਾਧ ਤਿੰਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਏਥੇ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਭੂਮੀਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਰਚਨੀ ਆਇ ਪਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਭਲਾ ਕਰੇ
ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੀਬਨਿਵਜ਼ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਹੈ ਆਪ
ਲਲਕੇ ਛਕੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੀ ਕਰ ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਘਰ ਘਰ ਦੀ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਪਰ ਬਾਹਰਲੇ ਦਿਲੋਂ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਕਹਾਯਾ ਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ
ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਏਹ ਜੋ ਲੰਗਰ ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਤੇਰੇ ਘਰ ਲਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ
ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਤੂੰ ਕਿਰਤ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਦਰਸ਼ਨ
ਦੇਫਲ ਕਰ ਉਸਦੀ ਬੁਧਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਸੱਚ ਸੱਚ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਸ ਦਿੱਤੀ ਹੋ ਦੀਨਦਿਆਲ ਜੀ ਮੇਰੀ ਕਿਰਤ ਏਹ ਹੈ ਜੀ ਕਿ ਦਿਨ ਨੂੰ ਮੈਂ
ਗਹ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚੋਰ ਲਾਵਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਉਸਨੇ ਏਹ ਗੱਲ ਆਖੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਸੀਂ ਨਾਹੀਂ ਖਾਦੇ ਤਾਂ ਓਸ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਮਿਹਰਬਾਨ ਜੀ ਜੇ ਆਪ ਕੁਛ ਮੂੰਹ ਨਾ ਪਾਓਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਾਂ ਤੂੰ ਏਹ ਕਿਰਤ ਛੱਡੇਂਗਾ ਤੇ ਕੋਈ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਭੂਮੀਆ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਸਬਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭੂਮੀਏ ਕਹਾ
ਜੀ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਜੀ ਪਰ ਏਹ ਕਿਰਤ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਛੁਟਣੀ ਨਾਹੀਂ
ਜੀ ਅਰ ਪਿੱਛੇ ਭੀ ਏਹੋ ਕਿਰਤ ਮੇਰੇ ਪਿਉ ਵਦੇ ਥੀਂ ਹੁੰਦੀ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਏਸਨੇ ਸੱਚੇ ਹੀ ਸੱਚ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਤੁਕ ਆਖੀ ॥
ਏਹ ਸਚ ਸਭਨਾਂ ਕਾ ਖਸਮ ਹੈ ਜਿਸ ਬਖਸੇ ਤਿਸ ਦੇਇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਜੇ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਬਚਨ ਮੰਨੇਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੀਏਂਗੇ
ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੀਬਨਿਵਜ਼ ਜੀ ਹੋਰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਇਕ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਦੂਜਾ ਜਿਸਦਾ ਲੂਣ ਖਾਣ ਉਸਦਾ
ਬੁਰਾ ਨਾਹੀਂ ਕਰਨਾ ਅਰ ਤੀਜੇ ਗੁਰੀਬ ਮਾਰ ਨਾਹੀਂ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਏਹ ਗੱਲ ਸੁਣ
ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹ ਤਿੰਨੇ ਬਚਨ ਮੈਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਇਕ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਸੱਚ ਸਾਹਿਬ ਏਕ ਤੂੰ
ਜਿਨ ਸੱਚੇ ਸੱਚ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸ ਮਿਲੈ ਸੱਚ ਤਾਂ ਤਿਨੀ ਸਰ ਕਮਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਐ ਸਚ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਸੱਚ ਨ ਜਾਣਨੀ
ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮ ਰਾਵਾਇਆ ॥ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਭੂਮੀਆ ਏਹ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਤਾਂ ਪਰਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹ ਰਹਿਤਾਂ ਧਾਰੇ ਤਾਂ
ਭੂਮੀਏ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕੇਹੜੀਆਂ ਰਹਿਤਾਂ ਹੈਨ ਸੋ ਕਹੋ ਜੀ ॥ ਰਾਗ ਆਸ ਮਹਲਾ ੧

॥ ਸੱਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਰਿਵੇ ਸੱਚਾ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲ ਉਤਰੈ ਤਨ ਕਰੈ ਹੱਛਾ ਧੋਇ ।
 ਸੱਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਏ ਜਾਂ ਸੱਚ ਧਰੇ ਪਿਆਗ॥ ਨਾਉ ਸੁਣ ਮਨ ਰਹਸੀਏ ਤਾਂ ਪਾਏ ਮੋਖਦੁਆਰ
 ॥ ਸੱਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਏ ਜਾਂ ਜੁਗਤ ਜਾਣੈ ਜੀਓ॥ ਧਰਤ ਕਾਯਾਂ ਸਾਧ ਕੈ ਵਿਚ ਦੇਇ ਕਰਾ
 ਬੀਓ॥ ਸੱਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਿਖ ਸੱਚੀ ਲੇਇ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈਜੀਅ ਕੀ ਕਛੁ ਪੁੰਨਦਾਨ
 ਕਰੇਇ॥ ਸੱਚ ਤਾਂ ਪਰ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਆਤਮ ਤੀਰਬ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਪਛਕੈ ਬਾਹਿ
 ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸ॥ ਸੱਚ ਸਭਨਾਂ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੇ ਧੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ
 ਸੱਚ ਪੱਲੈ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਏਹ ਮਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਦੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸ਼ਵਲ ਕਰਕੇ ਭੂਮੀਏ
 ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਕੇ ਬਚਨ ਮੈਂ ਮੱਨ ਲਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਤਰੀਦ ਕੀਤੀ
 ਭੂਮੀਏ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਜੋ ਤੈਂ ਪਿੱਛੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ
 ਭੀ ਤੇਰੇ ਬਖਸ਼ੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਬਖਸ਼ੇ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ
 ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਤੇਰਿਆਂ ਅਮਲਾਂ ਦੇ ਜਾਮਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਪਰੰਤੂ ਤਿੰਨੇ ਬਚਨ ਜ਼ਰੂਰ ਮੰਨਦੇ
 ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਡੇਰੇ ਪਰਸਾਦਿ ਪਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
 ਉਸਦੇ ਡੇਰੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਰਹੇ ਉਸ ਸਿੱਖ ਭੂਮੀਏ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ
 ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਿਸ ਜੀਵਲੇ
 ਤੇ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਕ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਧੂ ਕਾ ਸੰਗ ਭਯਾ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ
 ਹੋਯਾ ਹੈ ਏਹ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਭਾਈ ਹੁਣ
 ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਭੰਨਕੇ ਪਦਾਰਥ ਲਿਆਵਾਂ ਨਾਲੇ ਆਪ ਖਾਵਾਂ ਨਾਲੇ ਫਕੀਓਂ ਨੂੰ
 ਖੁਲਾਵਾਂਗਾ ਏਹ ਉਸਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਹੱਛੇ ਕਪੜੇ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨਕਰਕੇ ਪੁਸ਼ਟ
 ਪਹਿਰਨ ਕਰੀਐ ਰਕਝਾਂਕੰਠਾਂ ਕੁਡਲ ਮੋਤੀ ਜ੍ਵਾਹਰ ਪਹਿਰਨ ਕਰੇ ਸੀਸਤੇ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾਈ
 ਜਦ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਗਾਈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖ ਰਾਜਾ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉਪੱਰ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੂਆ ਜਾਂ
 ਓਹ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਚੌਕੀਦਾਰ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਇਸਵਕਤਤੂੰ ਰਾਜਾ ਦੇ
 ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਹੁਕਮ
 ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਤੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਮਾਰਿਆ ਹੀਜਾਵਾਂ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਬਚ ਰਹਾਂ ਪਰਮੈਂ
 ਤਾਂ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਤਾਂ ਭੂਮੀਏ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈਂ ਚੋਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦਰਵਾਨਾਂ ਕਹਿਆਂਭਾਈ
 ਤੂੰ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਹਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨਾਂ ਕਹਯਾ ਭਾਈ ਜੋ ਏਹ ਚੋਰ ਹੁੰਦਾ
 ਤਾਂ ਆਪਨੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਚੋਰ ਹਾਂ ਏਹ ਵਿਚਾਰਕੇ ਦਰਵਾਨਾਂ ਕਹਿਆਂਜਾਹਭਾਈ
 ਜੀ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਦਾ ਸਨਬੰਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖ ਰਾਜਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵਿਝਿਆਂਤਾਂ ਦੇਖਦਾ ਦੇਖਦਾ
 ਜੋ ਖਾਸ ਤੇਸੇਖਾਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਜੁਵਾਹਰ ਤੇ
 ਮੋਹਰਾਂ ਏਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਤ੍ਰੂ ਕਰਕੇ ਪੰਡ ਬੱਧੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਸਿੱਖ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪਈ ਇਕ ਸੂਰਨ

ਦੀ ਰਕੇਬੀ ਆਲੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਯਾ ਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚ
ਵੇਖਿਆ ਕੁਛ ਬਰੀਕ ਕੁੱਟੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਉਸਦੀਆਂ ਉਗਲੀਆਂ ਨਾਲ ਓਹ ਚੀਜ਼ ਲਗੀ
ਤੇ ਉਸਨੇ ਜਾਬਾਨ ਨੂੰ ਲਾਯਾ ਤੇ ਨਿਮਕ ਦਾ ਸੁਵਾਦ ਆਯਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਮੈਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੂਣ ਖਾਕੇ ਬੁਰਾ ਨਾਂਹੀਂ ਮੰਗਾਨਾ ਤੇ ਓਹ ਰਾਜਾਦਾ ਚੂਰਨ ਸੀ
ਜੇਹੜਾ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖਖਾਲੀਆਪਣੇ ਘਰਨੂੰ ਉਠ ਆਯਾ ਜਾਂ ਸਵੇਰ
ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰੋਲਾਂ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੁਡਾਰ ਭੋਜਾ ਜਦ ਰਾਜੇ ਜਾਇਕਚ ਦੇਖਿਆ
ਤਾਂ ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਹੈਨ ਪੰਡ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਗਈ ਇਕ ਕਉਡੀ ਭੀਨਹੀਂ ਜਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ
ਤਲਾਸੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਹਿਕ ਰੱਤੀ ਚੂਰਨ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬੜੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਈ ਕਿ
ਹੁਪਰਮੇਸ਼ਰ ਏਹ ਕਿਆ ਹੋਯਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭੁਡਾਰ ਵਿਚੋਂ ਚੋਰ ਖਾਲੀ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ
ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਸੱਚ ਦੱਸੋ ਜੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੌਣ ਬੇਥੇ ਆਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੇ
ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਰਾਜਾਧਿਰਾਜ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬੜਾ ਭਲਾ ਮਾਣਸ ਚੰਗੇ ਬੱਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰੇ ਹੋਏ
ਐਰਜੇਵਰ ਪਿਆ ਹੁਆ ਹੈ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਗਈ ਓਹ ਆਪਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ
ਲਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ ਇਸ ਵਕਤ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਚੋਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹਸਦਾ ਹੈਂ
ਸੋ ਜਾਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਾਹ ਸੋ ਓਹ ਅੰਦਰ ਲੰਘ ਆਯਾ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ
ਜੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਯਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਭਾਈ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਤਲੈਸ਼ਕਰੋ
ਤਾਂ ਓਹ ਦਰਵਾਨ ਉਸਦੀ ਤਲੈਸ਼ ਲੱਗੇ ਕਰਨ ਓਹ ਕਿਤੇਨਾਹੀਂ ਮਿਲਿਆਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਹੁਕਮ
ਦਿੱਤਾ ਭਾਈ ਢੰਡੇ ਰਾਫੇ ਕਿ ਜੋ ਚੋਰ ਹੈ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੜੇਤੀਪਾਤਸ਼ਹੀ ਉਸਨੂੰ
ਦੇਵਾਂਗਾ ਏਹ ਰਾਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲੈਕੇ ਦਰਵਾਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਢੰਡੇ ਰਾਫੇ ਰਿਆ ਪਰ ਚੋਰ ਰਾਜਾ
ਨੂੰ ਮਿਲਿਓਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਖੜਾ ਹੋਕੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਜੋ ਬਦਮਾਸ ਅੰਰਨਕੰਮਾਂ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਪਕੜੋ
ਮਾਰੋ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਤਾਂ ਲੱਗੇ ਜਾਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਏਹ ਗੱਲ ਸਾਰੇ ਫੈਲ ਗਈ ਤਾਂ
ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਜਾਰੀਬ ਮਾਰਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਤੇ ਹੁਣ
ਤਾਂ ਏਹ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਰੀਬ ਮਾਰੀ ਦੇਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੇ
ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡੇ ਤਾਂ ਉਸ ਚੋਰਨੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀਬਾਂ
ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਦੇਹ ਕਿ ਉਜੇ ਤੇਰਾਚੋਰ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਲੈ ਮੈਂ ਉੱਤ੍ਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਦ
ਰਾਜਾ ਨੇ ਏਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਏਹ
ਦੱਸ ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੋਸੇ ਖਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤੂੰ ਖਾਲੀ ਕਿਉਂ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਤੇ ਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਆ ਆਈ
ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਸਿੱਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਨੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪੂਤਰ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ
ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਓਸ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਆ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਸਿੱਖ ਨੇ ਆਪਣੀ

ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਤੇ ਤਿੰਨ ਬਚਨ ਸੰਨਣ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕਥਾ
 ਸੁਣਾਈ ਜਦ ਉਸ ਰਾਜਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਯਾ ਬਹੁਤ
 ਬਿਗਸਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਸਿੱਖ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼
 ਦੀਆਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨਾਂ ਉਪਰ ਨਿਸਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
 ਸਿਰ ਵਜੀਰਾਂ ਦਾ ਵਜੀਰ ਹੋਇਓਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੇ ਕਰ ਆਪਨਾ
 ਵਜੀਰ ਬਨਾਇਆ ਜਦ ਫੇਰ ਕਿਤਨੇ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਆਖਿਆਂਭਾਈ
 ਸਿੱਖ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਨਾ ਸਿੱਖ ਕਰ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜੀ ਅਜੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਿੱਖ
 ਹੋਵਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਧੂਆਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਿਸਤਰਾਂ ਕਰਾਂਪਰ ਹੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਸਿੱਖ ਹੋਣਾ
 ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਣਵਾਉ ਪਰ ਭਾਉਨੀ ਸਹਿਤ ਆਏ ਸਿੱਖ
 ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਇਸਕਰਨੀ ਤੇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਤੈਨੂੰ ਆਪ
 ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਨਗੇ ਕਿਉਂ ਜੇਓਹ ਘਰਘਰ ਕੀ ਜਾਣਣਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜਹਾਂ ਕੋਈ ਉਨਾਂਨੂੰ ਸਿਮਰਦਾ
 ਹੈ ਉਸਦੀ ਮਨੋ ਕਾਮਨ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਸੋ ਹੋ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾਜ਼ਰ ਜਾਨ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਧਰਮਾਂ ਅਵਤਾਰ ਹੈਨ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਣਵਾਈ
 ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਲੰਗਰ ਲਗਾ ਰਹੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਵੇ ਤੀਸਰੇ ਪਹਿਰ ਨਿੱਤ ਹੀ ਕੀਰਤਨ
 ਹੋਵੇ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਨੇ ਮਨਾਲ ਆਪ ਬੈਠ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਨ ਜਦ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵੇ
 ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਆਪੇ ਅਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀ ਨੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਅੱਗੇ
 ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੜਾਵਿਓ ਗੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਕੋਈ
 ਨਹੀਂ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਾਡੇ ਘਰ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਆਪ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅੱਗੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਜੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਕੋਈ ਫਲ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ
 ਆਖਿਆ ਰਾਜਾ ਸਵੇਰੇ ਸਭ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸਿੱਖ ਅਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਾਰੇ ਸੱਦਾ ਦੇਕੇ ਸਭ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਅਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਪੰਚਾਮੀਤ੍ਰ
 ਕਰਵਾਕੇ ਰਾਜੇ ਤੇ ਰਾਣੀ ਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਸੰਗਤ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋ ਗ਼ਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦੀਵਾਨ ਹੋ ਅਤੇ ਏਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਵਾਕ ਹੈ ਜੋ ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰੂ
 ਤੇ ਇੱਕੀ ਬਿਸਵੇ ਸੰਗਤ ਹੈ ਸੋ ਮਾਹਾਰਜ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਵੇ
 ਬਚਨਾਂ ਕਰਕੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬਖਸ਼ੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ
 ਇਕ ਫਲ ਲੈ ਦੇਓ ਜੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕਮਃ ॥ ਪਤੀਂ ਗੰਢ ਪਵੇ ਸੰਸਾਰ ॥

"ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਨ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਦੀ
 ਸਿਸਟਰਭੀ ਵਧਦੀਹੈ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ ਸਰਬੱਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ
 ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਜ਼ੂਰ ਹੋ ਅਰਜੇ ਵਸਤਾਪਦੇ ਹਜ਼ੂਰੇ ਮੰਗੀਦੀ ਹੈ ਸੋ

ਆਇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸੋ ਹੋਈਨ ਦਿਅਲ ਜੀ ਏਹ ਰਾਜਾ ਤੇ ਰਾਣੀ ਅਪਦੇ ਸਿੱਖ ਹੈਨ ਸੰਗਤ
 ਆਪਦੀ ਵਿੱਚ ਆਇ ਕਰ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਸੰਤ ਸਿੱਖ ਆਪ ਨੂੰ ਪਜਾਰੇ ਹੈਨ
 ਸੁਭਤ ਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਸਰਾਜਾ ਦੇਘਰ ਲੜਕਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੰਗਤ
 ਨੇ ਰਾਜੇਤੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਡੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਬੇਟਾ ਦੇਵੇਂ ਗੋਹੇ ਰਾਜਾਫਲ ਜ਼ਰੂਰ ਤੇਰੇ ਘਰ
 ਹੁਵੇਗਾ ਪਰ ਪ੍ਰੀਤ ਐਂਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰੱਖਣੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀ ਮੱਥਾ ਰੇਕਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈ ਕੇ
 ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਦ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰ ਕੰਨਿਆ ਜਨਮੀ
 ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਖਬਰ ਆਈ ਕੰਨਿਆ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਵਿੱਚੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ ਸੀ ਜੋ ਲੜਕਾ ਹੋਇਰਾ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸਭ
 ਵਧਾਈ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡੀ ਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ
 ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ ਜਦ ਓਹ ਸਿਆਣੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੰਨਿਆ ਵਰ
 ਪ੍ਰਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਵਰ ਛੂਡਣਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਣੀ ਅਮਕੇ ਰਾਜਾ
 ਦੇ ਘਰ ਲੜਕੀ ਹੈ ਐਂ ਏਸ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਉਥੇ ਵਿਆਹਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਏਡਾ ਅਪਰਾਧ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅੱਗੇ ਅੱਜ ਤੀਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ
 ਕੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਵਿਆਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਰਾਣੀ ਤੈਨੂੰ ਏਹ ਕੰਨਿਆ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ
 ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਚੁਪਕਰ ਰਹੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਪਨੇ
 ਪਰੋਹਤ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਫਲਾਟੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਮੇਰੇ ਲੜਕੇ ਦੀ
 ਸਾਦੀ ਦਾ ਉਪਾਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਸ ਪੰਡਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਏਹ ਅਪਰਾਧ
 ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅੱਗੇ ਕਿਸੇ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ਕਿਨਜਾਨਹੀਂ ਬਿਆਹੀਇਕ ਤੇ ਆਪਣੀ ਪੁੱਤ੍ਰੀ
 ਕੋ ਗਾਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਅਗਲੇ ਦੀ ਪੁੱਤ੍ਰੀ ਕੋ ਗਾਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪੰਡਤ ਨੂੰ ਕਹੇ ਭਾਈ
 ਧੁਵਾਨੂੰ ਏਹ ਪੁੱਤ੍ਰੀ ਨਜ਼ਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰੋਹਤ ਰਾਜਾ
 ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਮਨਮੇਂ ਕਹਿਣਲੱਗਾ ਕਿ ਬਦਨਾਮੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਏਸਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਮੈਂ ਕਾਹਨੂੰ
 ਬੁਰਾ ਹੋਵਾਂ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਚਿੱਠੀ ਲੈਕੇ ਓਸ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਜੇ ਲੈਕੇ ਬਤ
 ਸਿਰ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਯਾ ਘਰ ਵਿਚ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਿਆ
 ਧੰਨ ਸਾਡੇ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੋ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸਾਕ ਬਣੇ ਓਸੇ ਵਕਤ ਆਪਣੇ ਪਰੋਹਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਯਾ ਤੇ
 ਸਾਹਾ ਸੁਧਾਇ ਕਰ ਓਸੇ ਵਕਤ ਸਾਹੇ ਚਿੱਠੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਣਕਰ ਵਧਾਈ
 ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਓਸੇ ਵਕਤ ਵਿਆਹਦਾ ਸਮਿਆਨ ਲੱਗਾ ਕਰਨ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੜਕੇ
 ਨੂੰ ਨੁਵਾਇਕਰ ਸੂਹਾ ਚੋਲਾ ਪਹਿਨਾਇ ਕਰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜਨੇਤ ਚਲੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ
 ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਪਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਕਦੀ ਕੰਨਿਆ
 ਨਾਲ ਕੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਵਿਆਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧੁਵਾਨੂੰ ਕੰਨਿਆ ਦਿਸਦੀ ਹੈ

ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਜਦ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਨ ਜਾਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪੇ ਲੜਕਾ
ਵਿਆਹ ਲਿਆਵਾਂ ਗਾਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਅਸੀਂ ਵੀ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਾਂਗੇ ਓਥੇ ਕਿਅ
ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਜੰਵ ਚੱਲਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਈ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਗਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹਰਣ ਨਿਕਲਿਆ
ਤਾਂ ਓਸ ਕਹਿਆ ਹੋਪਿਤਾਂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਹਰਣ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਿਆਵਾਂ ਤਾਂ
ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਹੈਸਨ ਸੋ ਪਿਛਾਂ ਹਟ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਘੋੜਾ ਉਸ ਮਿਰਗ ਦੇ ਪਿੱਛਾ
ਲਾਇਆ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਬੜੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੀ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ
ਹਰਨ ਫੱਪ ਗਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਨਜ਼ਰ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇਕਪੱਕੀਚਾਰ ਦਿਵਾਲੀ
ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਓਹ ਹਰਣ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਮਗਾਰੇ ਹੀ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਜਾਇ ਵੜੀ ਤਾਂ ਕਿਅ
ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਹੈ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਹੋ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੰਡ ਰਹੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸਕੰਨਿਆ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੇ ਉਸ ਬੰਗਲੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਜਾਂ ਸਿਰ ਚੁਕ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸੰਤ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ ਆਉ ਭਾਈ
ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਜਦ ਏਹ ਅਵਾਜ਼ ਹੋਈ ਤਾਂ ਓਸ ਕੰਨਿਆ ਦੇ ਚਿਹਨ ਚੱਕ੍ਰ ਮਰਦ
ਕੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਗ੍ਰਾਉਰ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਇਤਨੇ
ਚਿਰ ਵਿਚ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਜਾ ਆਯਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਦਾ ਘੋੜਾ ਚਾਰ ਦੁਆਲੀ ਦੇ ਬਾਹਿਰ ਖੜਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਵੀ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਬੰਗਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜੀ ਹੈ ਤੇ ਸੰਗਤ
ਬੈਠੀ ਹੈ ਕੀਰਤਨ ਹੋ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਬਾਲਕ ਹੋਇਆ ਸੀ ਓਹ ਬੋਲਿਆ
ਆਉ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੁਮ ਭੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਲੇਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ
ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ ਆਉ ਰਾਜਾ
ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸਿਰ ਉਠਾਇਆ ਤੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੂਆ
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਨਾਚਾਰ ਦੁਆਲੀ ਨਾ ਸੰਗਤ ਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜਾ ਏਹ ਚਰਿੱਤ ਦੇਖ
ਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਜੋ ਸੂਪਨੇ ਦੇ ਸਮਾਨ
ਆਪਨੇ ਸਾਡੀ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੀ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਦੇਵੇਂ ਰਾਜਾ ਤੇ ਲੜਕਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ
ਪਿੱਛੋਂ ਜੀਵ ਆਇ ਗਈ ਪਰ ਰਾਜਾ ਚਿਤ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਧਿਆਨ ਦੇਕਰ ਧੰਨਵਾਦ
ਕਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਇੱਕ ਪਲਕ ਵਿਚ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੇ
ਸਤਿਗੁਰੋ ਹੇਘਰ ਘਰ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੋ ਸੱਚਦਾਨੰਦ ਤੂ ਬਿਅੰਤ ਤੂ ਬਿਅੰਤ ਜਦ ਓਹ ਜੰਵ
ਸਭ ਆਇਮਿਲੀ ਪਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਏਹ ਭੇਤ ਕਿਸੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਖੋਲਿਆ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ
ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇਤਾਂ ਉਸ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਜਨੇਤ ਆਈ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਖਬਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸੁਣ
ਲਈ ਕਿ ਰਾਜਾ ਕੰਨਜਾ ਨਾਲ ਕੰਨਜਾ ਵਜਾਹੁਣ ਆਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਯਾ ਰਾਜਾ
ਜੀ ਅਸਾਂ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਵਿਆਹੁਨੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਣੀ ਕਈ

ਅਇਅੰਤ ਏਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੱਗਾਜਾ
 ਲੈ ਲਵੇ ਏਹ ਹੁਕਮ ਰਾਜਾ ਦਾ ਰਾਣੀ ਪਾਇ ਕੇ ਇਕ ਨਾਇਣ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਇ ਕੇ ਭੇਜਿਆ
 ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਇਕਰ ਪੱਕੀ ਖਬਰ ਲਿਆਉ ਜੋ ਲੜਕਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪੱਕੀ ਸੌਚੇ ਸੋਚ
 ਖਬਰ ਲਿਆਵੇਂ ਗੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਦੇਵਾਂ ਗੀ ਜੇਕਰ ਝੂਠ ਬੋਲੇਂ ਗੀ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਫਾਸੀ
 ਹੁਆਂ ਦੇਵਾਂ ਗੀ ਏਹ ਬਾਤ ਮੰਨਕੇ ਨਾਇਣ ਜਨੇਤ ਵਿੱਚ ਆਈ ਤੇ ਆਇਕਰ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
 ਹੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਡੀ ਏਹ ਰੀਤ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਅਪਨੇ ਘਰਲੈ ਜਾਵਾਂ ਗੀ ਤੇ ਰੀਤ
 ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਆਹ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਜੋਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਸੋ ਕਰਲੈ ਜਾਹ
 ਜਾਂ ਏਹ ਗੱਲ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਜਨੇਤ ਦੇ ਲੋਕ ਉਥੋਂ ਉਠ ਗਏ ਤੇ ਅਪਸਵਿੱਚ ਲਗੇ
 ਕਹਿਣ ਭਾਈ ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਪੋਲ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਹਿਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਹੋਵੇਂ ਗੇ ਤੇ ਓਹ
 ਨਾਇਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਈ ਤੇ ਮਹੀਨ ਜਾਮ ਉਸਨੂੰ ਪੁਵਾਇ ਦਿੱਤਾ ਉਪਰ ਤੇ ਪਾਣੀ
 ਵਾਰਿਆ ਤੇ ਉਸ ਰਾਣੀ ਕੋ ਚੁਪਾਤੇ ਹੀ ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ ਹੋ ਰਾਣੀ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਕਾ ਗੰਧਰਬ
 ਏਹ ਕੁਵਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਅੰਗ ਨਾਇਣ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦੇਖ ਲੀਤੇ ਔਰ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਿਆ
 ਹੋ ਰਾਣੀ ਤੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਤੇ ਧੰਨ ਤੂ ਹੈਂ ਜਿਸਦਾ ਏਹ ਮਿਹਮਾਨ ਹੈ ਅਰਧੰਨ ਉਹ ਕੰਨਿਆ
 ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਏਹ ਭਰਤਾ ਹੈ ਰਾਣੀ ਸੁਟਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕਰੀ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ
 ਵਿਆਹ ਹੁਆ ਜਤ ਪਤ ਰਹਿ ਆਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤਾ ਹੁਆ ਰਾਜਾ ਪੁੱਤ੍ਰ
 ਕੇ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਪਰ ਰਾਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਕੰਨਿਆ ਤੋਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤੌਰ
 ਐਸੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਜੋ ਸਿੱਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ
 ਉਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰੱਖੇਗਾ ਉਸਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਂ ਗੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਏਹ ਚਾਹੀਏ
 ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਕਰ ਅਪਣੀ ਅਭਿਲਾਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਤੇ ਸੰਗਤ
 ਮੈਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਮੈਂ ਭੇਦ ਨਾ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਨਿੰਮ ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਚਰਨੋਂ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰੇ ਭਾਵਨੀ ਸਹਿਤ ਅਰਧੰਗ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਸੀ ਹੀਆ ਸਪੂਰੀ ਕਰੇਂ ਗੇ
 ਏਥੇ ਪਹਿਲੇ ਉਸ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਭੂਮੀਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨਾਂ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੀ ਤਾਂ ਉਸਕਾ
 ਏਹ ਮਰਾਤਬਾ ਹੁਆ ਰਾਜਾ ਕਾ ਸਿਰ ਮੰਤੀ ਹੁਆ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰੱਖੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ
 ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਕੁਵਰ ਹੋਇ ਗਿਆ ਅੰਤ ਕੋ ਸਤ ਗਤੀ ਹੋਈ ਦੇਹ ਤਿਆਗ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੀ ਪੁਰੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ ॥ ਏਹ ਕਬਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇ ਸੁਟਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅੰਗੇ ਮੱਥਾ ਰੇਕਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਕੋ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਧਿਆਨ
 ਮੈਂ ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਅੱਠ ਪਹਿਰ ਮਹਾਰਾਜ ਬਿਦੇਹ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
 ਕੋ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅੰਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਅਰੋ ਸਾਖੀਕਲਜੁਗ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਤੁਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹੈ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ
ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇਤ ਬੰਦਰ ਰਾਮੇਸ਼ਰ ਕੀ ਧਰਤੀ ਮੇਂ ਸਮੁੰਦਰ ਕੀ ਛਾਲਾ ਦੇਖਦੇ ਦੇਖਦੇ ਏਕ ਕੂਰ
ਮੇਂ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਬਡੀ ਅੰਧੇਰੀ ਕਾਲੀ
ਪੀਲੀ ਉਠੀ ਬਡਾ ਤੁਫਾਨ ਆਯਾ ਲਗੇ ਦ੍ਰਖਤ ਉਡਣ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮੂੰਹ
ਛੁੱਕਕੇ ਲੰਮਾ ਪੈਰਿਹਾ ਬਹੁਤ ਭੈਮਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗਾ ਕਹਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਵੱਡੀ ਉਸਤੇ
ਵਿੱਚ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰ ਕਾਹਲਾ ਨਾ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਜ ਜੇਡਾ ਪਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਅਤੇ ਏਹ ਅੰਧੇਰੀ ਜੋ ਆਈ ਹੈ ਸੇ ਸਾਡੇ
ਜੀਵ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਾ ਅਤੇ
ਡਰਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਦੇਉਕਾ ਸਰੂਪ ਧਾਰਲਿਆ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਬੜਾ ਸਾਰਾ ਪਹਾੜੁੰਦਾ
ਹੈ ਅਕਾਸ਼ ਚੋਟੀ ਪਤਾਲ ਪੈਰ ਬੜੇ ਬੜੇ ਦੰਦ ਤੇ ਜ਼ਬਾਨ ਭੈ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖਕਰ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਧੇਰੀ ਪਾਸੋਂ ਤਾਂ ਬਚੇ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਬਲਾਇ ਥੀਂ ਅਸੀਂ ਨਾਹੀਂ ਬਚਦੇਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਏਹ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਤੇ ਰਨੇਤੇ
ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਗਨਿ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਿਆ
ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਚਾਰੇ ਕੂੰਟਾਂ ਤੇ ਧੂਆਂ ਉਠਿਆ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰਿਆ ਤੇ ਮੂੰਹ ਛੁੱਕੇ
ਲੰਮਾਂ ਪੈਰਹਿਆ ਤੇ ਬਹੁਤ ਓਦਰਦਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਬਚਦੇ
ਸਾਡਾ ਜੀਵਣ ਰਹਿ ਚੁਕਾ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਏਹ ਵੀ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲ
ਜੁਗ ਨੇ ਚਾਰੋਂ ਤਰੱਫ ਕਾਲੀਆਂ ਘਟਾਂ ਕਰਕੇ ਗਲਾ ਮੀਂਹ ਵਰਸਾਯਾ ਨਾਲ ਕੰਕਰ ਬਗਸੈਂ
ਬਿਜਲੀ ਚਮਕੇ ਬੜਾ ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇ ਪਰ ਕੰਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਪਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿੱਥੇ ਲਿਆਇ ਮਾਤਿਆਹੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਗੋਰ ਕਫਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਸੀ
ਐਵੇਂ ਅਜਾਈ ਮਰਵੈਸਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਏਹ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋ ਵੈਸੀ ਪਰਤੂੰ
ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੁ ਤੇ ਰਚਾਬ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਰਾਗ ਗਉਂਵੀ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਡਰਿ ਘਰ ਘਰਿ ਡਰ ਡਰਿ ਡਰ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਡਰ ਕੇਹਾ ਜਿਤ ਡਰ ਡਰ ਪਾਇ
॥ ਤਧ ਬਿਨ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀਂ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕੁਛ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰ
ਹੋਵੈ ਹੋਰ ॥ ਡਰ ਡਰ ਮਰਨ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨਾ ਢੂਬੇ ਤਰੈ ॥
ਜਿਨ ਕਿਛ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛ ਕਰੈ ॥ ਹੁਕਮੈ ਆਵੈ ਹੁਕਮੈ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮ ਰਜਾਇ ॥
੨ ॥ ਹੰਸ ਹੇਤ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨ ॥ ਤਿਸ ਵਿਚ ਭੂਖ ਬਹੁਤ ਨੀਸਾਨ ॥ ਭਉ ਖਾਣ ਪੀਠ
ਆਧਾਰ ॥ ਵਿਣ ਖਾਧੇ ਮਰ ਹੋਇ ਗਵਾਰ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸਭ
ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾਂ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨ ਮਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਰਾਰ ॥

੪॥ ਤਿਸਕ' ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਡਰ ਵਿੱਚ ਘਰਦੇਹੈਤੇਜੇਹੜੇ
ਮਨਮੁਖ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਥੀਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ ਅਤੇ ਜੀਅਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਮ ਕਾ ਡਰ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਏਹ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਰਜਾਇ ਥੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਜੀਵਾਵਣੇ
ਵਾਲਾ ਤੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਤੇ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚਹੀਆਂਵਦਾ ਹੈਤੇਹੁਕਮ ਵਿੱਚ
ਹੀ ਜਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਜੀਅਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਖਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਭੁੱਖ ਸਰੋਂ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ ਵਿੱਚ ਈਧਨ ਪਾਇਆਂ ਅਗਨਿ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਭਉ ਕਰਦੇ
ਹੈਨ ਸੋਈ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕਾ ਆਸਰਾ ਕਰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਓਸ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਸਰਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ
ਸਿਸ਼ਟੀ ਬਨਾਈ ਹੈ ਸੋਈ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
ਕਾ ਭਉ ਰੱਖੋਂਗਾ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਵੇਂਗਾ ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪੋਂਗਾ ਤਦ ਤੇਰਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਰਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਪੁਰਖ
ਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਾਲ ਭੀ ਪੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਏਹ ਬਾਰਤੀ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਰੂਪ
ਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮਾਸ ਹੈ ਅਤੇ
ਸਾਰੀ ਦੇਹੀ ਕੱਚ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਉੱਠ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਉਘੜ
ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉੱਠ ਬੈਠ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਰਾਗ
ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਡਰ ਪੈ ਧਰਤ ਅਕਾਸ਼

ਨਿਛੱਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਉਪਰ ਅਮਰ ਕਰਾਰਾ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰ
ਵਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਏਕੀ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤਸੁਨੀ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲ
ਗਾਇ ਗੁਨੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਹ ਧਾਰ ਅਰ ਦੇਵਾ ਡਰਪੈ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰ ਮੁਇਆ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਫਿਰ ਫਿਰ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ॥ ੩॥ ਰਾਜਸ ਸਾਂਤਕ
ਤਾਮਸ ਡਰਪੈ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ॥ ਛਲ ਬਪਰੀ ਏਹ ਕੌਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪਹਿ
ਧਰਮਰਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਰਾਲ ਸਮਗਰੀ ਡਰੈ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨ ਡਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ॥ ੪॥੧॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀ ਗਾਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁੱਛਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਕੌਲ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੇਹਬਾ ਤੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਇੰਦੀ ਪਕੜੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਤੇ ਸਰੀਰ ਨਗਨ ਹੈ ਐਸਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਣਲੱਗਾ ਹੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਜਾਣਦਾ ਜੀਅਤੇ ਆਪਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ
ਆਯਾ ਹਾਂ ਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਬੇਅਦਬੀ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ ਜੀ ਇਸ ਵਕਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ
ਜੀ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਕਦਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜੀ ਹੋਰ ਮਹਾਰਾਜਾਅਪ ਭੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ

ਕਿਰਪਾ ਰੱਖਣੀ ਜੀ ਹੋਰ ਦੀਨਾਨਾਥ ਜੀ ਏਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਏਹ ਲੱਛਣ ਵਰਤਨਾਂ
ਜੀ ਏਹ ਵੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਲਾਯਾ ਹੈ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਵੀ ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਗੁਣ ਸਭ
ਤਿਆਗ ਦੇਣਗੇ ਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਏਹ ਦੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆਂ ਹੈਨ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗਤ ਏਨਾਂ
ਦੇ ਸੁਆਦਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣਗੇ ਯਾ ਖਾਵਣਾ ਯਾ ਮੈਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸੁਆਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤਾਨ
ਰਹਿਣਗੇ ਅੰਗ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗੁਸ਼ਾਈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੱਜਾ ਸਭ ਤੇਜਾਗ ਦੇਣਗੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੈਂ ਆਪ ਨਾਲ ਏਹ ਛਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਬਖਸ਼ੇ ਜੀਆਪ ਸੰਤ ਅਵਤਾਰੋਂ
ਖਿਮਾ ਕਰਨੀ ਜੀ ਏਹ ਆਪਦਾ ਬਿਰਦ ਹੈ ਜੀ ਆਪ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋ ਬਡੇ ਉਦਾਰ ਹੋ ਅਤੇ ਅੱਗੇ
ਕਹਾਂ ਜਾਵੇਗੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਕੋ ਵੇਖਣਾ
ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਜੀ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਕਲਜੁਗ ਤੇਰਾ ਤੋ ਅਮਲ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਇਹ ਵਰਤ ਰਿਣ
ਹੈ ਅਰ ਈਹਾਂ ਤੂੰ ਕਿਸ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਆਯਾ ਹੈਂ ਏਹ ਕਪਟ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂ ਛਲ ਕਰਦੇ ਹੋ
ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਲਜੁਗ ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਹੈ| ਅਤੇ ਆਪਦਾ
ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਯਾ ਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਜੀ ਅੰਗ ਆਪਕੀ ਪ੍ਰਾਖਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਏਹ
ਛਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੋ ਕਲਜੁਗ ਆਪਨੇ ਲੱਛਣ ਕਹੁ ਅਰ
ਅਪਣੀ ਸੈਨਾ ਦੱਸ ਜੇਹਜੀ ਨਾਲ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੂੰ ਸਿਕਦਾਰੀ ਕਰਦਾ
ਹੈ: ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਸੂਰਬੀਰ ਝੂਠ ਹੈ ਜੀ ਜੋ ਸਬ ਕੇ
ਅੱਗ ਰਲਤਾਂ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਮੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦਾ ਪਤੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਅਹਿੰਸਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਹੰਕਾਰ ਏਹ ਜੋਧੇ ਹੈਨ ਬੜੇ ਬੜੇ ਹਸਤੀਆਂ ਦੇ ਅਸਵਾਰ ਅਤੇ
ਮਤਿਸਰ ਨਿੰਦਾ ਏਹ ਬਾਟ ਪਾਰ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਏਹ ਰਥਾਂ ਦੇ ਅਸਵਾਰ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਲਸ ਜੂਆ
ਮਦਪਾਨ ਦੁਰਾਚਾਰ ਏਹ ਘੋੜਿਆਂ ਕੇ ਅਵਾਰ ਹੈਨ ਜੇਹਜੀ ਵਿਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਮਤਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ
ਆਸ਼ਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਕੀ ਅਤੇ ਚੌਰੀ ਏਹ ਪੈਦਲ ਸੈਨਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿੱਥੋਂ ਤੋਹੜੀ ਗਿਨਾਂ ਜੇਹਜੀ
ਚਤੁਰੰਗਨੀ ਸੈਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਏਹ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਉਹ ਪਾਸਾ ਮਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਦੇ ਅੱਗੋਨਹੀਂ ਅਟਕਦਾ ਤੈਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧੀਰਜ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਡੇ ਵਡੇ ਕੋਟ ਚੜ੍ਹੁ ਕਰ
ਮਾਰ ਲੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਦੰਭ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜੋਧਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਦਿਗਬਿਜੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਏਹ ਮੇਰੀ
ਸਿਕਦਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਏਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਤੀ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਸੋ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ
ਜੇਹਜੇ ਹੋਵਨਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਸਿੱਖਜਾ ਦੇਣ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਮੰਨੇਗਾ
ਆਪਣੀਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾਉਣਗੇ ਜੋ ਕਾਜੀ ਹੋਵਨਗੇ ਸੋ ਤਸਬੀਅਾਂ ਫੇਰਨਗੇ ਖੁਦਾਇ
ਖੁਦਾਇ ਕਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਲੈਕੇ ਹੱਕ ਪਰਾਯਾ ਗਵਾਇ ਦੇਵਣਗੇ ਜੇਕੋਈ ਪੁੱਛੇਗਾ ਤਾਂ ਜੂਨੀ
ਮਸਲਾ ਪੜ੍ਹੁ ਸੁਨਾਵਣਗੇ ਗੱਲੀਂ ਘਰਪੂਰਾ ਕਰ ਦੇਵਣਗੇ ਅੰਗ ਲੋਕਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰਸੁਣਕੇ

ਹੁਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੋਹਣਵਾਲੀਆਂ ਤੇ ਖੋਹਣਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਗੇ ਅੌਰ ਹਿੰਦੂ ਜੋ ਹੋਵਣਗੇ ਸੋ
ਭੁਕੈ ਬਡੇ ਪਾਉਨਗੇ ਸੁੱਚੇ ਹੋਵਨਗੇ ਸਕਲ ਜੋਗੀਆਂ ਦੀ ਕੰਨੀਂ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿਰ ਤੇ ਜਝਾਵਾਂ
ਸਰੀਰ ਤੇ ਬਿਭੂਤ ਹੋਵੇਗੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਰੀ ਦੇ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹੋਵਨਗੇ ਪਰ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਲੜਕੇ
ਲੜਕੀਆਂ ਰੋਂਦੇ ਫਿਰਨਗੇ ਤੇ ਜੋਗੀ ਹੂਏ ਪਰ ਜੋਗ ਦੀ ਜੁਗਤਨਹੀਂ ਜਾਨੀਵਜਰਬਹੀਸਿਰ
ਤੇ ਛਾਈ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸੁਣਕੇ ਕਹਯਾ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਇਸ ਸਿਕਦਾਰੀ
ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਲੇਖਾ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਣਾ ਪਵੇਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥ ਜਿਨ ਸਿਕਦਾਰੀ
ਤਿਨਹਿ ਖੁਵਾਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇਹਾ ਡਰਨਾ ॥ ਜਾਂ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ਪਵਹਿ ਜੰਜੀਰੀ ਤਾਂ ਚਾਕਰ ਹਥਹੁ
ਮਰਨਾ ॥ ੧ ॥

ਤੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਸਿਕਦਾਰ ਹੈ ਅਸੀਂ ਚਾਕਰ ਹਾਂ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਜਿਸ
ਵੇਲੇ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ਤੈਨੂੰ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਹੀ ਹਵਾਲੇ ਹੋਵਹਿੰਗਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਿਸਾਬ ਅਸਾਂ ਹੀ
ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਲੈਣਾ ਹੈ ਏਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕਰ ਕਲਜੁਗ ਡਰਗਿਆ ਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਚਰਨੀਂ ਆਇ ਪਿਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇੱਕ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਤੂ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਜੀ ਮੈਂ
ਅਪਦੀ ਸ਼ਰਨ ਤਦ ਆਯਾ ਹਾਂ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਦਾ ਖਾਸ ਵਜੀਰ ਹੋ ਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਆਪ
ਦੇ ਵੱਸ ਪਉਣਾ ਹੈ ਜੀ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਓਤ ਵਖਤ ਮੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਨਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂ ਖਤਰਜਮਾਂ ਰੱਖ ਮੈਂ ਉਸ ਵਖਤ ਤੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੀਬਨਿਵਜ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਾਹੀਂ ਪਰ ਮੈਨੂੰ
ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਿਸਤਰਾਂ ਆਵੇ ਜੀ ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਕਛੁ ਭੇਟਾ ਲੇਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ
ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਸੁਖ ਛੱਡਕੇ ਦੁਖ ਲੀਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ
ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਨਾਹੀਂ ਆਏ ਅਸਾਂ ਤੇਰੀ ਭੇਟ ਲੈਕੇ ਕਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੇ ਦੇਵ ਮੇਰੀ ਨਿਸ਼ਾ ਕੀਕਰ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕਿਆ
ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਮੇਤੀ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜਵਾਹਿਰ ਸੁਇਨ ਰੁੱਪਾ
ਅੰਨੰਦਰ ਬੜੇ ਬੜੇ ਹੱਡੇ ਬਨੇ ਹੋਏ ਅੰਨ ਉਗਵਣ ਆਬਣਤਾਈਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਅਰਭਲੀਆਂ
ਭਲੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਨਉਨਿਧਾਂ ਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਿੱਧਾਂ ਏਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜੇ ਆਪ
ਅਗਿਆ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਛ ਆਪਦੇ ਅੱਗੇ ਲਿਆਇ ਰੱਖਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਆਪ ਚਾਹੋ ਸੇ
ਲੈ ਲਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਆਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈਅਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾਹੀਂ
ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮਹੱਲਾ ੧ ॥

ਮੇਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਇ ਜਝਾਉ ॥ ਕਸਤੂਰ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰ ਚੰਦਨ
ਲੀਪ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥ ਮਤ ਦੇਖ ਭੂਲ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ
ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਪੂਛ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰ ਨਾਹੀਂ ਬਾਉ ॥

੧॥ ਰਹਿਉ॥ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲੰਘ ਲਾਲ ਜੜਾਉ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖ
ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੈ ਰੰਗ ਪਸਾਉ॥ ਮਤ ਦੇਖ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥
੨॥ ਸਿਧ ਹੋਵਾਂ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧ ਆਖਾਂ ਆਉ॥ ਗੁਪਤ ਪਰਗਾਟ ਹੋਇ ਬੈਸਾਂ ਲੋਕ
ਰਾਖੈ ਭਾਉ॥ ਮਤ ਦੇਖ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੩॥ ਸੁਲਤਾਨ
ਹੋਵਾਂ ਮੇਲ ਲਸ਼ਕਰ ਤਖਤ ਰਾਖਾਂ ਪਾਉ॥ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਕਰੀ ਬੈਠਾਨਕਾ ਸਭ
ਵਾਉ॥ ਮਤ ਦੇਖ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੪॥ ੧॥

ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
ਸੈਂ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਹੋਵਣ ਆਯਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲਗਾ ਕਹਿਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮ ਕਰੈ ਤਾਂ ਆਪਦੇ
ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਬਣਵਾਇ ਦੇਵਾਂ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਜੜਾਉ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਕਸਤੂਰੀ
ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਦਾ ਲੇਪ ਕਰਾਇ ਦੇਵਾਂ ਤੇ ਜੇਇੱਥੇ ਟਿਕਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ
ਜੜਾਇ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਪਲੰਘ ਉਪਰ ਬੈਠਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਾਲਾਂ ਕਰਕੇ ਪਲੰਘ ਜੜਾਇ ਦੇਵਾਂ
ਜੇ ਕਹੋ ਤਾਂ ਮੋਹਣੀਆਂ ਲਿਆਇ ਦੇਵਾਂ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਮੁਖ ਮਣੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਚਮਕਦਾ ਹੋਵੇ
ਦੇਖਣੇ ਹੀ ਤੇ ਜੀਵ ਕੇ ਮੋਹਿ ਲੇਵਣ ਜੇ ਬਚਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਰਿਧਾਂ ਸਿੱਧਾਂ ਆਣ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਰਿਧਾਂ ਦੇਖਕਰ ਭੂਲ ਜਾਵਾਂ ਸਿੱਧ ਬਣ ਬੈਠਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਤਾ ਦਿਖਾਵੇਂ
ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਭਾਉ ਰੱਖਣ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਜਗਤ ਕਾ ਕਰੋਂ ਏਹ ਸਭ ਪਵਣ ਕੀ ਨਿਆਈਂ
ਅਨਿੱਤ ਹੈਨ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਭੂਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਹੋ ਤਾਂ ਨੌ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ
ਦਾ ਰਾਜ ਲੈ ਦੇਵਾਂ ਸਭ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਬੈਠੇ ਹੀ ਕਰੋਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜ ਦੇ ਮਦ
ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਨਾਮ ਭੂਲ ਜਾਵੇਗਾ ਏਹ ਵਸਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੂਲੋਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਤਾਂ
ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਾ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭੇਟ ਰੱਖੀਦੀ ਹੈ ਸੋ ਫੇਰ ਨਹੀਂ
ਲਈਦੀ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਜੇ ਅਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇਂ ਤਾਂ ਦਸਵਾਂ ਜਾਮਾ ਪਹਿਰ ਕੇ ਤੇਰੀਆਂ ਸਭ
ਭੇਟਾਂ ਲਵਾਂਗੇ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਿਧਾਂ ਸਿੱਧਾਂ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਦੇਵਾਂਗੇ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣੇ ਦਾ
ਆਪਦੇ ਆਵਣੇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕੀ ਫਲ ਹੋਯਾ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਤੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਬਡਾ ਗਜ਼ਬ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੀ ਸੈਂ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਸੱਦੀਦਾਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਹੁਣਤੁਸੀ
ਕੁਛ ਭੇਟਾਂ ਨਾਲ ਵੇਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ ਬਾਉਂ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਅਸਾਂ
ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕੁਛ ਹੋਰ ਹੀ
ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਏਹ ਜੋ ਵਸਤਾਂ ਤੂ ਸਾਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਏਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਰ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕੀ ਕੀ ਵਸਤਾਂ ਹੈਤਾਂ ਕਲਜੁਗ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਲੱਛਣ ਵੀ ਹੈਨ ਦੁਖ ਨੀਂਦ ਪਿਆਸ
ਨਿੰਦਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਆਲਸ ਮਸਤੀ ਫਾਹੀ ਗਲੇ ਦੁਸ਼ਟਤਾਂ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਪਾਪ ਚੋਰੀ ਯਾਰੀ ਬਖੀਲੀ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਬਚੇਗਾ ਰਾਣੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ
 ਮੁਰਖ ਹੋਵੇਗਾ ਬਹੁਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਮੁਰਖ ਵੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਰਾਣੀ ਕਹੀ ਏਗਾ ਸੋ ਰਾਜਿਆਂ ਕੇ ਨਿਕਟ
 ਬੈਠਣ ਗੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਹੋਵਨਗੇ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕੋਲ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗੀ
 ਅੰਨ ਧਰਮ ਤੋਂ ਬਿਪੀਤ ਹੋਵੇਂ ਗੇ ਅੰਤ ਕੋ ਦੁਖ ਪਾਵਣਗੇ ਅੰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਿਹਾਰੀ ਹੋਵਨਗੇ
 ਅੰਨ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਸੂਦਰ ਹੋਨਗੇ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪਾਠੀ ਤੱਤੂ
 ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਤੋਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ
 ਖੇਡਣ ਗੇ ਹਰਤਰਾਂ ਲੁੱਟਣ ਦੀ ਡੈਲ ਬਣਵਨਗੇ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁਤ ਧਨ ਸੰਚਨ ਗੇ ਅਤੇ
 ਰਾਹਸਤੀ ਲੋਕ ਭੈਜਨ ਬਸਤ੍ਰ ਵੱਲੋਂ ਤੰਗ ਹੋਵਨਗੇ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਸੱਤ ਧਰਮ ਬ੍ਰਤ ਤਪ ਉਪਾਸਨਾ
 ਹੋਵੇਗੀ ਇਕਵਾਰ ਰਾਜੀ ਤਿਸਕਾ ਬਿਨਾਸ ਹੋਜ ਵੇਗਾ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਹ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ
 ਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਮੈਂ ਏਹ ਅਮਲ ਹੋਨਗੇ ਅੰਨ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਆਗੇ ਜੋ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਸੋ ਈਮੈਂ
 ਮੰਨਾਂਗਾ ਪਰ ਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕੁਛ ਭੇਟਾ ਮੇਰੀ ਲੇਵਹੁ ਸੁਇਨ ਚਾਂਦੀ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਜਵਾਹਰ ਕੁਛ ਤਾਂ
 ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੋ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਕਾ ਦਾਸ ਹਾਂ ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਨੰਦ ਹੋਵਾਂਗਾ
 ਜੀ ਏਹ ਬੇਨਤੀ ਕਲਜੁਗ ਦੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤੇ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਸਰਬ ਜੁੜਾਂ
 ਨਾਲੋਂ ਤੇਰਾ ਤੇਜ਼ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਅਸਾਡਾ ਵਰ ਹੋਯਾਜੇ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰੇਗਾ ਤੇਰੇ
 ਰਾਜ ਮੈਂ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਡੀ ਹੋਵੇਗੀ ਲੱਖ ਵਰੇ ਸਤਜੁਗ ਮੈਂ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਤ੍ਰੌਤੇ ਮੈਂ
 ਦੁਆਪਰ ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰਖ ਯਤਨ ਕਰਦਾਸੀ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਫਲ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ
 ਬੋਝੀ ਹੀ ਨਿਰੀਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ
 ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਭੇਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਚਉਥਾ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਕਰ ਤੇਰੀ ਭੇਟਾ ਲਵਾਂਗੇ ਮਾਇਆ
 ਪਦਾਰਥ ਕੇਸਮੇਤ ਲੈਲਵਾਂਗੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਯਾਕਲਜੁਗ ਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜ
 ਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀਤੁਸਾਡੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਨਿਕਟ ਨਾਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ
 ਤੇ ਹੋਰ ਜੀ ਜੋ ਦੰਭੀ ਕਪਟੀ ਛਰੇਬੀ ਹੋਵਨਗੇ ਤਿਨਾਂ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਜ਼ੋਰ ਪਵੇਗਾ ਜੇਹੜੇ ਜੀਵ
 ਤੁਸਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂਪਰ ਮੇਰਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਪਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਬ ਮੇਰੀ ਨੱਥ ਵਿਚ
 ਰਹਿਨਗੇਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਕਲਜੁਗ ਅਸੀ ਤੇਰੀ ਏਹ ਭੇਟਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ
 ਮੇਰੇਸਿੱਖਾਂ ਉਪਰ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਅੰਨ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕਾਂ ਤੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਵਣਾ ਤਾਂ
 ਕਲ ਗਾਨੇਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਤਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮੇਰਾ ਤੇਜ਼ ਆਪਨੇ ਹੋਰਨਾਂ
 ਜੁੜਾਂ ਤੋਂ ਅਧਿਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੋ ਗਾਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪਰਖ ਦੀ ਏਹ ਆਗਿਆ ਹੈ
 ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਬਲੀ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕੈਸਾ ਮਹਾਂ ਪਰਖ ਹੋਵੇ ਮੇਰੀ ਅਂਚ ਤੇ ਕੋਈ ਨਾ ਬਚੇਗਾ
 ਹੋਈਨਾਹਾਥਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਸੋ ਮੈਂ ਕਰਾਜੀਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਾਨੂੰ
 ਏਹ ਭੇਟਾ ਦੇਹਜੋ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡਾਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੇ ਅਥਵਾ ਸੰਗਤ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਥੇ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ

ਤੇਬਾਹਿਰ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹੀਂ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗਾ ਨੇ ਏਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਇਆਲ ਜੀ ਮੇਰੀ
ਗਤਿ ਕੈਸੇ ਹੋ ਵੇਗੀ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰ ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਛਾਂਦਾ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ
ਜਾਉਂਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜੋਝਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਹੂਂਗਾ ਜਦੋਂ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤੇਸ਼ਬਦ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵੇ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਲਜੁਗਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖ
ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗਾ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਨ ਮਨ
ਕਰਕੇ ਆਪ ਦਾ ਦਾਸਹਾਂ ਜੀ ਐਰ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਸਬ ਆਪਦਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਆਗਿਆ
ਹੋਵੇਤਿਵੈਂਹੀ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗਾ ਨੇ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸੰਗਤ
ਦੇਜੋਝਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂ ਮਾਨੀ ਦੰਭੀ ਝੂਠੋਕੇ ਛੋਡਾਂਗਾ ਨਾਹੀ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹਿਕਰ ਭੇਟਾ ਦੇਵਣ
ਦਾ ਬਚਨ ਦੇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਕਰ ਚਲਣੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀਕੀਤਾ
ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਕਲਜੁਗਾ ਪਿਛਲੇ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਤਪ ਜਪ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕੁਛ ਫਲ ਹੁੰਦਾ
ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਬੋੜਾਹੀ ਕੀਤੇ ਸਬ ਕਾਰਜ ਸਿੱਧ ਹੋਵਨਗੇ ਐਰ ਇਕ ਘੜੀ
ਸਿਮਰੇ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਕਲਜੁਗਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ, ਫੇਰ ਕਲਜੁਗਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤੇ
ਕਲਜੁਗਾ ਵੀ ਸੰਸਾਰਮੇਂਰਮਤਾ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਸਾਖੀ ਅੱਗੇ ਤਿਲੰਗ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚਲੋ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤਿਲੰਗ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੱਡੇ ਤੇ ਇਕ ਨਗਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ
ਬਾਗ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਇਕ ਖੱਤ੍ਰੀ ਜਾਤ ਖੋਸਲਾ ਰਹਿੰਦਾ
ਸੀ ਪਰ ਉਸਦਾ ਸਦਾਵਰਤ ਲਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਬਾਗ ਵਿਚ ਤਿੰਨ
ਅਤੀਤ ਆਏ ਹੈਨ ਪਰ ਕਮ ਸੁਆਲ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਹ ਖੱਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੋ ਆਯਾ
ਤੇ ਆਇਕਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਦੀਨਦਿਆਲ ਜੀ ਆਪ ਬਚਨ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਸੀਧਾ ਪਹੁੰਚਾਈਐ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋਕੁਛ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਭੇਜੇਗਾ ਸੋ ਲਈਏਂਗੇ।
ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਕੋ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਛੋਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ
ਲੈਅਵੇ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਬਹੁਤ ਸਾਧ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਸਭ ਮਾਯ ਮੈਂ ਬਾਧੇ ਹੁਏ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਪਰ ਏਹ ਅਤੀਤ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਸੁਆਲੀ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਹ
ਗੁਮਾਸ਼ਤੇ ਜਾਇਕਰਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਇਕਰਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰ ਐਰਜੁਗਤ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੀ
ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈਅਏ ਅਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਭੇਜਿਆਹੈਆਪ ਅਚਵਹਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹ ਕੌਣ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਉਸ ਖੱਤ੍ਰੀਨੇਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹ ਸਭਮੇਰੇ ਸਨਬੰਧੀਹੈਨ ਭਾਈ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ
ਸਸੁਗ ਸਾਲਾ ਐਰ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇਰਾਗ ਗਊੜੀ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ

ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖ ॥ ਸੁਤਿ ਭਾਈ ਕਰ ਏਹ ਬਿਸੇਖ ॥ ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ
ਕਹਿਣਜਾਇ ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀਂ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦਇਸਸੁਰ
ਭਏ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਟਿ ਕਰ ਮਨਿ ਲਏ ॥ ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗ ਵੀਆਹ ਵਿਜੋਗ ॥ ਸਚਿ ਸੰਤਤ ਕਹ
ਨਾਨਕਜੋਗ ॥ ੩ ॥ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਓਹ ਆਇਕੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰਛਹਿਪਿਆ
ਹੈ ਗੁਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੁਹਿ ਪਾਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤਾਯਾ ਤੇ ਆਪਵੀਥੋੜਾ ਮੁਹਿ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਉਸ ਖੱਤਰੀ ਨੂੰ ਖੁਲਾਯਾ ਜਦ ਉਸਨੇ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮਤ ਉਜਲ ਹੋਰ ਦੀ ਹੋਰਹੀ ਹੋਇ ਗਈਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਤੁਸੀਂ ਏਸਦੇ ਉਤੇ ਵੱਡੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨੀਆਂ
ਮਾਯਾ ਵਡੀ ਚੰਡੀ ਹੈ ਏਹ ਭਲਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਂਦੀ ਜਿਸਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦਿਆਲ
ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਮਾਯਾ ਕਉ ਵੰਡ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਰਖਦਾ ਹੈ ਇਕ ਦੇਵਣਾ ਇਕ
ਆਜਜੀ ਕਰਣੀ ਏਹ ਵਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਰ ਪਹਿਰ ਇਸਦੀ ਤੇ ਅਸਾਡੀ ਗੋਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ
ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਜਾਂ ਤ੍ਰੈਪਹਿਰ ਬੀਤੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਜੀਉ
ਕਾਹਲਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸਦੀ ਤਿਆਗੀ
ਕਰੋ ਇਸਦਾ ਚਲਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਭਾਈਮਾਤਾ ਸੁਸਾਰੇ
ਜਵਾਈ ਸਭ ਰੋਵਣੇ ਪਿੱਟਣੇ ਲਗੇ ਪਰ ਓਹ ਆਪਣ, ਸਰੀਰਫੋਡਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੁਟੰਬੀ
ਉਸਦਾ ਬਿਬਾਣ ਬਣਾਕਰ ਮਸਾਣ ਭੂਮਿਕਾ ਕੋ ਲੈ ਗਏ ਉਸਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕੀਆ ਅਤੇ ਉਹ
ਇਕੱਤ੍ਰੋਹਇ ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੋ ਦੀਨਦਇਆਲ ਜੀ ਏਹ ਆਪਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ
ਆਯਾ ਸੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਜੋੜੇ ਜੋ ਇਸਦੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੀਆਂ
ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ

ਰਾਗ ਵਡੀਸ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰ ੫ ਅਲਾਹਣੀਆਂ

ਧੰਨ ਸਿਰੰਦਾਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੈ ਜਗ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੁਹਲਤ ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀਜਾਨੀ ਅੜਾ
ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥ ਕਾਇਆ
ਹੰਸ ਬੀਆ ਵਿਛੋੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬ
ਕਮਾਇਆ ॥ ਧੰਨ ਸਿਰੰਦਾਸਚਾ ਜੈ ਜਗ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਮਰਉ
ਮੇਰੇ ਭਾਈਓ ਸਭਨਾ ਏਹ ਪਇਆਣਾ ॥ ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੇ ਸਰਪਰ
ਜਾਣਾ ॥ ਅੱਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਤ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ
ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਨਾਮ ਤਿਸੈਕ ਲੀਜੈ ॥ ਆਗੈ ਹੁਕਮ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੈ ਸਿਰ ਸਿਰ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸਿਮਰੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈਓ ਸਭਨਾ ਏਹ ਪਇਆਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋਤਿਸਭਾਵੈ ਸਮੁਖ ਸੋਬਾਅੰਗੀਲੜਾ
ਏਹ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲ ਰਵਿਰਹਿਆ ਸਚਹੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣ

ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ

੩੫੯

ਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਆਇਆ ਤਿਨਕਾ ਸਫਲ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ
ਮਨਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ॥ ਛਾਹੇਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ ਜੋ ਤਿਸੁਭਾਵੇ ਸਮ੍ਰਥ
ਸੋ ਬੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹ ਸੰਸਾਰੋ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਰੁਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ॥
ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ॥ ਰੋਵਣ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲ
ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣ ਰੋਵੈ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕੁਛ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਹ ਤਨ ਏਵੈ ਖੋਵੈ॥ ਐਥੇ
ਆਇਆ ਸਭ ਕੇ ਜਾਸੀ ਕੂੜ ਕਰੋ ਅਹੰਕਾਰੋ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਰੋਵੈ ਲਾਇ
ਪਿਆਰੋ॥ ੪॥ ਏਹ ਅਲਹਣੀਐ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈਐਂ ਤਾਂ ਸਭ ਆਇ ਪੈਰੀਂ ਪਏ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਜਿੱਥੇ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੀਐਗਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਤੇ ਸੋ
ਬਾਰਾਂ ਕੋਹਾਂ ਤਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਂਗੇ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਨਕੇ ਸਭ ਉਸਕੇ ਭਰਾਇ ਭਾਈ ਆਇ
ਚਰਨੀਂ ਲਗੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕੀਤਾ
ਤੇ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨੀ ਸੰਚ ਬੋਲਣਾ ਆਏ ਗਏਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ
ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਰਓਂਦੇ ਰਹੇ॥

ਸਾਖੀ ਅੰਰ ਦੇਸ਼ ਕੀ ਚਲੀ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਅੰਰ ਦੇਸ ਕਉ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ॥ ਅੰਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਜਿਧਰ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਓਥੇ ਹੀ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਂ ਪਰ ਜੋ ਗੱਲ ਹੈ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਡੂਮਣਾਲ
ਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਵਨ ਤਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫਕੀਰ ਫੂੰਮ ਮੰਗਤਾ ਆਵੈ ਸੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਮੰਗਣ
ਆਇ ਖਲੋਵੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਚਨ ਕਰਨ ਭਾਈ ਜਾਹੋ ਫਲਾਟੇ ਬਿਰਛ ਦੇ ਹੇਠ ਕੁਛ ਰੱਖਿਆ
ਹੈ ਜੋ ਜਾਇ ਕਰ ਲੈ ਲਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਪਦਾਰਥ ਪਇਆ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲੈ
ਲੈਨ ਪਰ ਜੋ ਆਵੈ ਸੋ ਖਾਲੀ ਨਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲੋਕ ਕਹਿਨ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ
ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਕਹਿਣ ਭਾਈ ਨ ਉਨਿਧਾਂ ਰਿੱਧਾਂ ਸਿੱਧਾਂ ਇਸਦੇ ਅੱਗੇ
ਪਿੱਛੇ ਲਗੀਆਂ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਵਾਹ ਵਾਹ ਤੇਰੀ ਕਮਾਈ ਜੋ ਤੂੰ ਧੰਨਜ ਹੈ ਭਾਈ ਏਹ ਬਾਅਦ
ਭਗਤ ਹੈ ਕੋਈ ਕਹੇ ਬਡਾ ਫਕੀਰ ਹੈ ਜੇਹੀ ਖੂਬੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਵਨ ਓਹ ਜੇਹੀ ਬਨ ਜਾਵੈ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਮੌਕ ਬੁਲ ਪਵੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਐਸਾ ਵਲੀ ਲੋਕ ਕੋਈ
ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੂਆ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੂਰੋ ਕਹਿਨ ਸੋਈ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕੋਈ ਆਇ ਸਵਾਲ
ਕਰੇ ਉਸਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਓਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਬਡਾ ਜ਼ਾਉਗਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਜੋ ਭਾਈ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੇਦੀ ਖੱਤ੍ਰੀ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਧਿਆਰਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਜੁੜ ਆਏ ਤੇ
ਸੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਹੁਤ ਹੋਵਣ ਲਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਸਿੱਖੀ
ਦਾਨ ਦੇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਓਥੋਂ ਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਲਾਇਤ ਜਾਇ
ਨਿਕਲੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਵਲਾਇਤ ਜੋ ਗਏ ਸੋ ਓਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕੋਈ ਨ

ਲੋਵੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਉਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਕਾ ਨਾਮ ਮੁਨਾਫਕ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਮੀਂਹਾਂ
 ਤੁਹਾਂ ਦੀ ਸੀਂ ਪਰ ਜਦ ਮੀਂਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਭ ਰੱਧਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਅਰਜ਼ ਕਰੋ
 ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਮੀਂਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾਂ ਜੀ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਛਾ ਜਾਹ ਭਾਈ ਮੀਂਹ ਬਰਸੇਗਾ
 ਤਾਂ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਜਾਣਾ ਤੇ ਮੀਂਹ ਵਰਸਨ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਏਸ ਜੁਗਤ ਮੁਲਖ ਵਸਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹ
 ਬਤਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਰਬ ਘਟਾਂਕੇ ਜਾਨਣਵਾਲੇ ਕਹਿਤੇ ਭਉ
 ਕਿ ਭਾਈ ਏਥੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਜਾਇ ਫੇਰਾ ਲਾਯਾ ਇੱਕ
 ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਦਾਰ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸ ਬਾਰਹ
 ਲੱਗੇ ਬੰਧ ਫੁਕੀਰ ਰਹਿਣਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣ ਪਰ ਜਦ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਮੁਲਖ ਵਿੱਚ ਆਏ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਮੀਂਹ ਵਰਸਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਸਭ
 ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਇਕਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਹੋ ਰਾਜਾਂ
 ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਮੀਂਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੀ ਮੀਂਹ ਦੇਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਓ ਭਾਈ ਮੀਂਹ
 ਬਰਸੇਗਾ ਜਦ ਪੰਜ ਸੱਤ ਦਿਨ ਗੁਜ਼ਰੇ ਤੇ ਮੀਂਹ ਨਾ ਵੁੱਠਾ ਤਾਂ ਰੱਧਤ ਫੇਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਗਈ
 ਰਾਜਾਂ ਜੀ ਮੀਂਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਹੋ ਬਰਸੇਗਾ ਫੇਰ ਦਸ ਬਾਰਹ ਦਿਨ
 ਗੁਜ਼ਰੇ ਪਰ ਮੀਂਹ ਨਾ ਬਰਸਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰੱਧਤ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਗਈ ਰਾਜਾਂ ਜੀ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ
 ਵੁੱਠਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਰੱਧਤ ਬੇਉਮੈਦ ਹੋਇ ਬੈਠੀ
 ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾ ਹਲ ਵਾਹੇ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਬੀਜੇ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਬਹਿ ਰਹੇ ਇਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਝੁਰਿਆ ਜਿਸਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਥੂੰਅਂ ਪਾਈ
 ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਹਨਿੱਤ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬਹਿੰਦਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਉਸ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਇ ਕਰ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ
 ਪਾਸ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਕਿਆ ਗੁਜ਼ਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਬਾਤ
 ਦੇ ਜਾਨਣਵਾਲੇ ਸਨ ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਹਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਡਾ ਕਹਿਰ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਯਾ
 ਭਾਈ ਕਿਆ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਗਰੀ ਸਾਰੀ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ
 ਵਸਦਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅੱਗੇ ਮੀਂਹ ਕੌਣ ਵਰਸਾਈਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਕਹਾ
 ਰਾਜਾਂ ਏਸ ਨਗਰੀ ਦਾ ਮੀਂਹ ਵਰਸਾਈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਹੋ ਖਾਂ
 ਜੋ ਏਸ ਦੇਸ਼ ਰਾਜਾਂ ਮੀਂਹ ਵਸਾਈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰਥੇ ਕਉਣ ਵਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿ
 ਆ ਜੀ ਸਭਨੀਂ ਬਾਬੀਂ ਏਹੋ ਹੀ ਵਸਾਈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੁਣ
 ਭੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਖਹੁ ਮੀਂਹ ਵਸਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਤੇਰਾ ਜਾਇ ਰਹੇ ਹਾਂ
 ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਭ ਸਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ
 ਸਭਨੀਂ ਬਾਬੀਂ ਹੈ ਘਰ ਘਰ ਦਾ ਜਾਣੀ ਹੈ ਸਭਨਾਂ ਪੁਰੀਆਂ ਲੋਅਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਕਰਤਾਰ ਹੈ

ਜਿਥੇ ਉਸਨੂੰ ਅਰਧੀਏ ਓਥੇ ਹੀ ਓਹ ਹਾਜ਼ਰਾ ਹਜ਼ੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
 ਕਉਣਹੈ ਅਸਤੇ ਰੇਮੁਖ ਤੇ ਸੁਟਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਵੇਂ
 ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਿਮਰੋ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਾਸੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗਹੁ ਜੋ ਹੋ ਦੀਨ ਦਿਇਆਲ
 ਮੀਂਹ ਪਾਉ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੋ ਗੇ ਤਾਂ ਮੀਂਹ ਕਦੀਂ ਨਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖਿਆਂ ਕਿਉਂਕਰ ਪਰਤੀਤ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੁਦਰਤ
 ਤੇ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਦਰਤ ਕਿਆ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ
 ਕਦਰਤ ਇਸਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਤੇਰਾ ਖੇਤ੍ਰ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਹਲ ਵਾਹ ਕਰ ਬੀਜ ਬੋਵੇਂ ਜੇਕਰ
 ਬੀਜ ਉਗਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਜਾਣੀਂ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਨਾ ਉਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਣੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
 ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਿਮੀਨ ਭਿੰਨੀ ਹਲ ਕੀਕਰ ਵਗੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
 ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਹਲ ਲੈ ਆਉ ਤੇਰਾ ਹਲ ਲਗੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਪੈਰੀਂ ਪਉਂਦਾ ਹੈ
 ਆਪਣੇ ਘਰ ਉੱਠ ਗਿਆਘਰਾਇਕਰ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਕਹਿਣ ਭਾਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
 ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਹਲ ਵਾਹੇ ਬੀਜ ਬੋਵੁਖੇਤੀ
 ਜੰਮੇਗੀ ਜਦ ਉਸਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹੀ ਤਾਂ ਵਸਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਹਾਂਛ ਹਾਂਛ
 ਕਰਕੇ ਪਏ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਬਾਵਰੇ ਕਦੀ ਮੀਂਹ ਬਗੈਰ ਭੀ ਖੇਤੀ ਉਗਦੀ ਹੈਤਾਂ ਓਹ ਫੇਰ ਬਾਬੇ
 ਪਾਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓ ਸਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਰੀ ਵਸਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਕਮਲਾ
 ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਾਹ ਤੂੰ ਘਰੋਂ ਹਲ ਲੈ ਆਉ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਦੇ ਅਸੀਂ ਜਾਮਨ
 ਰਹੇਤੂੰ ਦੌੜਕੇ ਲੈਅਉਤਾਂ ਓਹ ਜਾ ਕੇ ਹਲ ਲੈ ਆਯਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਜਣਾ
 ਹਲ ਲਾਉਤੇ ਇੱਕ ਜਣਾ ਬੀਜ ਪਾਉਂਦਾ ਜਾਵੇ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਖੇਤੀ ਬੀਜ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ
 ਉਸਦੀ ਗੀਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਲੋਕ ਪੈਰੀਂ ਆਇ ਪਏ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਬੀਜੁ
 ਇਸੀ ਤਰਹ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਨੇ ਬੀਜ ਪਾਇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਰਹਿਲ ਕਰਨ
 ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬੰਦਰੀ ਕਰੋ ਤੇ ਹੋਰ ਸੱਚ ਢੋਲੋ
 ਤਾਂ ਓਹ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਓਹ ਖੇਤੀ ਉਗਵੀ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ
 ਵੀ ਪੈਰੀਂ ਆਇ ਪਇਆ ਅਤੇ ਜਬ ਖੇਤੀਆਂ ਪੱਕਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ
 ਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਖੇਤੀਆਂ ਵਢਹੁ ਪਰ ਇੱਕ ਬੂਟ
 ਪੱਟਕੇ ਦੇਖਹੁ ਦੇਖਾਂ ਬੂਟੇ ਹੋਠ ਕਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬੂਟੇ ਨੂੰ ਪੱਟ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਹੋਠੋਂ ਜ਼ਿਮੀਨ ਦਿੱਤਾ
 ਅੰਗਿਆਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਰਾਜ ਭੀ ਸਿੱਖ
 ਹੋਯਾਤੇ ਸਭ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕ ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਉਂ ਸੁਆਲਿਓ
 ਦੇਸ਼ ਰੱਖਿਆ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਿੱਖ ਆਵੇ ਉਸਦੀ ਰਹਿਲ
 ਕਰਨੀ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਆਗੇ ਚਲੇ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਸਾਖੀ ਕੀੜੀ ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਦੀ

ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੋਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀ ਇਕ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕੀੜੀ ਦੇ ਰਾਜ
ਵਿਚ ਜਾਂਦਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸਭ ਰੁੱਖ ਦਰਖਤ ਸਿਆਮਹੀ ਸਿਆਮ
ਨਜ਼ਰ ਅਉਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖਕਰ ਡਰਿਆ ਤੇ ਲਗਾ ਕਹਿਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੋਂ ਚਲੋ ਜੀ
ਅਸਾਂ ਏਡੀ ਕਾਲੀ ਧਰਤੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਜੀ ਇਸ ਕਾਲੀਤੇਨਿਕਲ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਏਹ ਦੇਸ਼ ਕੀੜੀ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੀੜੀ ਦੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ
ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਖਾਇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰੇ ਨੜੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਅੱਗੇ ਵੀ ਏਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਯਾ
ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਅਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਇਕ ਸਮੇਂ ਇਕ ਰਾਜਾ ਏਥੇ
ਅਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਰਾਜਾ ਦੀ ਫੌਜ ਬਾਨਵੇਂ ਖੂਹਣੀਆਂ ਲਸ਼ਕਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਸ ਰਾਜਾ
ਉਪਰ ਉਸਨੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸੋ ਚਲਦਾ ਚਲਦਾ ਏਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆਇਗਇਆਂ ਤਾਂ ਉਸ
ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਕੀੜੀ ਆਇ ਮਿਲੀ ਤੇ ਆਖਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਹੋ ਰਾਜਾ ਅੱਵਲ ਤਾਂ ਏਸ ਨਗਰ
ਵਿਚੋਂ ਤੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਹ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਏਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਚਲਿਆ ਚਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ
ਮੰਨ ਕਰ ਜਾਹ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕੀੜੀ ਤੂੰ ਕਹੁ ਤਾਂ ਕੀੜੀ ਆਖਿਆ ਰਾਜਾਤੂੰ ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ
ਖਾਕਰ ਜਾਉਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਬਾਨਵੇਂ ਖੂਹਣੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੂੰ ਅਰ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਰੋਟੀ ਕਿਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਵਾਂ ਤਾਂ ਕੀੜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੁੱਧ ਕਰਕੇ ਜਾਹ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ
ਹੋਵੇ ਕੀੜੀ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜੁੱਧ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਤਕਤੇ ਹੋਜਾਓ ਬਾਨਵੇਂ
ਖੂਹਣੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੀੜੀਆਂ ਕੇ ਲਤਾਝੁਹੁ ਤਾਂ ਲਗਾ ਰਾਜਾ ਦਾ ਲਸ਼ਕਰ ਕੀੜੀਆਂ ਕੋ
ਲਤਾਝਨ ਤੇ ਮਾਰਨ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀੜੀ ਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤੁਸੀਂ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਜਾਕੇ
ਤੇ ਬਿਖ ਲੈਆਓ ਤਾਂ ਉਸੇ ਵਖਤ ਕੀੜੀਆਂ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਬਿਖਲੈ ਆਈਆਂ ਤੇ ਉਹ
ਬਿਖਜਿਸਦੇ ਪੱਲੇ ਨੂੰ ਯਾ ਬਦਨ ਨੂੰ ਲਾਉਣ ਉਠੋ ਮਰਜਾਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ
ਬਾਨਵੇਂ ਖੂਹਣੀ ਸੈਨਾ ਸੱਭੋ ਹੀ ਮਰਗਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਰਾਜਾ ਹੀ
ਗਹਿ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਰਾਜਾ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਅਥ ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ ਮੰਨਹੁ
ਤਬ ਰਾਜਾ ਹੱਥ ਜੋੜ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਬ ਕੀੜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ
ਤੁਸੀਂ ਪਤਾਲ ਜਾਇਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਿਆਉਂ ਤਾਂ ਸਭ ਕੀੜੀਆਂ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈ
ਆਈਆਂ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਛੁਹਾਉਨ ਉਠੋ ਉਠਕਰ ਖੜੋਇ ਜਾਵੇ ਇਸੇਤਰਾਂ ਸਭ ਲਸ਼ਕਰ ਉਠੋ
ਖੜੋਤਾਂ ਤੇ ਰਾਜਾ ਦੇਖਕਰ ਬੜਾ ਹੈਰਨ ਹੋਯਾ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਉਸ
ਕੀੜੀ ਦੀ ਰੋਟੀ ਖਾਵਣ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਸਥਲ ਲਸ਼ਕਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਗਇਆ ਤਬ ਰਾਜੇ ਬਾਨਵੇਂ
ਖੂਹਣੀਆਂ ਸੈਨਾ ਸਭ ਰੋਟੀ ਖਾਕੇ ਰੱਜ ਗਏ ਪਰ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਜੋ ਮਿਲੀ ਸੋ ਠੰਢੀ ਤੇ

ਚਿਰਾਕੀ ਮਠਿਆਈ ਮਿਲੀ ਹੋਰ ਜੋ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਘਾਹ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਭੀ ਭਿੰਨਾਹੁਆ ਮਿਲਿਆ
ਤੇ ਚਿੱਬਿਆਹੁਆ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕੀੜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕੀੜੀ ਮੇਰੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਣ ਸਾਡੀ
ਜੋ ਖਾਣਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਠੰਢਾ ਤੇ ਚਿਰਾਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਦਾਣਾ ਘਾਸ ਮਿਲਿਆ
ਹੈ ਸੋ ਭਿੰਨਾਅੰਦਰ ਚੰਬਿਆਹੁਆ ਹੈ ਏਹ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਸੁਣ
ਏਸ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਇਕ ਅੱਗੇ ਵੀ ਰਾਜਾ ਆਯਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਹੇ ਰਾਜੇ
ਜੋ ਉਸਤੇ ਬਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਸ਼ਕਰ ਨੂੰ ਪਰੋਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ
ਦਾਣਾ ਘਾਸ ਵਧ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੀ ਸੋ ਤੇਰਿਆਂ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਰੁਠਕੇ ਦੇਖਦੇ
ਗਿਆ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਈ ਕੋਠੇ ਭਰੇ ਪਏ ਹਨ ਰਾਜੇ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਤੇ ਕਹਿਓਸੁਹੁ ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਐਸੇ ਐਸੇ ਰਾਜੇ ਵੀ ਹੋਇ ਚੁਕੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ
ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਰਾਜਾ ਅਪਣੇ ਘਰ ਕੋ ਫੁਠ ਆਯਾ ਜਦ ਏਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਤੇ ਏਤੇ ਲਸ਼ਕਰ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ
ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਓਹ ਸਭ ਲਸ਼ਕਰ ਮਿੱਟੀ ਹੋਇ ਗਏ ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਬਿਆ ਲੱਖ ਲੱਖ
ਖੂਹਣੀਆਂ ਸੈਨ ਹੋਇ ਚੁਕੀ ਤੇ ਓਹ ਭੀ ਕਾਲ ਦੇ ਵੱਸ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਨ ਜੀਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਬੇ
ਜੀ ਇਕ ਸ਼ਲੋਕ ਉਚਾਰਿਆ ॥

ਮਰਨ ਮਹੂਰਤਿ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛੀਆ ਪੁੱਛੀ ਬਿੱਤ
ਨ ਵਾਰ ॥ ਇਕ ਲਦੇ ਇਕ ਲਦ ਚਲੇ ਇਕਨਾ ਬੱਧੇ ਭਾਗ ॥ ਇਕਨਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕਨਾ
ਹੋਈ ਸਾਰ ॥ ਲਸ਼ਕਰ ਸਲੇ ਦਮਿਆਹੁ ਟੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਛੇਰੀ ਛਹਿਪਈ ਮਿੱਟੀ
ਸੰਦਾ ਕੋਟਿ ॥ ਭੀਤਰ ਚੌਰ ਬਹਾਲਿਆ ਖੋਟ ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਏਹ ਜੋ ਲਸ਼ਕਰ ਕਟਕ ਵਾਜੇ ਰਾਜੇ ਪਾਲਕੀਆਂ ਘੋੜੇ ਰਥ ਹਾਥੀ ਸਭ ਮਿੱਟੀ
ਹੋ ਜਾਣੇ ਹੈਨ ਕੂੜੀਆਂ ਹਵਾਈਂ ਲੈ ਲੈ ਅੰਧਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਛੇਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ॥
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂਹੇਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਲੋਕ ਆਖਿਆ
॥ ਸੀਹਾਂ ਬਾਜਾਂ ਚਰਗਾਂ ਕੂਹੀਆਂ ਇਨਾਂ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ ਘਾਹ ਖਾਨ ਤਿਨਾਂ ਮਾਸ ਖਵਾਲੇ ਏਹ
ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਦੀਆਂ ਵਿਚ ਟਿੱਬੇ ਦਿਖਾਲੇ ਬਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੀੜਾ ਬਾਪ ਦੇ ਪਤਿਸ਼ਾਹ
ਲਸ਼ਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾਂ ਕਿ ਆਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਂ ਆਇ ਪੈਰੀਂ ਪਿਆਂ

ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਦੇਹਾਂ ਗਿਰਾਵਾਂ ਦੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕਸ ਗਿਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਪਰ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਬੈਠਦੇ
ਨਾਂ ਦੇਵਣ ਸਗੋਂ ਮਸਕਰੀਆਂ ਕਰਨ ਸੋ ਓਥੇ ਕਾਈ ਘੜੀ ਨਾਂ ਰਹੇ ਓਥੋਂ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ
ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਹ ਮੂੰਹੋਂ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਏਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਸਦਾ ਹੀਰਹੋ ॥ ਏਹ
ਆਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰਸ ਗਿਰਾਵਾਂ ਜਾਇ ਵੜੇ ਪਰ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਬਹੁਤ

ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੇ ਰਾਤ ਰਹੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਸਰਧਾ
ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੀ ਆਣ ਰੱਖਿਆ ਸੌ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅੰਨ੍ਤ ਸਭ ਉਥੋਂ ਦੇ
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਾਇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਬਾਲਾ ਕੈਸਾ ਬਾਇਡਿੱਠੋਤਾਂ ਮੈਂ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂਹੇਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਉਥੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਕੋ ਚਲੇ ਪਰ
ਮੁਖ ਥੀਂ ਕਹਿਓਣੇ ਭਾਈ ਏਹ ਮੁਲਖ ਏਥੋਂ ਉਜ਼ਜ਼ੜ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਏਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਬੜਾ ਅਨਿਆਉਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੈਠਣਾ ਭੀ
ਨਾ ਮਿਲੇ ਓਨਾਂ ਤਾਈਂ ਵਾਕ ਹੋਯਾ ਵਸਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਤਨ ਮਨ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਓਨਾਂ
ਤਾਈਂ ਆਪਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਜ਼ਜ਼ੜ ਜਾਹੋ ਏਹ ਕਿਆ ਅਚਰਜ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਏਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਗ੍ਰਾਊਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਵੀ
ਗਤਿ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਮਤਿ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਚੰਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਜਿੱਥੇ ਜਾਵੇਗਾ ਹੱਥੋਂ
ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਸਦੀ ਆਪ ਚਾਹੋ ਤਿਸਦੀ ਗਤੀਕਰਦੇ
ਹੋ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਠਾਇਆ॥ ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣ॥ ਖਸਮ ਵਿਸਾਰ ਖੁਆਰੀ
ਕੀਨੀ ਧਿਗ ਜੀਵਣ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹੁ॥ ਅਪਨੀ
ਪਤ ਸੇਤੀ ਘਰ ਜਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਝ ਕੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਗਹਿ
ਲੇਵਹਿ ਰਹੇ ਨਹੀਂ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆਂ ਸਭਨਾਂ ਕਾ ਜੀਆਂ ਅੰਦਰ ਜੀਓ ਤੂੰਹੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ
ਮੁਖ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਰੇ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ॥ ੩॥ ਜੇਹੀ ਰਤ ਕਾਝਿਆ ਸੁਖ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ॥
ਨਾਨਕ ਰੁਤ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤ ਕੇਹੀ॥ ੪॥ ਜਾਂ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਹੋਯਾ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਵਾਹ ਵਾਹ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਸਾਖੀ ਆਸਾ ਦੇਸ਼ ਕੀ ਚਲੀ

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਸਾ ਦੇਸ਼ ਮੇਂ ਆਇ ਵੜੇ ਅੱਗੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਥਾ
ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਯਾ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋਲਿਆ॥ ਅੱਲਹ ਅੱਲਹ ਦਰਵੇਸ਼॥
ਅੱਗੋਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਵਾਜ਼ ਅਲਾਹ ਫਰੀਦ ਜੁਹਦਹਮੇਸ਼ ਸੁਆਉ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਜੁਹਦੀ ਆਯਾ ਤਾਂ ਦਸਤ ਪੰਜਾ ਲੈਕਰ ਬਹਿ ਗਿਆ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ
ਗੁਪ ਦੇਖਕਰ ਬੋਲਿਆ ਗੋਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ॥ ਅਕੈ ਤਾਂ
ਲੋੜ ਮੁਕੱਦਮੀ ਅਕੈ ਤਾਂ ਅੱਲਹ ਲੋੜ॥ ਦੁਹ ਬੇੜੀ ਨਾਲੱਤ ਧਰ ਮਤਿ ਵੰਡੇ ਵੱਖਰ ਬੋੜ॥
ਤੁਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ॥ ਸ਼ਲੋਕ|| ਦੋਹੀਂ ਬੇੜੀਂ ਲੱਤ ਧਰ ਦੋਹੀਂ

ਵੱਖਰ ਚਾੜ੍ਹੁ ॥ ਕੋਈ ਬੇੜੀ ਭੁਬਸੀ ਕੋਈ ਲੱਗੇ ਪਾਰ ॥ ੧ ॥ ਨਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਬੇੜੀਆਂ ਨ
 ਡੁਬੇ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵੱਖਰ ਸਚ ਧਨ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ
 ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਫਰੀਦਾ ਤਨ ਰਹਿਆ ਮਨ ਫਟਿਆ ਤਾਗਤਿ ਰਹੀ ਨ ਕਾਇ ॥
 ਉਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਬੀਬ ਕੀ ਓਹ ਕਾਰੀ ਦਾਰੂ ਲੁਇ ॥ ੩ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ॥
 ਸਲੋਕ ॥ ਸਜਣੁ ਸਚ ਪ੍ਰਖ ਮੁਖ ਅਲਾਵਣ ਬੋਖਰ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਝਾਹੂ ਲਖਿ ਤੁਧੇ ਦੂਰਨ
 ਸੁਪਿਰੀ ॥ ੪ ॥ ਤਦ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਸ਼ਬਦ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ॥ ਬੇੜਾ ਬੰਧਨ
 ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਭਰ ਸਰਵਰ ਜਬ ਉਛਲੈ ਤਬ ਤਰਨ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਹਬ ਨ ਲਾਇ
 ਕਸੁੰਭੜੇ ਜਲ ਜਾਸੀ ਫੌਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਕ ਆਪੀਨੇ ਪਤਲੀ ਸਹੁ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥ ਦੁਧ
 ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥ ਕਹੇ ਫਰੀਦ ਸਹੇਲੀਓ ਸਹੁ ਅਲਹ ਏਸੀ ॥ ਹੀਜ
 ਚਲਸੀ ਉਠ ਢੁੰਮਣਾ ਏਹ ਤਨ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਵਾਬ ਦੱਤਾ ਸ਼ਬਦ
 ਕੀਤਾ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ॥ ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧ ਬੇੜਲਾ ਜਿਤ ਲੰਘੇ ਵਹੇਲਾ ॥ ਨਾ ਸਰਵਰ ਨਾ ਉਛਲੈ
 ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ੧॥ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮ ਮਜ਼ਾਠਵਾ ਜਿਤ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੌਲਾ ਸਦਾ ਰੰਗ ਫੌਲਾ
 ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਢਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਰੋਈ ॥ ਆਵਾਗ ਉਣ ਨਿਵਾਰ ਸੀ
 ਸਚ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰ ਨਿਵਾਰਸੀ ਸੀਤਾ ਮੇਰਾ ਚੌਲਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀਸਹੁ ਪਾਇਆ
 ਸਹਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਸਹੇਲੀਓ ਸਹੁ ਖਰਾਪਿਆਰਾ ॥ ਹਮ ਸਹਿ ਕੇਗੀਆ
 ਦਾਸੀਆਂ ਸਾਚਾ ਖਸਮ ਹਮਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਤਬ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋਲਿਆ ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਵਿੱਚ
 ਸ਼ਬਦ ਕੀਤਾ ॥ ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਨਾਂ ਸੋਈ ਸਚਿਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਹੋਰ ਮੁਖ ਹੋਰ ਮੇ
 ਕਾਢੇ ਕਚਿਆ॥ਰਤੇ ਇਸ਼ਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗ ਦੀਦਾਰ ਦੇ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨਾਂ ਨਾਉ ਸੇ ਭੁਇ ਭਾਰ
 ਥੀਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਲਏ ਲਹਿ ਲਾਇ ਦਰ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥ ਤਿਨ ਧੰਨ ਜਟੇਦੀ ਮਾਉ
 ਆਏ ਸਫਲ ਸੋਵਾਪਰਵਰਦਿਕਾਰਾਪਾਰ ਅਗੀਮ ਬਿਅੰਤੂ॥ਜਿਨਾਂ ਪਛਾਤੁ ਸਚਚੁਮਾਪੈਰਮੂ
 ੩॥ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਰੀ॥ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰ ਦੀਜੈ ਬਿਦਰੀ॥੪॥ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਸ਼ਬਦ
 ਬੋਲਿਆ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਚਜੀ ॥ ਜਾਂ ਤੂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੋ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੀ ਰਾਸ ਜੀਉ
 ॥ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰ ਹਉ ਸੁਖ ਵਸਾਂ ਤੂ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਣੈ ਤਖਤ ਵਡਿਆਈਆਂ ਭਾਣੈ
 ਭੀਖ ਉਦਾਸ ਜੀਉ॥ਭਾਣੈ ਥਲ ਸਿਰ ਸਰ ਵਹੈ ਕਵਲ ਫੂਲੈ ਅਕਾਸ ਜੀਉ॥ ਭਾਣੈ ਭਉਜਲ
 ਲੰਘੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸ ਜੀਉ॥ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗਾਲ ਸਿਫਤ ਰਤਾਗੁਣ ਤਾਸ ਜੀਉ
 ॥ ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾਹਉ ਆਵਣ ਜਾਣ ਮੁਈਆਸ ਜੀਉ॥ ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਾਮ ਅਤੋਲਵਾ
 ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿ ਪਈਆਸ ਜੀਉ॥ ਕਿਆ ਮਾਗਹੁ ਕਿਛ ਕਹਿ ਸੁਣੀ ਮੈਂ ਦਰਸਨ ਭੁਖ
 ਪਿਆਸ ਜੀਉ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਸਚ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਜੀਉ॥ ੧॥ਤਾਂ ਬਾਬੇ
 ਨਾਨਕ ਜੀਤੇ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬਾਹਰ ਹੀ ਅੱਕਠੇ ਜੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇਕ ਬੰਦ

ਖੁਦਾਇਦਾਅਇਨਿਕਲਿਆਮਤੇਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕੱਠਿਆਂ ਦੇਖਕਰ ਅਪਣੇਘਰ ਕੋਊਂਠਗਿਆ
ਜਾਇ ਕਰ ਇਕਤਬਲਬਾਜ ਦੁਧ ਦਾ ਭਰਕਰ ਲੈਆਯਾਪਰ ਉਸਤਬਲਬਾਜ ਦੇ ਵਿਚ ਚਾਰ
ਮੁਹਰਾਂ ਵੀਪਾਇ ਲਿਆਯਾਪਿਛਲੀ ਰਾਤਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਹੋਰਾਂ ਅਪਣਾਹਿੱਸਾਪਾਇ ਲਿਆਤੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖ ਛੁਡਿਆਸੁਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋਲਿਆ ॥ ਜੋ ਜਾਗਨਿ ਸੋ
ਲਹਿਨਗੇ ਸਾਂਈਂ ਪਾਸੋਂ ਦਾਤਿ ॥ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤੀ ਫੁਲੜਾਫਲ ਭੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤਿ ॥ ਤੁਬ
ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸ ਨਾਲ
॥ ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਿਨ ਇਕਨਾਂ ਸੁਤਿਆਂ ਦੇਇ ਉਠਾਲ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਤੂੰ ਇਸ ਦੁਧ ਵਿਚ ਹੱਥਪਾਇ ਕਰਦੇਖਜੋਇਸ਼ਬਰਤਨਵਿਚਕਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਨੇ ਬਰਤਨ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਚਾਰ ਮੁਹਰਾਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਓਹ ਬੰਦਾ
ਤਬਲਬਾਜ ਛੁਡਕਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਯਾਰਾਗਤੁਖਾਰੀ
ਵਿਚ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰੇ ਨੈਣ ਸਲੋਨੜੀਏ ਰੈਣ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰ ਰਾਖ
ਮੁਈਏ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਆਵੈ ਕਉਣ ਜਗਾਵੈ ਸੂਤੀਜਮਰਸਚੂਸਏ ॥ ਰੈਣਿਅੰਧੇਰੀ
ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚੌਰ ਪੜੈ ਘਰੀ ਮੁਸਏ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਅਗਾਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣ ਬੇਨੰਤੀ
ਮੇਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇਤੇ ਕਿਆ ਸੂਝੈ ਰੈਣ ਅੰਧੇਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ
ਗਇਆ ਜਾਗ ਅਚੌਤੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰ ਰਾਖ ਮੁਈਏ ਖਜੇਖੇਤੀਰਾਮ ॥ ਰਾਖੇਖੇਤੀ ਹਰਿਗੁਰ
ਹੇਤੀ ਜਾਗਤ ਚੌਰ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਮ ਮਗਾ ਨ ਆਵਹੁ ਨਾਂ ਦੁਖਪਾਵਹੁ ਜਮਕਾਡਰ ਭਉ ਭਾਗੈ
॥ ਰਹਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਆਰੈ ਮਨ ਸਾਚਾ ਮੁਖ ਧਿਆਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਅਜਹੁ
ਨ ਚੇਤੇ ਕਿਉਂ ਦੂਜੈ ਸੁਖ ਪਾਵਏ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ ਭਇਆ ਨੀਦ ਵਿਆਪੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਤ
ਦਾਰਾ ਦੁਖ ਸੰਤਪੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਚੌਗ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਫਾਸੈ ॥ ਨਾਮ
ਧਿਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਛੋਡੈ ਵਿਣ ਨਾਵੈ
ਸੰਤਪੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਤਿਬਿਧ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹਬਿਆਪੀਤਾਚਉਥਾ ਪਹਿਰ ਭਇਆ ਦਉ
ਤਿਬਿਹਾਰੀਮਾ ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਾਖਿ ਅਜਾਜੇ ਅਨ ਦਿਨ ਜਾਗੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛ ਜਾਗੈ ਨਾਮ ਲਾਗੈ
ਤਿਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਮਾਵਹਿ ਜਨਮਨਾਅਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀਆ ॥ ਕਰਿ
ਕੰਪ ਚਰਣ ਸਰੀਰ ਕੰਪੈ ਨੈਣ ਅੰਧਲੇ ਤਨ ਭਸਮਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਬਿਨ
ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ ੪ ॥ ਖੁਲੀ ਗੰਠੜੀ ਆਉ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਰਸਿਕਸਿ
ਸੁਖ ਠਾਕੇ ਬੰਧ ਚਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਬੰਧ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਨਾਂ ਦੀਸੈ ਨਾ ਸੁਣੀਐ
॥ ਅਪਨੀ ਵਾਰੀ ਸਭਸੈ ਆਵੈ ਪਕੀ ਖੇਤੀ ਲੁਟੀਐ ॥ ਘੜੀ ਚਸੇ ਕਾਲੇ ਖਾਲੀਜੈ ਬੁਰਾਭਲਾ
ਸਹੁ ਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਬਦ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰਣ ਕੀਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥
ਤਾਂ ਬਾਬੀ ਜੀ ਤੇ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ॥ ਜਦ ਓਹ ਬੰਦਾ ਖੁਦਾਇਦਾ ਆਯਾ ਤਾਂ

ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਤਬਲਬਾਜ਼ ਓਥੇ ਪਇਆ ਹੈ ਪਰ ਓਹ ਤਬਲਬਾਜ਼ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸੁਇਣੇ ਦਾ ਹੈ
 ਅਤੇ ਸਭ ਮੁਹਰਾਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਬ ਓਹ ਲਗਾ ਪਛੇਤਾਉਣ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਭਾਈ
 ਓਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਬਿਦਾਰ ਫ਼ਕੀਰ ਹੈਸਨ ਜੇ ਮੈਂ ਦਿਲ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਦੀਨ ਪਾਵਦਾ
 ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਲੈ ਆਯਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਈ ਅਤੇ ਓਹ ਤਬਲਬਾਜ਼ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਆਯਾ
 ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਦੋਵੇਂ ਰਲ ਕਰ ਆਸਾ ਦੇਸ਼ ਕਉ ਰਾਏ ਅਤੇ ਆਸਾ
 ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸ਼ਾਮਸੁੰਦਰ ਬਾਤਬ ਉਸਕਾ ਕਾਲ ਹੁਆ ਬਾਤੇ ਉਸਕੀ ਖੋਪਰੀ ਜਲੈ ਨਾਹੀਂ
 ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੋਤਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋਏਹ ਕਿਆ ਹੈ ਤਬ ਜੋਤਸੀਆਂ
 ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇਖੀ ਤੇਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਮਿਥਿਆ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਏਸਾ ਦਾ
 ਜੀਉ ਕਸ਼ਟ ਵਿਚ ਪਇਆ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਸਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਸਤਵਾਦੀ ਥੇ ਦਿਨ ਕਉ
 ਬੀਜੇ ਸਨ ਤੇ ਰਾਤ ਕਉ ਲਹੁੜੇ ਦਿਨ ਲੁਣਦੇ ਸਨ ਤਬ ਆਸਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਲਗੇ ਹਾਇ
 ਹਾਇ ਕਰਨ ਤਬ ਜੋਤਸੀਆਂ ਕਹਿਆ ਇਸਕੀ ਮੁਕਤ ਤਦ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਤ ਦਾ ਚਰਨ
 ਲਗੇਗਾ ਤਬ ਆਸਾ ਦੇ ਵਜੀਰਾਂ ਸਬ ਰਸਤੇ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਇਕ ਤਰਫ਼ ਦਾ ਦ੍ਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲ੍ਹਾ
 ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਰਾਜਾ ਦੀ ਖੋਪਰੀ ਰੱਖ ਛੱਡੀ ਤਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜਾਇ
 ਨਿਕਲੇ ਜਬ ਨੇੜੇ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਆਗੇ ਤੁਮ ਪੈਰ ਪਾਵੇ ਤਾਂ
 ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਪੈਰ ਧਰਾਂ ਤਬ ਅੱਗੇ ਸ੍ਰੀ
 ਬਾਬੇ ਜੀ ਪੈਰ ਧਰਿਆ ਜਾਂ ਪੈਰ ਧਰਦੇ ਈਸੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾਦੀ ਖੋਪਰੀ ਫੁੱਟਗਈ ਏਹ ਦੇਖਕਰ ਆਸਾ
 ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਰਰਨੀਂ ਆਇਲਗੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ
 ਰਾਗਮਾਰੂਵਿਚ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਮਿਲਪਿੰਡ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਰਤੇ ਇਕ ਖੇਲ ਰਚਾਇਆ ॥

ਲਿਖ ਦਾਤ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤ ਗਾਵਾਈ ॥ ੧॥ ਮੁਰਖ ਮਨਿ ਕਾਹੇ
 ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾਂ ॥ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈਭਾਣਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਸਾਦਿਸਹਿਜਸੁਖ
 ਹੋਈ ॥ ਘਰਿ ਛਡਣੇ ਰਹੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਿਛ ਖਜੈ ਕਿਛ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜੇ ਬਹੁੜ
 ਦੁਨੀਆਂ ਆਈਐ ॥ ਸਜ ਕਾਇਆਂ ਪਟਿ ਹੰਡਾਏ ॥ ਫੁਰਮਾਇਸ ਬਹੁਤ ਚਲਾਏ
 ॥ ਕਰ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥ ਹੱਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥ ਘਰਿ ਘੁੰਮਣਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥
 ਪਾਪ ਪੱਥਰ ਤਰਨਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇਜਾ ਜੀਉ ਚਜਾਉ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥ ੧॥
 ਤਾਂ ਲੋਕ ਅਕੱਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਜੋ ਪਰਸਾਦਿ ਰੋਟੀਆਂ ਲਏ ਆਵਨ ਸੋ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਕੋ
 ਦੇਵਨ ਜੋ ਲੈ ਆਵੇ ਤਿਸ ਕਉ ਆਖੇ ਜੋ ਮੈਂ ਖਾਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਲੇ ਭੀਬੱਧੀ ਹੈ ਤਬ ਆਸਾ ਦੇਸ਼
 ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਹੋ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਤੂੰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੂਝਿਆਰ ਮੁਲਖ ਦੇ ਰਹਿਣਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ
 ਕੂੜ ਹੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅੰਸੇਦੇਸ਼ ਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਰੋਟੀ ਕਾਠ ਦੀ ਬੱਧੀ ਸੁ
 ਤ ਜੇ ਕੋਈ ਰੋਟੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਈ ਮੈਂ ਖਾਧੀ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਵੀ ਹੈਗੀ ਹੈ ॥

ਜਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਓਹ ਕਾਠ ਦੀ ਰੋਟੀ ਪੱਲਿਓਂ ਬੇਲੂਕੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ
ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਜੇ ਕੂੜ ਬੋਲਿਆ ਤੇ ਏਸ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ
ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕੀ ਹਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸ਼ੇਖ
ਫ਼ਰੀਦ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾਇ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ ਨੇ ਵਿਦਿਆ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਹੈ ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ ਤੂੰ ਕਾਈ ਪੀਰ ਕਰ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ ਕਹਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ
ਫ਼ਰੀਦ ਚਲਦੇ ਵਕਤ ਗਲ ਵਿੱਚ ਬਾਹਾਂ ਪਾਇ ਕਰ ਮਿਲੇ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ
ਉਚਾਤਿਆ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲ ੧ ॥ ਅਹੋ ਭੈਣਾ ਗਲਿ ਮਿਲਹੁ ਅੰਕ ਸਹੇਲਵੀਆ ॥
ਮਿਲਿਕਰ ਕਰਹਿ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਮਰਥ ਕੰਤ ਕੀਆਂ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਸਭ
ਅਸਾਹਾ ੧॥ ਕਰਤਾ ਸਭਕੋਤੇਰੇ ਜੋਰ॥ ਏਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੋਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ ਸਹਿਜ ਸੰਤੋਖ ਸ਼ੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ
ਬੋਲਣੀ॥ ਪਿਰ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂਗਰ ਕਾ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੀ॥ ੨॥ ਕੇਤੀਆਂ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ
ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਆ ਜੰਤ ਸਿਫਤ ਕਰਹਿੰ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ
ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚ ਉਪਜੇ ਸਚ ਮਹਿਸਾਚ ਸਮਾਇ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈਮਤਿ
ਉਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀਭਉ ਖਾਇ॥ ਨਾਨਕਸੋਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੪॥
ਏਹਸੁਣਕਰ ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ ਹੋਰੀ ਰਿਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ
ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸਭ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ
ਕੀਤਾਤੇਕਹਿਆ ਧਰਮਦੀਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਆਏ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਜਾਇ ਰਹੇ ਤਬ ਉਸ ਬਾਣੀ ਨੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਉਸ ਬਾਣੀ ਦੀ
ਝੁੱਗੀ ਫਾਹਿ ਰਾਏ ਅਤੇ ਮੰਜੀ ਵੀ ਭੰਨੀ ਗਏ ਤੇ ਭਾਂਡੇ ਉਸਦੇ ਤੋੜ ਰਾਏ ਪਰ ਓਹ ਬਾਣੀ
ਕਿਧਰੇ ਗਿਆ ਹੋਯਾ ਸੀ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਗਿਰਾਉਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰਾਏ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਸਨੇ ਤਾਂ ਅਸਾਡੀ ਟਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਢੰਗੀ ਜਗਹ
ਦਿੱਤੀ ਨਾਲੇ ਮੰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਸੁਖ ਦੀ ਰਾਤ ਕੱਠੀ ਤੇ ਚਲਦੇ ਉਸਦੀ ਝੁੱਗੀ ਫਾਹੀ ਤੇ
ਮੰਜੀ ਭੰਨੀ ਭਾਂਡੇ ਤੋੜ ਚਲੇ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ
ਬਾਇ ਪਈ ਹੈ ਇਸਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਹੈਸ ਜਿਸ ਤਰਹ
ਦੁਆਪਰ ਜਗ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇਖ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਸੁਦਮੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਸਦੇ ਮੰਦਰ
ਗਤਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੜੇ ਹੋਏ ਰਚ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਸੋ ਭਾਈ ਏਸੇ ਤਰਹ ਏਸ ਭਗਤ ਦੇ ਮੰਦਰ ਭੀ

ਅਦਭੁਤ ਸਵਾਰਨੇ ਹੈਨ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਆਗੇ ਕਉ ਚਲਦੇ
ਰਹੇ ਜਦ ਓਹ ਬਾਢੀ ਅਪਨੇ ਘਰ ਆਯਾ ਤੋਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਐਰ ਕੇ ਐਰ ਹੀ ਬਨਗਾਏ ਹੈਨ
ਜਿੱਥੇ ਓਸਦੀ ਝੁੱਗੀ ਸ੍ਰੀ ਓਥੇ ਅਚਰਜ ਮੰਦਰ ਰਚੇ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਭ ਸਮਿੱਗੀ ਅਧਿਕ ਤੇ
ਅਧਿਕ ਸਜ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਓਹ ਬਾਢੀ ਦੇਖਕਰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਪਹਿਚਾਨਨਾ ਸਕੇ ਕਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
ਦੀ ਕੁਦਰਤਿ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਹੈ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੌਰ ॥ ਤਿਸਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈਹੋਗਾ।
ਤਿਸ ਭੁਗਵਿਤ ਕੇ ਅਪਾਰ ਚਰਿੱਤ੍ਰ ਹੈਂ ਅਰ ਸੰਤ ਭੁਗਤ ਭੀ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਏਹ
ਕਹਿਕਰ ਓਹ ਬਾਢੀ ਉਸ ਘਰਦੇ ਮੰਦਰ ਗਿਆ ਜਹਾਂ ਉਸਕਾ ਮੰਜਾ ਪਲੰਘ ਪਿਆ ਬਾ ਉਸ
ਜਗਹ ਸੁਦਰ ਪਲੰਘ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਵਾਂ ਪਾਵਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਅਣਗਿਣਤ ਹੀ
ਪਦਾਰਥ ਪਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਸਮਿੱਗਰੀ ਭੀ ਅਣਗਿਣਤ ਧਰੀ ਹੈ ਏਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ ਓਹ
ਬਾਢੀ ਹੈਰਾਨਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਵਾਕਾਂ ਕੋਚਿਤ ਵਿਖੇ ਧਾਰਨ ਕਰੇਗਾ ਐਰ ਪਰ ਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਂਦੀ ਮਨ ਤਨ ਕਰਕੇ
ਪ੍ਰੀਤੀ ਸੰਯੁਕਤ ਆਏ ਗਏ ਅਭਿਆਗਤ ਕੀ ਰਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਪ੍ਰਾਨੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ
ਕਾਰਜ ਸਵਰੇਂਗੇ ਉਸਕੀ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਮੇਂ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਗੀ ਪਰ ਏਸ ਅਸਚਰਜ
ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਉਸ ਵਸਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਜਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਬਡਾ ਪਰੇਮ
ਕਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਮਦਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਤ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ
ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮੇ ਏਹੋ ਆਈ ਜੋ ਕਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਡੀ ਵਸਤੀ ਵਿੱਚ
ਕੋਈ ਕਾਲ ਰਹਿਣਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਗ੍ਰੰਥਾਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਸਾਡੇ ਉਪਰ
ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਰਹੋ ਆਪਣੇ ਚਰਣਾਂਦਾ ਸਦਕਾ ਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ
ਕਰੋ ਜੀ ਹੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਸਾਂਅਨਾਬਾਂ ਉਪਰ ਮੇਹਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੇਵਕ ਜਾਣ ਕਰ
ਉਧਾਰ ਕਰੀਏ ਜੀ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਟਿਕੇ ਤੇ ਓਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਸਿੱਖ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਕ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਣਾਓ ਤੇ ਤੀਸਰੇ ਪਹਿਰ ਕੀਰਤਨ
ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਸੋ ਓਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕਰਨ ਇਕ
ਲੜਕਾ ਸੱਤਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦਾ ਘਰ ਤੋਂ ਸੁੱਤਾਂ ਉਠਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਨ ਨਿੱਤ ਹੀ ਆਯਾ ਕਰੇ ਪਰ
ਓਹ ਲੜਕਾ ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਕਰੇ
ਜਦ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਲੜਕਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ
ਸੰਗਤ ਭੀ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਦ ਏਹ
ਬਾਲਕ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪਕੜ ਰਖਣਾ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਿਆਂਤੇ
ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲੈਨਾਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੋ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਏਸ ਵਕਤ ਸੁੱਤਾਂ ਸੁੱਤਾਂ ਉਠਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਾ

ਆਉਂਦਾ ਹੈਂ ਅਜੇ ਤੇਰਾ ਹੱਸਨੇ ਖੇਡਨੇ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ ਐਰ ਖਾਣੇ ਪੀਣੇ ਸੌਣੇ ਦਾ ਵਕਤ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲਕੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆਪਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸਦਕਾ ਤੇ ਆਪਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ
ਪ੍ਰਤਿਪ ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਭਗਤ ਅਤੇ ਆਪਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਸਤਸੰਗ ਹੀ ਹੱਛਾ ਲਗਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਲੜਕਿਆ ਏਹ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸਤਰਹ ਸਤਸੰਗ ਹੱਛਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਂਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ
ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਅੱਗ ਬਾਲ ਸੋ ਮੈਂ ਲਗਾ ਅੱਗ ਬਾਲਣ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਲਗੀ ਆਟਾ ਗੁਨਣ ਜਦਮੈਂ
ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਕੜੀਆਂ ਜੋੜੀਆਂ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਬਲ ਰਾਈਆਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਆਈ ਹੈ ਜੀਅ ਖਬਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਛੋਟੇ ਹੀ ਕਾਲ ਦੇ ਵੱਸਹੋਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿਆ ਜਾਪੇ
ਵੱਡਾ ਹੋਵਣ ਦੇਵੇ ਕਿ ਨਾ ਹੋਵਣ ਦੇਵੇ ਸੋ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਤਸੰਗ ਕਰਨ ਲੱਗਾ
ਹਾਂ ਜੀ ਏਹ ਬਾਤ ਉਸ ਬਾਲਕ ਦੀ ਸੁਨਕਰ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬਾਇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਆਖਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗ ਵਿੱਚ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾ ਜਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਮਾਯਾ ਕਾਮ ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ ਨਹੀ
ਗਵਾਵਾ॥ ਉਠ ਚਲਿਆ ਪਛਤਾਇਆ ਪਰਿਆ ਵਸ ਜੰਦਾਰ ॥ ੧ ॥ ਅਥੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ
ਕੰਧੀ ਪਾਹਿ॥ ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬ ਲਿੱਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰ ਕਾ ਸ਼ਬਦ ਕਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਰੀ ਨਾਹੀਂ ਨਹਿ ਡੱਡਰੀ ਪੱਕੀ ਵੱਢਣ ਹਾਰਾ॥ ਲੈ ਲੈਦਾਤਿ ਪਹਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰ
ਤਬੀਆਰਾ॥ ਜਾਂ ਹੋਆ ਹੁਕਮ ਕਰਸਾਣ ਦਾ ਤਾਂ ਲੁਣ ਮਿਟਿਆ ਖੇਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਪਹਿਲਾ
ਪਹਿਰ ਧੰਧੇ ਰਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰ ਸੋਇਆ॥ ਤੀਜੇ ਝਾਖ ਝਖਾਇਆ ਚੌਥੇ ਭੋਰ ਭਇਆ
॥ ਕਦਹੀ ਚਿੱਤ ਨ ਆਇਓ ਜਿਨ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਦੀਆ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਉ
ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣਾ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ
॥ ਨਾਨਕ ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾਣ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਜੇਦ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਬਾਲਕ ਉਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਨਾਲੇ ਸੰਗਤ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ
ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਿੱਖੇ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਾਹ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰੋ ਏਹ ਜੀਵ ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਜਮ ਜੀਵ ਨੂੰ
ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸੱਤ ਵਾਕਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਰਲਦੇ ਰਹੋ

ਸਾਖੀ ਬਿਸੀਅਰ ਦੇਸ਼ ਕੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਜਾਦੇ ਜਾਦੇ ਬਿਸੀਅਰ ਦੇਸ਼ ਕਉ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਪਰ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਬੈਠਣ ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਓਥੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਕਰ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਝੰਡੀ
ਬਾਣੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਅਤੀਤ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ

ੴ ਤ੍ਰਿਲਿੰਗ ਬਾਣੀ ਭਲਵਾਨ ਨਾਲ ਘੁਲਿਆ

੩੯੮

ਤੇ ਫੇਰ ਝੰਡੇ ਨੇ ਅਪਣੀ ਘਰਨੀ ਨੂੰ ਅਖਿਆ ਸੰਤ ਆਏ ਹੈਨ ਓਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਅੰਨਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲੈ ਜਾਵੀਏ ਤਾਂ ਘਰਨੀ ਨੇ ਅਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਅਪ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਪਰ ਝੰਡੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਦਾ ਇਹ ਨੇਮ ਸੀ ਕਿ ਆਏ ਗਏ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਜੇ ਅਪਨੇ ਘਰ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚੋਂ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਵੀ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਝੰਡਾ ਸਾਰੀ ਵਸਤੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਰਹਿਆ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਤੇ ਹੱਥ ਕੁਛ ਨਾ ਆਯਾ ਲੋਕ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਏਹ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਿਰ ਰਹਿਆ ਕਿਤੇ ਹੱਥ ਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਛਿੰਜ ਸੀ ਉਸ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇੱਕ ਭਲਵਾਨ ਰੱਖਿਆ ਹੋਯਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਗੀ ਤੇ ਹਕਮ ਏਹ ਰਾਜਾ ਦਾ ਹੈਸੀ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਢਾਹਲ ਏਗਾ ਉਸਨੂੰ ਸਉ ਟਕਾ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਫੈਹ ਪਵੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਟਕੇ ਦੇਵਣੇ ਏਹ ਢੰਡੋਗਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਫੇਰਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਜੇ ਮੈਂ ਡਿੱਗਾ ਪਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਪੰਜਾਹ ਰਕੇ ਲੈ ਆਵਾਂਗਾ ਤੇ ਏਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਝੰਡੇ ਜਾਇ ਕਰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਭਲਵਾਨ ਨਾਲ ਦਸਤ ਪੰਜਾਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਏਹਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਘੁਲਿਆ ਉਸਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂ ਕਿਉਂ ਆਯਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਸਾਧ ਆਏ ਹੈਨ ਓਨਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਯਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਮਿਲੇਗਾ ਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੂਗਾ ਜਾਂ ਏਹ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਭਗਤ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਪਰਾਏ ਕਾਰਜ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਤੁੜਾਇਦਾ ਹੈ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਦੇ ਮਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਭਉ ਉਪਜਿਆ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਅੰਕੂਰ ਜਾਗਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਓਹ ਭਲਵਾਨ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਖਣ ਲੱਗਾ ਅਉ ਭਾਈ ਝੰਡਿਆ ਤੂ ਮੇਰੇਨਾਲ ਲਲੜਤਾਂ ਝੰਡਾ ਵੀਤਿਆ ਰਖੋਤ ਸੀ ਸੋ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਘੁਲਦੇ ਰਹੇ ਓਹ ਭਲਵਾਨ ਝੰਡੇ ਪਾਸੋਂ ਫਹਿ ਪਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪ ਉਦਿੱਤਾ ਤੇ ਨਾਲੇ ਓਹ ਟਕੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਏਹ ਕਹਿਣ ਕਿ ਭਾਈ ਏਹ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਡਿੱਗਾ ਤੇ ਹੁਣ ਝੰਡੇ ਪਾਸੋਂ ਏਹ ਫਹਿ ਪਿਆ ਹੈਪਰ ਝੰਡੇ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਿਆ ਤੇ ਏਹ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਏਸ ਭਲਵਾਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇ ਸੋ ਸੱਚਖੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਅੰਗ ਭੀ ਉਸਦੀ ਕੁਲ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ ਅੰਗ ਝੰਡੇ ਉਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਵੀ ਲੱਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਾਨ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਜੋ ਚੜ੍ਹੀ ਸੋ ਲੱਗਾ ਝੰਡਾ ਉਦਾਸੀਨ ਫਿਰਨ ਤਾਂ ਮੂੰਗੁਰੂ ਜੀ ਝੰਡੇ ਦੀਆਂ ਸਰਬ ਕੁਲਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਦਗਤੀ ਕੀਤੀ ਅੰਤ ਕੋ ਝੰਡਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਲੋਕ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸ਼ਲੋਕ ਅਖਿਆ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਵੇਖਾਇ ਪਰ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਅਪ ਨਿਵਾਰ ਤਲੇਇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਹੰਕਾਰੀਆ

ਨਾਨਕ ਗਰਬ ਗਲੇ ॥

ਝੰਡੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮੱਥਾ ਰੇਕਿਆ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਦੇ ਕੁਠਿਆਲੇ ਜਾਇਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਮਿੱਠਾ ਜੋ ਸੀ ਸੌ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਗੁਸ਼ੀ ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਗੋਸ਼ਟ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੱਜ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਨੇ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਦੀਦਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲੈਕੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਕੋ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਦਾ ਮੀਆਂ ਮਿੱਠਾ ਜੋ ਮੁਰੀਦ ਸੀ ਅੱਗੋਂ ਰਹ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਹੇ ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਰੰਗੀਨ ਲਾਲ ਹੋਇ ਆਏ ਹੋਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਆਖਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਅੱਜ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸਦੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਲਾਲ ਰੰਗੀਨ ਹੋਇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸਕਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਹੁੰਦਾ ਕਉਣ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ ਉਸਕਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਦੀਦਾਰ ਜਾਇ ਕਰ ਜੋ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਫੈਜ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਮਿੱਠਾ ਵੀ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਾ ਸ਼ਬਦ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਤੁਕ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮੁਹਿ ਵਿਚ ਸੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇਕੇ ਜੇ ਭਵਾਂ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਉ ॥ ਨ ਕਿਛੁ ਪੀਆਂ ਨ ਖਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡ ਆਖਾਂ ਨਾਉ ॥ ਏਹ ਤੁਕ ਸੁਣਦਾਈ ਮੀਆਂ ਮਿੱਠਾ ਪੂੰਜੀ ਵਿਚ ਭੁੰਗ ਪਾਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਗੋਂ ਮੀਆਂ ਮਿੱਠਾ ਆਯਾ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਿੱਠੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਕਿਆ ਦੀਦਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਓਥੇ ਤਾਂ ਕੁਫਰੇ ਹੀ ਕੁਫਰ ਬੋਲਦੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂਗਿਆ ਸਾਂ ਤੇ ਓਹ ਏ ਆਖਦਾ ਸੀ ॥ ਪੰਖੀ ਹੋ ਕੇ ਜੇ ਭਵਾਂ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਨਜ਼ਰੀ ਕਿਸੇ ਨ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆਂ ਨ ਖਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਹੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡ ਆਖਾਂ ਨਾਉ ॥ ਜਦ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਨੇ ਏਹ ਅਖਿਆ ਕਿ ਓਹ ਕੁਫਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਮੀਆਂ ਜੀ ਧਵਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ਾਇ ਲੈ ਆਵਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿਚ ਚੌਦਾਂ ਤਬਕ ਹੈਨ ਸੱਤ ਹੇਠ ਅਤੇ ਸੱਤ ਉਪਰਾਅ ਤੇ ਉਸਨੇ ਸੈਹੀ ਆਖ ਕੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੰਤਨਹੀਂ ਏਹ ਕੁਫਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕਹਾ ਮੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਸੈ ਅਸਮਾਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਖਬਰ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਨੂੰ

ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋ ਗਾਰੀਬਨਿਵਜ਼ ਜਾਂ
ਇਸਦੀ ਭਤਾ ਮਾਫ਼ ਕਰਹੁ ਧੁਵਾਨੂੰ ਦੁਹਾਈ ਹੈ ਧੁਵਾਨੂੰ ਦੁਹਾਈ ਇਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਆਓ ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੇ ਹੋ
ਨਾਥ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਅਪਨੀ ਨੀਯਤ ਪਿੱਛੇ ਮਾਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਏਸਦੀ ਤਕ ਸੰਗ
ਮਾਫ਼ ਕਰਹੁ ਜੀ ਏਹ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਜੈਸੀ ਨੀਯਤ ਤੈਸੀ
ਮਰਾਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਬਵਾਂ ਰੁਨਾਹਗਾਰ ਹੈ ਅਤੇ
ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਸਰਨ ਪੜ੍ਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਰੱਖੋ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੀਆਂ ਮਿੱਠਾ ਹੱਥ ਜੋੜਕਰ ਗੁਰੂਜਾਂ ਦੇ ਚਰਨ
ਉੱਪਰ ਢਹਿ ਪਿਆ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਆਖਿਆ ਮਿਰੀਰਾਜ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣ ਪੀਅਣ ਅਪਿਆ ਉ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ
ਦੁਇ ਗੁਛੈ ਨ ਦੇਖਾਂ ਸੁਪਨੇ ਸਉਣ ਨ ਬਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡ
ਆਖਾਂ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਜ ਬਾਉ ॥ ਸੁਣ ਸੁਣ ਆਖਣ ਆਖਣਾ ਜੇ
ਭਾਵੇ ਕਰੈ ਤਮਾਉ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਾਂ ਕੱਟੀਆਂ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣ ਪੀਸਾਂ ਪਾਉ ॥
ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆਂ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲ ਜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ
ਕੇਵਡ ਆਖਾਂ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥ ਪੰਖੀ ਹੋਇਕੈ ਜੇ ਭਵਾਂ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ
ਨ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆਂ ਨ ਖਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡ ਆਖਾਂ
ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪਹਿ ਪਹਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ॥ ਮੱਸੂ ਤੋਟਿ ਨ
ਆਵਈ ਲੇਖਣ ਪਵਣ ਚਲਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡ ਆਖਾਂ ਨਾਉ ॥
ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਭੀ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਮਾਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ
ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਮਿੱਠਾ ਅਪਨੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠ ਆਯਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੱਤ੍ਰਜਾਮੀ ਘਰ ਘਰ
ਦੇ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਬੁੜ ਲੀਤੀ ਇਕ ਦਿਨ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ
ਅਗਾਹ ਹੋਈ ਕਿ ਨਾਨਕ ਭਲਾਫ਼ਕੀਰ ਹੈ ਪਰ ਅਸਾਂਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਇਉਂ ਨਿਚੋੜੀਏ ਜਿਉਂ
ਨਿੰਬੂ ਨਿਚੋੜੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਯਾ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਮੀਆਂ ਮਿੱਠਾ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰਾ ਜੰਤ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂ ਤੂੰ ਵਜਾਵੇ ਤਿਉਂ ਹੀ ਵਜਦਾਵੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਉਂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਗੰਨਾ
ਪੀਝ ਸੁੱਟੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤਰਾਂ ਪੀਝ ਸੁੱਟੀਏਂ ਗੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਨੂੰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਪੀਰ ਜੀ ਚਲੋ ਨਾਨਕ ਫ਼ਕੀਰ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਪੀਰ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ
ਸੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਨਿੰਬੂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਨਿਚੋੜ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਜਵਾਬ ਆਇ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਂ ਮਿੱਠੇ ਨੂੰ ਇਉਂ ਨਿਚੋੜ ਸੁੱਟਾਂਗੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ

ਕੰਨ' ਪੜਿ ਲਈਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਫ਼ਰੀਰ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ
ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਹੈ ਚਲੋ ਖਾਂ ਫ਼ਕੀਰ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਾਏ ਕਰੋਂ ਜੋ ਹੈਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਸਵਾਬ ਤਾਂ ਮੀਆਂ
ਮਿੱਠਾ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਆਪਸਵਿਚ ਗੋਸ਼ਟ ਹੋਈ ਤੇ
ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਆਖਿਆ ॥ ਸਿਰੀ ਰਚਾ ਮਹਲਾ ੧

ਮਨਮੁਖ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੁਲੀ ਠਉਰਨ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ
ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ
ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਇ ॥ ਭਰਮ ਭੁਲੀਡੋਹਕਾਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੁਲੀ ਗ੍ਰਹਿ ਤਜ ਜਾਇ ॥ ਭੁਲੀ ਢੁਗਰ ਥਲ ਚਹੈ
ਭਰਮੈ ਮਨ ਡੋਲ ਇ ॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉਂ ਮਿਲੇ ਗਰਭ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ੨ ॥
ਵਿਛੜਿਆਂ ਗੁਰ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥ ਸੱਚ ਸਹਿਜ ਸੋਭਾਘਣੀ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਜਿਉਂ ਭਾਵੈ ਤਿਉਂ ਰਖ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁੜ ਬਿਨ ਕਉਨ ਭਤਾਰ ॥ ੩ ॥
ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਤੀਰਥਨਾਨੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਮਨ
ਮੈਂ ਮੈਲ ਗੁਮਾਨ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਕਿਨ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨ ਰਾਜ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖ ਤੱਤ ਵੀਚਾਰ ॥ ਸਾਧਨ ਆਪ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸ਼ਬਦ
ਸੀਗਾਰ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤ ਅਪਾਰ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ਜਾਂ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਹੋਥ ਜੋੜ ਕਰ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਬੜੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋ ਸਹਿਬ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਜ਼ੁਰਗੀ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ । ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਮਿੱਠਾ ਜੇਹੜੇ ਮਨਮੁਖ ਹੈਨ ਸੋ ਆਪਣੇ ਗੁਰਾਂ ਥਾਂ ਭੁਲੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਦੋਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਉਂ ਨਾਹਾਂ ਮਿਲਦੀ ਬਾਝ ਗੁਰਾਂ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾਵਦਾ ਗੁਰਾਂ
ਥਾਂ ਬਿਨਾਂ ਅਗਿਆਨੀਂ ਅੰਧੇ ਆਵਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਗਜਾਨ
ਖੇਡ ਹੈ ਸੋ ਠੱਗੇ ਅਤੇ ਮੁੱਠੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਮਾਯਾ ਦੇ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਭੁਲਾਹੋਯਾ ਹੈ ਜੋ
ਭੁਲੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਦੁਹਾਰਣੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਾਉਂਦੀਆਂ
ਤੇ ਜੋ ਭੁਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗਿਹੁਨੂੰ ਤਜਾਗਕੇ ਬਨ ਨੂੰ ਖੋਜਨ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਭੁਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ
ਪਰਬਤਾਂ ਤੇ ਥਲਾਂ ਵਿੱਚ ਢੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਗਰਵ ਕਰਕੇ ਪਿਰ ਸੇ ਵਿਛੁੰਨੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਕਾ
ਮਿਲਟਾਦੂਰ ਹੈ ਜੇਹਵੀਆਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮਨੂੰ ਧਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਜੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀਆ
ਵਿਛੜੀਆਂ ਫੇਰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸਚ ਸਹਿਜ ਤੇ ਨਾਮ ਪਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ਓਸੇ ਕੀ ਸ਼ੋਭਾ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਭਰਤਾ ਸਰਬ ਕਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈਅਤੇ ਜੇ ਮਨ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲ ਦੂਰ ਹੁੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਦਾ
ਨੁਵਲ ਤੇਭੇਖ ਦਾ ਧਾਰਣਾ ਸਭ ਸੁਫਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਇਸ
ਮਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਅਰ ਤੱਤ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਮਿਟ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭਸੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰਜਾਣੁ
ਹੈ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਕਰ ਮੀਆਂ ਮਿੱਠਾ ਸਮੇਤ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਛਿੰਗ
ਪਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓ ਸਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਮੀਆਂ ਜੀ ਜੋ
ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮਨ ਸੁਧ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ ਅਭਿਮਾਨ ਛੋਡਕਰੇ
ਜੋਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਬੰਦਰੀ ਵਾਲਾ ਮਿਲੇ ਉਸਦੇਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਂ ਉਸ
ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਉਣਾਂਦਿਲੋਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੂਰ ਕਰੋ ॥ ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਕਹਿਆ ਪਹਿਲਾਂ
ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਤੇ ਦੁਸਰਾ ਮੁੰਹਮਦ ਰਸੂਲ ਹੈ ਜੇ ਉਸਦਾ ਕਲਮਾ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰਗਾ
ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਮੀਆਂ ਜੀ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦਰ
ਉਪਰ ਦੂਜੇ ਦੀਜਗਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤੇਜ਼ੀ ਕੋਈ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਕਤਾ ਹੋਇ ਕਰ ਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਨੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਵੇਂ ਤੇਲ ਬਿਨਾਂ ਦੀਵਾ ਵੀ ਬਲਦਾ
ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮਹੱਲਾ ੧ ॥ ਅਛਲ
ਛਲਾਈ ਨਹਿ ਛਲੈ ॥ ਨਹਿ ਘਾਊ ਕਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੈ ॥ ਜਿਉਂ ਸਾਹਿਬਰਾਖੈ ਤਿਉਂ ਰਹੈ ॥
ਇਸ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਊ ॥
ਧੋਬੀ ਪੁਰਾਣਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤ ਤਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸੱਚ ਬੂਝਣ ਆਣ ਜਲਾਈਐ
॥ ੨ ॥ ਏਹਤੇਲ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥ ਕਰ ਚਾਨਣ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਊ
॥ ਇਤ ਤਨ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਐ ॥ ਸੁਖਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਐ ॥ ਸਬਦੁਨੀਐ ਆਵਣ ਜਾਣੀਐ
॥ ੩ ॥ ਵਿਚ ਦੁਨੀਐ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾਂ ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਣ ਪਾਈਐ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ ਬਾਹੋ
ਲੁਡਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜਾਂ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਨੇ
ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੋਗੀ ਬਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਕਬੂਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਹ
ਦਰਵੇਸ਼ ਕਉਣ ਹੈਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਦਰਦੀ ਲਾਇਕ ਹੈਨ ਅਤੇ ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਕ ਉਣ ਹੈ ਜਿਸਦੇ
ਰੱਖਿਆਂ ਮਨ ਥਾਇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਮਾਜ਼ਾਂ ਪੰਜ ਕਉਣ ਹੈਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਤਿਆਂ
ਖੁਦਾਇ ਨਜ਼ਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹੱਲਾ ੧
॥ ਅਲਹ ਅਗਾਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ॥ ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਐ ਕੇ ਧੰਧੇ ॥ ਹੋਇ ਪੇ
ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰ ਇਹ ਦਰਵੇਸ਼ ਕਬੂਲ ਦਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੱਚ ਨਿਵਾਜ
ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ਮਨਸਾ ਮਾਰ ਨਿਵਾਰਹੁ ਆਸਾ ॥ ਦੇਹ ਮਸੀਤ ਮਨ ਮਉਲਾਣ
ਕਲਮਾ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕ ਖਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸ਼ਰਾਸ਼ਰੀਅਤ ਲੇ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਤਰੀਕਤ ਤਰਕ
ਖੋਜ ਟੋਲਾਵਹੁ ॥ ਮਾਰਫਤ ਮਨ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾਲ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤ ਜਿਤ ਫਿਰ ਨ
ਮਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬਦਿਲ ਮਾਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥ ਦਸ ਅਉਰਾਤ ਰਾਖਹੁ ਬਦਰਾਹੀ
॥ ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿਦਕ ਲੇ ਬਾਧਹੁ ਖੈਰ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲਪਰਾ ॥ ੪ ॥ ਮਕਾ ਮੇਹਰ ਰੋਜ਼ਾ

ਪੈਖਾਕਾ॥ ਭਿਸਤ ਪੀਰ ਲਫਜ਼ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ॥ ਹੁਰ ਨੂਰ ਮਸਕ ਖੁਦਾਇਆ
 ਬੰਦਰੀ ਅਲਹ ਅਲਹ ਜਰਾ॥ ੫॥ ਸਚ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈਕਾਜੀ॥ ਜੋ ਦਿਲ ਸੋਧੇ ਸੋਈ
 ਹਾਜੀ॥ ਸੋ ਮੁਲਾਂ ਮਲਉਨੀਨਵਾਰੈ ਸੋਦਰਵੇਸ਼ਜਿਸ਼ਿਫਤਧਰਾ॥ ੬॥ ਸਭੇਵਕਤਸਭੇ
 ਕਰ ਵੇਲਾ॥ ਖਾਲਕ ਯਾਦ ਦਿਲੇ ਮਹਿ ਮਉਲਾ॥ ਤਸਬੀ ਯਾਦ ਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨ
 ਸੁੰਨਤਸੀਲ ਬੰਧਾਨ ਬਰਾ॥ ੭॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਫਿਲਹਾਲਾ॥ ਖਿਲਖਾਨਾ
 ਬਿਰਾਦਰ ਹਮੂੰ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਖੁਦਾਇ
 ਦਰਾ॥ ੮॥ ਅਵਲ ਸਿਫਤ ਦੂਜੇ ਸਾਬੂਰੀ॥ ਤੀਜੇ ਹਲੀਮੀ ਚੌਥੇਖੈਰੀ॥ ਪੰਜਵੇਂ ਪੰਜੇ
 ਇਕਤ ਮੁਕਾਮੇ ਏਹ ਪੰਜ ਵਕਤ ਤੇਰੈ ਅਪਰ ਪਰਾ॥ ੯॥ ਸਗਲੀਜਾਨ ਕਰਹੁ ਮਉ
 ਦੀਫਾ॥ ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡ ਕਰਹੁ ਹਥ ਕੂਜਾ॥ ਖੁਦਾਇ ਏਕ ਬੁਝ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ਬੁਰਗਾ
 ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ॥ ੧੦॥ ਹਕ ਹਲਾਲ ਬਖੇਰਹੁ ਖਾਣਾ॥ ਦਿਲਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ
 ਮੈਲਾਣਾ॥ ਪੀਰ ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾਈਲ ਨ ਮੋਜਠਰਾ॥ ੧੧॥ ਕਾਇਆ
 ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤ ਯਕੀਨਾ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਮਾਣਹੁ ਕੀਨਾ॥ ਨਾਪਾਕ ਪਾਕ ਕਰਹੁ
 ਦੂਰ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ॥ ੧੨॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੋਮ ਦਿਲ ਹੋਵੈ॥
 ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲ ਦਿਲ ਤੇ ਖੋਵੈ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਰੰਗਾਨਾ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉਂ ਕੁਸਮ ਪਾਟ
 ਘਿਉ ਪਾਕ ਹਰਾ॥ ੧੩॥ ਜਾਂ ਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਸੋਈ ਮਰਦ ਮਰਦ
 ਮਰਦਾਨਾ॥ ਸੋਈ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ ਸੋਬੰਦਾਜਿਸਨਜ਼ਰ ਨਰਾ॥ ੧੪॥ ਕੁਦਰਤ
 ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾਂ॥ ਸਿਫਤ ਮੁਹੱਬਤ ਅਥਾਹ ਰਹੀਮਾ॥ ਹਕ ਹੁਕਮ ਸਚ
 ਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝ ਨਾਨਕ ਬੰਦ ਖਲਸਤੁਰਾ॥ ੧੫॥

ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਕੇ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਕੀ
 ਸਿਫਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਨਾਮ ਕੈਸਾਕ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਏਕ ਨਾਮ ਸਿਫਤ
 ਮਹਿਜਾਂ ਕਿਸਨੋਂ ਆਈ ਹੈਜੀ ਫੇਰ ਮਿੱਠੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਹੀ ਦੱਸੀਏ
 ਜੀ ਤੁਸੀਹੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਵਲੀ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੀਏਂ ਮਿੱਠੇ ਨੂੰ ਬਾਂਹਿ ਤੇ ਪਕੜ ਕਰ ਗੋਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨੇ ਮੁਖ ਬੀਂ ਕਹਿਆ ਵਾਹ ਸਾਹਿਬ ਇਤਨਾਂ ਹੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਮਿੱਠੇ ਦਾ ਭਸਮ
 ਹੋਗਿਆ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁੱਠ ਭਸਮ ਕੀ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਵਾਹ
 ਸਾਹਿਬ ਵਾਹ ਸਾਹਿਬ ਇਤਨੇ ਕਹਿਨ ਨਾਲ ਮੀਆਂ ਮਿੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ
 ਲੁਮੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਵਿਚ॥
 ਹਜ਼ਰਾਂ ਕੋ ਮੇਹਰ ਹੈ ਬੇਹਜ਼ਰਾਂ ਕੋ ਬੇਮਿਰਹ ਹੈ॥ ਈਮਾਨ ਦੋਸਤ ਹੈ ਬੇਈਮਾਨ ਕਾਫ਼ਰ ਹੈ
 ਕਾਫ਼ਰ ਕਹਿਰ ਹੈ ਗੁਸਾਹਰਾਂ ਹੈ ਨਫਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ ਗੁਮਾਨ ਕੁਫਰ ਹੈ ਬੇਈਮਾਨ ਨਾਪਾਕ ਹੈ

ਇਲਮ ਹਲੀਮੀ ਹੈ ਬੇਹਿਰਸ ਐਲੀਆ ਹੈ ਦਿਆਨਤ ਸੁਰਖਰੂ ਹੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਜ਼ਰਦ ਰੂ
ਹੈ ਸਫ ਭਿਸਤ ਹੈ ਦਰੋਗ ਦੋਜ਼ਕ ਹੈ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਹੈ ਸਿਫਤ ਉਜੂ ਹੈ ਬਾਂਗ ਬਲੇਲ ਹੈ ਚੋਗੁ
ਲਾਲਚ ਹੈ ਯਾਰੀ ਪਲੀਤ ਹੈ ਛਕੀਰੀ ਸਬੂਰੀ ਹੈ ਨਾ ਸਬੂਰੀ ਮਕਰੂਹ ਹੈ ਰਾਹ ਪੀਰਾਂ ਬੇਰਾਂ
ਬੇਪਾਰਾਂ ਹੈ ਈਮਾਨ ਦੋਸਤ ਹੈ ਬੇ ਦਿਆਨਤ ਨਿਕਾਰ ਹੈ ਤੇਗ ਮਰਦਾ ਹੈ ਇਦਾਲਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹਾਂ
ਹੈ ॥ ਏਤੇ ਟੋਲ ਜੋ ਜਾਨ ਜਨਾਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਦਾਨਸ਼ਵੰਦ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਤਾਂ ਮੀਆ
ਮਿਠਾ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾਵਾਂ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀਂ ਆਇ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਕਹਿਓ ਸੁ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਐਲੀਆ ਹੈ ਅਕੇ ਆਪ ਹੀ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਤੋਂ
ਜਿਸਮ ਵਿੱਚ ਆਇਕਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਕਹਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਅੱਜ
ਤੀਕਰ ਭੁਲੇ ਹੀ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੀਏਂ ਮਿਠੇ ਉਪਰ ਖੁਸ਼ੀਕੀਤੀ ਮੀਏਂ ਮਿਠੇਨੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਕਰ ਜਾਤਾ ਤੇ ਮੀਏਂ ਦਾ ਭਰਮ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋਯਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਾ ਸਿੱਖ ਹੂਆ ॥ ਬੋਲਹੁ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਸੈਵੇ ਘੇਓ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂ ਦੇਜਾਂ ਦੇਇਕ ਦੇਸ਼ਵਿਚ ਜਾਇ ਵਹੜੇ ਤਾਂ ਸੈਵੇ ਘੇਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੇ
ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦਰੀਆ ਉਪਰ ਜਾਇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾਤੇ ਬੈਠਕੇ
ਇਕੰਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਬੰਦਰੀ ਕਰਨੀ ਪਰ ਸੈਵੇ ਘੇਓ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ
ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸੈਵੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਯਾਕਿ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਏਹ
ਪ੍ਰਤੀਪ ਲਿਆ ਹੈ ਹੋਵੇਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਆਜੇ ਉਪਰ ਬੈਠਕੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਰੀ ਕਰਾਂ ਜੋ ਸੇਰਾ ਪ੍ਰਤੀਪ
ਵੀਹੋਇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਰੋਜ਼ ਦਰੀਆ ਉਤੇ ਜਾਣ
ਸੁਰੂ ਕਰਦਿਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਦ ਸੈਦਾ ਘੇਓ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦਰੀਆ ਉਪਰ
ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮਿਲਿਆ ਪਰਹੱਥ ਉਸਦੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਮੱਛੀ ਪਕੜੀ ਹੋਈ ਤਾਂ
ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਤੇ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਵੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾਨਾਮ ਸੈਵੇ
ਘੇਓ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ ਦਰਿਆ ਉਉਪਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਨਿੱਤ ਪਹਿਰਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਅਸੀਂ ਏਥੇ ਬੰਦਰੀ
ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਖੁਆਜਾ ਸਾਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੇ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੁਆਜੇ ਕੋਲੋਂ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਸੈਵੇ ਘੇਓ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਭਾਈ ਕੂੰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਏਸ ਵਕਤ ਕਿੱਥੇ ਚੱਲਿਆ
ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਮਾਨੁੱਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਖੁਆਜਾ ਖਿਜ਼ਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਕਤ ਮੈਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅੰਗ ਓਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਸੁਣ ਭਾਈ ਜਿਸਨੇ ਏਹ ਸੰਸਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਭੇਦ ਜਾਣੇਗਾ ਸੋ ਗੁਨਹਗਾਰ
ਹੋਵੇਗਾ ਏਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਰਾਹੋਂ ਸਟਵਾ ਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅੱਗੇ

ਹੱਡਾ ਨਾਮ ਦੱਸਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ
ਕ੍ਰਿਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਤੇ
ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਤੇ ਸਿੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਈ ਐਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਨਿਤ
ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿਕੇ ਖੁਆਜਾ ਓਬੋਂ ਚਲਦਾ
ਗਹਿਆ ਅਤੇ ਸੈਦੇ ਘੋਂ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤੇ ਸੈਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ
ਕਿ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਖੁਆਜੇ ਪਾਸੋਂ ਮਰਾਤਬਾ ਪਾਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੋਂ ਖੁਆਜਾ ਨਿੱਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਜੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸੈਦੇ ਘੋਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਖੁਆਜਾ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਕਹਿਓਸਾਹੇ
ਸ਼੍ਰੋਤੂਦੇਖਮੈਂ ਖੁਆਜਾ ਜੋ ਹਾਂ ਸੋ ਪਾਣੀ ਰੂਪ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਪਉਣ
ਰੂਪ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਈਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਂਂ ਉਪਜਿਆ ਹਾਂ ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੀਤਰ
ਸਮਾਇ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜਦ ਏਹ ਬਾਤ ਸੈਦੇ ਘੋਂ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਸੈਦੇ ਘੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ
ਪੈਰੀਂ ਆਇ ਪਿਆ ਪਰ ਸੈਦੇ ਘੋਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈਤੁਸੀਇਸਵਕਤ ਪਹਿਰ ਰਾਤ
ਗਹਿਦੀਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹੋ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਆਉਂਦੇ ਸਾਓ ਅਤੇ ਅੱਜਕਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ
ਵਕਤ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਸੈਦੇ ਘੋਂ ਨੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੁਵਾਜੇ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ
ਪਰਸੰਗ ਸੁਣਾਇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਆ
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੈਣ ਗਵਾਈ ਸੋਇਕੈ ਦਿਵਸ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ॥

ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ਮੂੜੇ
ਫਿਰ ਪਾਛੇ ਪਛੂਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉਂ ਅਨਤ ਧਨ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤਨ ਚਾਹਿਆ
ਜਾਇ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥ ੨ ॥ ਆਪਣ
ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਸਭ ਕੋ ਭਾਗਠ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮਾਂ ਉਪਰ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ
ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣ ਜਿਨ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੋਇ ॥ ਹੁਕਮ ਨ ਜਾਪੀ
ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੇ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਤਿਸਕ ਪ੍ਰਮਾਰਥ

॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਸੈਦੇ ਘੋਂ ਏਹ ਜੋ ਜਗਤ
ਹੈ ਸੋ ਸੰਪੂਰਨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੋਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦਿਨੇ ਖਾਇ ਕੇ ਗਵਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਏਕ ਏਕ
ਸ੍ਰੀਸ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਹੀਰੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅੰਗ ਮੇਤੀਆਂ ਜੈਸਾ ਹੈ ਸੋ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਇਦੇਂਦੇਹੈਨ
ਅਤੇ ਜੋ ਸੁਖਾਲੀਂ ਸਾਸੀਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਧਿਆਉਂਦੇ ਸੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਪਸ਼ਾਤਾਪ ਕਰਦੇਹੈਨ
ਅਤੇ ਜੋ ਅਨਿੱਤ ਧਨ ਹੈ ਸੋ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦੰਬਦੇਹੈਨ ਤੇ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਅਮਿੱਤ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਾਂਭਦਾ ਅਤੇ ਅਨਿੱਤ ਧਨ ਨੂੰ
ਸਭ ਚਾਹ ਰਹੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਨਮ ਆਵੇਂ ਹੀ ਗਵਾਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਚੰਗੇ ਪਦਾਰਥ ਕਰਮਾ
ਦੇ ਲੇਖੇ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੱਥ ਆਉਂਦੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ

ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਜਗਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਸੇ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਅੰਦਰ ਸਤ ਉਪਦੇਸ਼ਟਾ ਗੁਰੂ ਹੋਇਕਰ ਜਗਤ ਕੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਾਨਾਮ
ਅੰਦਰ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ
ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਸੈਵੇਂ ਨੇ
ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗੇ ਗੁਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਏਸ ਮਨ ਦਾ ਕੁਛ ਵਸਾਹ ਨਹੀਂ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਬਚਨ ਸੁਣੇ ਅੰਦਰਿੱਕ ਦੋਇ ਬਚਨ ਯਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇੱਕ ਦੋਇਭੁਲਾਇਦੇਂਦਾ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਆਪਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਸਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਭਾਈ ਸਾਡੇ
ਦੋਇ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ਇਕ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਹੈ ਇਕ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪ ਹੈ ਸੋ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਸਰੀਰ ਹੈ
ਤੇ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਸੋ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਦਾ
ਹੀ ਹੋਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਸੈਵੇਂ ਘੇਓ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੇ
ਤੇ ਆਖਿਆਸੁ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧ ਵਾਲਾ ਹੋਂ ਅਰ ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਏਹ ਮਰਾਤਬਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੁਆਜੇ ਪਾਸੋਂ ਲਿਆ ਹੈ ਮੈਂ
ਏਹ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਤੇ ਆਪਦਾ ਹੀ ਏਹ ਪਸਾਰਾ ਹੈ
ਅੰਦਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਗਾਓ ਸੋਈ ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸਭ ਕੁਛ
ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸ਼ਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਸ਼ਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਠੀ ਪਹਿਰੀਅਠ
ਖੰਡ ਨਾਵਾਂ ਖੰਡ ਸਰੀਰ ॥ ਤਿਸ ਵਿਚ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮ ਏਕ ਭਾਲਹਿ ਗਾਨੀ ਗਾਹੀਰ ॥ ਕਰਮ
ਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰ ਗੁਰ ਪੀਰ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰ ਸਬਾਹਿ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ
ਚਾਉ ॥ ਤਿਨਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਸਿਉ ਦੇਸਤੀ ਮਨਮੁਖ ਸੱਚਾ ਨਾਉ ॥ ਉਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ
ਹੋਇ ਪਸਾਊ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਊ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰ ਸਰਾਫ ਦੀ ਤਾਂ
ਬਹੁਰਨਾ ਪਾਈ ਤਾਊ ॥ ੨ ॥ ਸਤੀ ਪਹਿਰੀ ਸਤ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪਵਿਆ ਪਾਸ ॥ ਉਥੇ ਪਾਪ
ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੀਏ ਕੂੜਹੁ ਘਰੈ ਰਾਸ ॥ ਉਥੇ ਖੇਟੇ ਸੁਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਸ ॥ ਬੋਲਟ
ਫਾਦਲ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਸੁਖ ਖਸਮੈ ਪਾਸ ॥ ਜਾਂ ਏਹ ਸ਼ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀਆਇ ਪਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
ਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈਆਏ ਗਏ ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸੱਤਧਰਮੀ
ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ ਕਰੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾਬਣ ਉਣੀ ਉਥੇ ਬੈਠਕੇ ਕਰਤਾਰਦਾ ਸਿਮਰਨ
ਕਰਨਾ ਏਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਸਾਖੀ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪਰਤੇ

ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਰਬ ਦੇਸ਼ ਮੈਂ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਵਾਂ
ਪੰਜਾਬ ਕੋ ਪਰਤੇ ਤਾਂ ਇਕ ਵੱਡੀ ਉਜਾਝ ਆਈ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਾਊਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਯਾ ਤੇ

ਨਾਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਮਿਲੇ ਦਸਦਿਨ ਤੇ ਦਸ ਰਾਤ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਡਾਢੀ
 ਭੁੱਖਲਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੁਬਹਾਨ ਤੇਰੀਭਗਤ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਛੂੰਮ ਸਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ
 ਟਕੜੇ ਮੰਗ ਖਾਂਦੇ ਸਾਂ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਭੀ ਰਹੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਸ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿਚ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ ਜੇ
 ਭੁੱਦਾਇ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਏਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਾਂਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣੇ ਕੋਈ ਸ਼੍ਰੀਹ ਜਾਂ ਬਘਿਆੜ ਆਇ
 ਗਿਆ ਤਾਂ ਖਾਇ ਜਾਸੀ ਅਜਾਈਂ ਮਰਵੰਜਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ
 ਤੂੰ ਡਰ ਨਾਹੀਂ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਅਂਵਦਾ ਤੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ
 ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਵਾਂ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਤਾਂ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
 ਅਸੀਂ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਤਾਂ ਨਾਹੀਂ ਏਹ ਤਾਂ ਵਸਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਉਹ ਵਸਹ
 ਹੀ ਜਾਣੀ ਏਤੇ ਜਿੱਥੇ ਨਾਮ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਦਾ ਚਿਤ ਨਾਅਵੇ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਵਸਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭੀ
 ਉਜਾੜ ਹੀ ਜਾਣੀ ਏਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਆਖਿਆ ॥ ਰਾਂਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
 ॥ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈਂ ਦੂਖ ਭੂਖੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤ ਮਹਿ ਰਹਿਤੇ ਕਰ
 ਕਰ ਭਸਾਵੇ ਵੇਸਾ ਭਾਈ ॥ ਤਉ ਕਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ
 ਕਹਿਣ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣਕੇਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਦਰਿ ਮਹਿਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ
 ਵਲਾਇਤ ਦੇਸ਼ ਰਾਏ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥ ਸਾਦ
 ਸਹਿਜ ਸੁਖਰਸਕਸਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ
 ਰਾਤੇ ਦਰਵੇਸ਼ ਭਾਈ ॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀਸਿਖ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਹਉ
 ਸਾਂਗੀਤੇਰਾਨਾਨਕ ਭਗਤਾਂ ਜਾਤ ਕੈਸੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੁੱਧ
 ਬਾਝੁ ਬਾਣੀਸਰਨਹੀਂ ਅਂਵਦੀ ਤੂੰ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਚਾਰ ਕਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਭੂੰਖ ਨਾਲ ਮਰਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਦੀ ਵਿਚ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਜਾ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵਸਦੀ
 ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਇ ਸਕਦਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੂੰਖ ਨੇ ਬਹਤ ਬੇਤਾਬ ਕੀਤਾ ਹਾਂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਝਟ
 ਬਿੰਦ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਆਈ ਮਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੇ ਤੂੰ
 ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਵਾਂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਜੀਵਣੇ ਦੀ ਬਾਤ
 ਬਾਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾਹੁਣ ਤੂੰ ਇਨਾਂਬਿਰਖ ਦੇ ਫਲ ਖਾਇ
 ਲੈ ਪਰਮਰਦਾਨਾਕੁਛ ਪੱਲੇ ਨਾਬੰਨ੍ਹੀਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਇਕਰ ਲਗਾ
 ਖਾਵਣੇ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸੁਅਦ ਲਗੋਸ ਤਾਂ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਓਸ ਖਬਰ ਹੈ ਐਸੇ ਫਲ ਹੱਥ ਆਵਣ
 ਕਿ ਨਾ ਆਵਣ ਏਹ ਬਾਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੁਛ ਪੱਲੇ ਚਾਇ ਬੋਧਿਓਸ ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਸਵੇਰ ਹੋਯਾ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਉਹ ਫਲ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਢਹਿ ਪਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ

ਮਰਦਾਨਾ ਵਤ ਕੇ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਲ ਰੱਖਿਆ ਨਾ ਸੋ ਮੈਂ ਮੁਰਖ ਨੇ ਆਪਦਾ ਕਹਿਆ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਓਹ ਫਲ ਮੈਂ ਪੱਲੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲਏ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲਗੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਢ ਕਰ ਮੁਹਿ ਪਾਯਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵਣ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਏਹ ਹਾਲ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਧ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ ਏਹ ਜੇ ਤੁਧ ਖਾਵਣੇ ਸਾਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਖਕੇ ਖਾਂਦੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਤਾਂ ਬਿਖ ਸੀ ਅਸਾਡੇ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨਾ ਕਦਮ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉਪਰ ਛੁਹਾਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਹੋਇ ਕਰ ਉਠ ਬੈਠਾ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਸੁਬਹਾਨ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਢੂਮ ਮੰਗ ਪਿਨ ਖਾਵਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਤੀਤ ਹੈਂ ਕਿ ਖੁਦਾਇ ਹੈਂ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਤੂੰ ਪਉਣਹਾਰੀ ਹੋਯਾ ਹੈਂ ਤੇ ਨਾ ਕੁਛ ਖਾਵੇਂ ਤੇ ਨਾ ਕੁਛ ਪੀਵੇਂ ਤੇ ਵਸਤੀ ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ ਉਜਾਝਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇਨਾਲ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਨੋਂ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਜਾਂ ਏਹ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਰਜ਼ੀ ਹਾਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰਹੇਂ ਵੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਰਵਾਂਗਾ ਜੇ ਕਰ ਮੇਰੀ ਭੁੱਖ ਗਾਵਾਵੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਵਾਂ ਜੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆ ਕਰੋ ਜੀ ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਨੇ ਜਿਹਾ ਅਹਾਰ ਕਰ ਤਾਂ ਰਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਯਾ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਨਿਹਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਰਦਾਨੇ ਉਪਰ ਕੀਤੀ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸਭ ਸੁਆਰ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਕੜਕੇ ਉਠਾਯਾ ਤਾਂ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਉਸਉਜਾਝ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਆਖ ਕੇ ਹੁੰਦੇ ਪਾਸੇ ਜਾਵਣਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਧੇ ਦੀ ਰਜ਼ਾਇ ਹੈ ਸੋ ਕਰਹੁ ਜੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਵਣੇ ਨੂੰ ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੇਰੀ ਰਜ਼ਾਇ ਹੋਵੇਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈਤਾਂ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸੋਚੇਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਲ ਬੰਚੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਨੂੰ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤੇ ਕਿਤਨੀ ਮੁੱਦਤ ਗੁਜ਼ਰੀ ਹੈ ਘਰ ਗਏ ਨੂੰ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜੀ ਨਾਲੇ ਅੰਮ ਬੀਬੀ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੀ ਨਾਲੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਵੀ ਹੁਣ ਬਿਧ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੀ ਅੱਗੇ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਤੁਧ ਪਾਸੇਂ ਕੁਛ ਛਿਪਿਆ ਨਾਹੀਂ ਜੀ ਪਾਸ ਮਹਾਰਜਜਸੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਹਾਂ ਜੀ ਭਾਵੇਂ ਜਾਣਭਾਵੇਂ ਨਾ ਜਾਣ ਪਰ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਹੋਣਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਆਏ ਹੋ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਥਾਉਂ ਘਰ ਬਣਾਇ ਕਰ ਵਸਾਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਵੇਂ ਕਰਤਾਰ ਕਰਾਇ ਸੀ ਏਹ ਬਾਤ

ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਹ ਦੁਹਿਕ ਉਪਰ ਤਲਵੰਡੀ ਆਹੀ॥ ਬੋਲੋ
ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਉਦਾਸੀ ਕਰਕੇ ਬਾਰ੍ਹੀਂ ਬਰਸੀਂ ਆਏ॥ ਨਉ
ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਉਤ੍ਰ ਖੰਡ ਦੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਪੂਰਬ ਦੀ ਕੀਤੀ ਸੋ
ਬਾਰ੍ਹੀਂ ਬਰਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘਰ ਰਾਇ ਭੋਏ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਆਏ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੨੦

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰ ਤਲਵੰਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਉਮਰਾਂ ਵਰਿਊਂ
ਛਿਤਾਲੀਅਂ ਦੀ ਹੋਈ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ
ਅਤੇ ਬਾਲਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਹਿਰ ਅਸੀਂ ਉਜਾਝ ਵਿੱਚ ਜਾਇ
ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਇਕ ਘੜੀਕ ਓਥੇ ਬੈਠਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਰੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ
ਆਖਿਆਂ ਹੇ ਮੇਹਰਵਾਨ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਨੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਅਵਾਂ
ਦੇਖਾਂ ਸਾਡੇ ਆਦਮੀ ਮੁਏ ਹੈਨ ਕਿ ਜੀਉਂ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੱਸਕੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਰੱਖਾਂਗੇ ਜੇ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਆਦਮੀ ਮਰ ਗਏ ਪਰ ਜੇ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ
ਵਿੱਚ ਅਵਦਾਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂਜਾਣ ਮਿਲ ਆਉ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਗਇਓ ਤਾਂ ਅਸਾਡਾ
ਨਾਮ ਮਤ ਲਵੀਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆਂ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਗੇ ਮੱਥਾ
ਰੇਕਿਆਂ ਤੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਕੌਂਗਿਆਂ ਤਾਂ ਘਰ ਵਕਨ ਨਾਲ ਸਭ ਸਰਬੰਧੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲ
ਆਇ ਚੰਮੜੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਪੁੱਛੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਹਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਪ੍ਰਤਿਪ ਕਰਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਕੁਟੰਬੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਢੂਮ ਸੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦਾ ਸਾਧਾ ਹੈ ਜੇ ਆਵੇ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਆਇ ਪਵੇ ਤੇ ਕਹਿਨ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ
ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਕੌਂਗਿਆਂ ਜਦ ਬਾਬੇ
ਕਾਲੂ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇ ਬੈਠਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਉਠ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ
ਗਲ ਚੰਬੜੀ ਅਤੇ ਲਗੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥਾਉਂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਖਬਰ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੱਸੋਂ ਇਤਨੇ ਚਿਰਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪੜੋਸੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਲਗੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ
ਪੁੱਛਣ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥਾਉਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਾਰ ਦੇਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤਾਂ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦੇਖਿਆਂ ਆਹਾ ਪਰ ਵਤ ਖਬਰ ਕਾਈ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਘੜੀ ਬੈਠ
ਕਰ ਤੁਰ ਵਗਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਛੇਤੀ
ਉਠ ਵਗਿਆਂ ਹੈ ਸੋ ਖਾਲੀ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਕੁਛ ਕਪੜੇ ਅਤੇ ਮਿਠਿਆਈ ਲੈਕੇ
ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਚਲੀ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਨੂੰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਾਉ ਪਰ ਸਰਦਾਨਾ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਨੂੰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਾਉ ਪਰ ਸਰਦਾਨਾ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ
ਸਾਂ ਕੋਹਾਂ ਦੋਹਾਉ ਪਰ ਗਏ ਤਾਂ ਅੰਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਪਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਖਿਆਂ ਜੋ
ਮਾਤਾ ਚਲੀਆਉਂ ਦੀ ਹੈਤਾਂ ਅੰਗੋਂ ਉਠਕੇ ਮਾਤਾ ਦੀ ਚਰਨੀਂ ਆਇ ਪਇਆਂ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਤੇ ਲਗੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੱਥਾ ਚੁਮਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਸੇ
ਹਉ ਵਾਰੀ ਬੇਟਾ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰੀ ਤੇਰੇਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰੀ ਤੇਰੇਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰੀ
ਜਿੱਦੇ ਤੂੰ ਫਿਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ ਥਾਉ ਉਤੋਂ ਹਉ ਵਾਰੀ ਬੇਟਾ ਤੁਧ ਮੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਜੋ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਦਿਖਲਾਯਾ ਹੈ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਹੇਤ ਕਰਕੇ ਰਾਤ
ਗਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਗੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਬੈਰਾਗ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੱਸ
ਪਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਤਿਆ ॥ ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਮਹੱਲਾ ੧ ॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲ
ਨ ਅੰਬਵੈ ਮੱਛੀ ਨੀਰ ਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭ ਕੋਇਆ ॥ ੧ ॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਡਾ ਖੰਨੀਏ ਵੰਡਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਨਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬ
ਸੁਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾਂ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਰਾਮੈਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆ ਨਾਲਾ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾ ਤ੍ਰਿਹਾਯਾ
ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾਂ ਸਰਿ ਭੀਤਰ ਪਾਲਾਤਾਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੀ ਰਾਸ
॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਲਹੈ ਜਾਂ ਸਿਫਤ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਪੜੇ
ਮਿਠਿਆਈ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਮੂਹੋਂ ਆਖਿਓਸ ਬੱਚਾ ਤੂੰ ਖਾਹ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ
ਜੀ ਮੈਂ ਰੱਜਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਕਹਿਆ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਕਿਤ ਖਾਧੇ ਰੱਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੇਰ
ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਆਖਿਆ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹੱਲਾ ੧ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿੱਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਟਿਐ ਸਾਲੋਣੇ
॥ ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦਿ ਕੀਏ ॥ ਛੱਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕ ਜਾਂ ਕਉ ਨਦਰਿ
ਕਰੇਇਆ ॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ॥ ਜਿਤ ਖਾਧੇ ਤਨ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮੈਂ ਚਲੈ ਵਿਕਾਰ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਤਾ ਕਹਿਆ ਏਹ ਖਿਲਕਾ ਗਲੋਂ ਉਤਾਰਕੇ ਨਵੇਂ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰ
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਪੈਨਣ ਰਤਾ ਮਨ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤਿ ਦਾਨ ॥ ਨੀਲੀ
ਸਾਹੀ ਕਦਾਕਰਣੀ ਪੈਨਣ ਪਹਿਰ ਧਿਆਨ ॥ ਕਮਰ ਬੰਧ ਸੰਤੋਖ ਕਾਧਨ ਜੋ ਬਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮ
॥ ੨ ॥ ਮਾਤਾ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ॥ ਜਿਤ ਪੈਧੇ ਤਨ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲੈ ਬਿਕਾਰ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਭਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਕਾਲੂ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਚਲਿਆ ਪਰ ਘੋੜੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਅੱਗੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਕਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ
ਗਲ ਵਿੱਚ ਲੈਕੇ ਚੁਮਿਆ ਤੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਲਗਾ ਤੇ ਆਖਿਆਸ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਘੋੜੇ ਉਪਰ
ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਘਰ ਕਉ ਚੱਲ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਹ ਘੋੜਾ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ
ਨਹੀਂ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੋਇਨੇ ਸਾਖਤ ਬੂਝਨ
ਤੇਰੀ ਵਾਟਾ ॥ ਤੇਰਗਸ਼ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਸਾਂਗ ਤੇਰਾ ਬੰਧ ਗੁਣ ਧਾਤ ॥ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਪਤਿ ਸਿਉ

ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਮ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਚੜ੍ਹਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਆਰ ॥ ਜਿਤ ਚੜ੍ਹਿਐ ਤਨ
 ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂਨੇ ਕਹਿਆ ਚੱਲ
 ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਨਵੇਂ ਘਰ ਬਨਾਏ ਹੈਨ ਓਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਰ ਹੈ ਓਨਾਂ ਨੂੰ
 ਮਿਲ ਕਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਚਿਰ ਪਿੱਛੇਂ ਆਯਾ ਹੈ ਜਦ ਤੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ
 ਗਲਿਆ ਜਾਵੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਉਥੀ ਪਉਜ਼ੀ ਆਖੀ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਮ
 ਕੀ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਣ ॥ ਹੁਕਮ ਸੋਈ ਤੁਧ ਭਾਵਸੀ ਹੋਰ ਆਖਣ ਬਹੁਤ ਅਪਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪੁਛ ਨ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰ ॥ ੪ ॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਸਵਣਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਆਰ ॥ ਜਿਤ
 ਸੁਤਿਆਂ ਤਨ ਪੀੜੀਐ ਮਨਿ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂਨੇ
 ਕਹਿਆ ਬੇਟਾ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ਕਿਸ ਗੱਲ ਥੀਂ ਖੱਟਾ ਹੁਆ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਜੇ ਕਹੋ ਤਾਂ
 ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਹੋਰ ਵੀਆਹ ਕਰਾਇ ਦੇਵਾਂ ਬਹੁਤ ਅੱਛੀ ਜੰਵ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕਰ ਅੰਡੀਬਰ ਨਾਲ ਵਿਵਾਹ
 ਕਰਵਾ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਆਖਿਆ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਢੰਦ
 ॥ ਜਿਨ ਕੀਆ ਤਿਨ ਦੇਖਿਆ ਜਗ ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ ॥ ਦਾਨ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਮੁਖ ਚੰਦ
 ਦੀਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੇ ਦੀਪਾਇਆ ਦਾਨ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਗਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਜੰਵਲਾਜੇ
 ਨਾਲ ਸੋਹੈ ਪਰਖ ਮੇਹਣੀ ਵਰ ਲਾਇਆ ॥ ਵੀਵਾਹ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਪੰਚ ਸ਼ਬਦੀ ਗਾਇਆ
 ॥ ਜਿਨ ਕੀਆ ਤਿਨ ਦੇਖਿਆ ਜਗ ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਣਾ
 ਮੀਤਾ ਅਉਰੀਤਾ ॥ ਜਿਨ ਸੇਤੀ ਮਨ ਰਤਿਆ ਚਿਤ ਲਾਇ ਅੜਾ ਲੀਤਾ ॥ ਚਿਤ ਲਾਇ
 ਲੀਤਾ ਜਿਨ ਸੇਤੀ ਸੇ ਸਜਣ ਕਿਉਂ ਵੀਸਰਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਜਰਿ ਆਇਆ ਹੋਇ ਰਲੀਆ
 ਜੀਉ ਸੇਤੀ ਗਹਿ ਮਿਲੈ ॥ ਸਭ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨਹੀਂ ਕੋਇ ਹੋਇ ਨੀਤਾ ਰੀਤਾ ॥ ਹਉ
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਣਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ਤਬ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਉਚਾਰੇਅ
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੂਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੀਏ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਸਵਾਰਹਿ
 ਅਪਣਾ ਕਲ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸਲਾ ਕਛਿ ਵਾਸ ਲਈਜੈ
 ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵੈ ਸਾਜਣਾ ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਾ ਕੇਰੀ ਛੋਡ ਅਵਗੁਠਿ
 ਚੱਲੀਐ ॥ ਪਹਿਰੈ ਪਈਬਰ ਕਰ ਅੰਡੀਬਰਿ ਆਪਣਾ ਪਿੜ ਮਲੀਐ ॥ ਜਿੱਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ
 ਭੇਲਾ ਕਹੀਐ ਛੁਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸਲਾ ਕਛਿ ਵਾਸਲਈਜੈ ॥ ੨ ॥ ਅਪ
 ਕਰੈ ਕਿਸ ਆਖੀਐ ਹੋਰ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣ ਕਿਸ ਪਹਿ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੁਲੜਾਂ ਹੋਈ ॥
 ਜੇ ਹੋਇ ਭੁਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀਐ ਅਪ ਕਰਤਾ ਕਿਉਂ ਭੁਲੈ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਅਣਪੁਛਿਆ ਦਾਨ
 ਹਰਿ ਕਾਇਉ ਮਿਲੈ ॥ ਦਾਨ ਦੇਹ ਦਾਤ ਸਗ ਬਿਧਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚ ਸੋਈ ॥ ਅਪਿ ਕਰੈ
 ਕਿਸ ਆਖੀਐ ਹੋਰ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਗੁਠੁਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਹੈ ਪਿਤਾਜੀ
 ਓਹ ਜੋ ਬਿਧਤਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਸੋ ਕਦਾਲਿਤ ਹੀਂ ਭੁਲਣ ਵਾਲਾ ਨਾਲ ਓਹ ਕਿਸੇ ਪਰ ਖਵਾਂ ਹੈਡ

ਸਾਖੀ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਹੋਈ

੩੮੨

ਹੈਂ ਤੇ ਜੇ ਉਸ ਸੰਜੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਤਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲ ਬੇਟਾ ਅਵਾਈਆ
 ਛੋਡ ਫੇਰ ਕਿਆ ਸੰਜੋਗ ਬਣੇਗਾ ਜਿਤ ਫੇਰ ਮਿਲੇ ਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇੱਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
 ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਿਛੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਹੁ ॥ ਖੇਮ
 ਛੜ੍ਹ ਸਰਾਇਚੇ ਦਿਸਣ ਰਥ ਪੀੜੇ ॥ ਜਿਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ
 ਮਿਲੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਕਰਮ ਹੀਠ ਕੁਝਿਆਰ ॥ ਨਾਮਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ਅੰਧਾ ਭਰ
 ਮ ਭੂਲਾ ਮਨ ਮੇਰਾ ॥ ਰਹਾ ਉ ॥ ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਫੜੇ ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਮਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਬੋਝੇ
 ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੁਖੇਦੁਖ ਵਿਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਵਿਛਕਿਆਂ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੜੈ ਮਿਲਿਆਂ ਕਾ
 ਕਿਆ ਮੇਲ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਖੇਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ
 ਵੜਾ ਤਿਨ ਤਨਿ ਕੀਤੇ ਭੋਗਾ ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੜੇ ਨਾਨਕ ਭੀ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
 ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਆਵਾਂਗੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਗਾਜਾ ਦੇਵੇ ॥ ਮਾਤਾ
 ਜੀ ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਮਨ ਉਦਾਸ ਹੈ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬੋਝਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਾਂਗੇਤਾਂ ਮਾਤਾ
 ਨੇ ਕਹਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਵਡੀ ਉਦਾਸੀ ਕਰਕੇ ਆਯਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਘਰ ਢੱਲ ਜੋਤੂੰ
 ਘਰ ਨਾ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਬੇਟਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੰਤੇਖ ਕਿਸਤਰਾ ਆਵੇ ਅਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਸੂਰਤ ਦੇਖ
 ਕਰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜਾਂ ਤੂੰ ਜਾਵਣ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸੰਤੇਖ ਜਿਤਾਂ
 ਹੈ ਸਭ ਹੀ ਉਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਰ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਅੱਗੇ ਰਹੇਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਚਿਦਹੋਰਾ
 ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਮੰਗਵਾਇ ਲੈਂਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਓਹ ਭੀ ਇਥਾਂਈ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਤੂੰ ਭੀ
 ਅਸਾਡਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨੇਂ ਤਾਂ ਮਨ ਨੂੰ ਸੰਤੇਖ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜੋ ਤੁਧ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ
 ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਵਾਂਗਾ ਸੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜਿਸਦਿਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈਸੀਂ ਤਾਂ
 ਹਰਿਦਾਸ ਪੰਡਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇ ਤਿਪਤਾ ਜੋ ਪੀਰ ਪੈਗੀਬਰ ਐਰ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ
 ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਜੋ ਵਲੀ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਏਹ ਨਿਵਾਵੇਗਾ ਐਸਾ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ
 ਵੇਵਤਾ ਇਸਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਸੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਜੇਠੀਛਾਨੀ ਹੁਆ ॥ ਉਤੇ
 ਨਾ ਮੇਰੀ ਰੱਜਕੇ ਕੋਈ ਮੁਰਾਦ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੋ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਕੋ ਆਪਨੇ ਪਾਸ ਮੈਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ
 ਪੁੱਤ੍ਰ ਅੱਗੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ਜਾਂ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ
 ਸਭ ਕੁਰੰਬ ਆਇ ਗਿਆ ਤੇ ਨਾਲੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਭੀ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠਕਰ ਚਾਲੇਲਾਲੂ
 ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਾ ਸ੍ਰੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਪਰ ਬੜਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਬੈਠਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕ ਜੀ ਬੜੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ
 ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਂ ਜੇਹਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਚਾਚਾ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿੱਤ ਆਵੇ ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਉਪਰ
 ਖੁਸ਼ੀ ਰੱਖਣੀ ਜੀ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਮਨ ਉਦਾਸ ਹੈ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਗਿਤਾਨਿਵਾਹੀ ਦਾ ਸੈਲ

ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵਾਂਗੇ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਿਲੇ ਤੇ ਸਰਬੱਤ ਪਰ
ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅੰਗ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਤਾਈਂ ਬਾਰੰਬਾਰ
ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਆਖਿਆ ਹੈ ਪਿਤਾਜੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹਾਂਗੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੀਕ ਆਵਾਂਗੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਰਬੱਤ ਕੋ ਧੀਰਜ ਦੇਕਰ
ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ॥

ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਵੀ ਗਏ

ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿੱਧਰ ਜਾਸਨ ਉਥੇ ਹੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ
ਊਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੇ
ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸੁਗੰਧਤਾ ਬਾਵਨਚੰਦਨ ਦੀ ਨਿਆਈਂ
ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਵਨਚੰਦਨ, ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਿਸਕੇ ਬਿਰਛ ਕੋ ਵਾਯੂ ਸਪਰਸ਼ ਕਰਕੇ ਫੇਰ
ਅੰਗ ਬਿਰਛਾਂ ਕੋ ਛੋਹਕੇ ਚਿੰਦਨ ਰੂਪ ਕਰ ਦੇਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਨਾਮ ਸੁਣਨ ਕਰਕੇ
ਜਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਤੌ ਸਾਂਤਿ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ
ਹੈਂ ਸੋ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਗਾਉਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਇੱਕ
ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਰੋਜ਼ ਰਾਵੀ ਦੇ ਵਿੱਚਨ੍ਹਾਵਣੇ ਕਉ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸ੍ਰੀ ਉਸ ਦਿਨ ਜੋ ਉਹ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ
ਨਾਵਣੇ ਕਉ ਜਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅੰਗ ਮਰਦਾਨਾਂ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੁ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰੀ
ਕੋ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਕਰ ਪਾਸ ਆਯਾ ਤੇ ਆਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮੱਥਾਵੇਕਿਆ
ਤੇ ਇੱਕ ਘੜੀਕ ਬੈਠਕਰ ਉਹ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਰਾਵੀ ਮੈਂ ਨ੍ਹਾਇਕਰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਕੋ ਆਯਾ ਤੇ
ਆਪਨੀ ਘਰਵਾਲੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਤਿੰਨ ਸਾਧ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਪ੍ਰਸ ਦ ਤਜਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਉਨਕੋ ਦੇ ਆਵਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਆਪ ਰਸੋਈ ਪਾਵਾਂਗਾ
ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋ ਖੁਵਾਇਕਰ ਖਾਵਾਂਗਾਤਾਂ ਉਸਦੀ ਅੰਰਤ ਨੇ ਬਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ
ਕਰਕੇ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਕਉ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ
ਉਹ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਗਿਆ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਕਰ ਬੈਠ
ਗਿਆ ਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਥ ਜੀ ਏਹ ਅਚਵੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ
ਸਰਬਘਟਾਂ ਕੀ ਜਾਣਨਹਾਰੇ ਉਸਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਵੇਖਕਰ ਉਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵੇਖਕਰ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ
ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ ਇਸ ਪਰਸਾਦ ਸੇ ਚਉਥਾ ਹਿੱਸਾ ਤੋਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਉ ਦੇ ਦੇਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ
ਪਰਸਾਦਿ ਕਉ ਸਬ ਸੇ ਬਾਟ ਦੇਓ ਤਾਂਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕਰ ਉਸ ਪਰਸਾਦਿ ਕੋ
ਬਾਟ ਦੀਆਂ ਉਸ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਕਉ ਭੀ ਦੀਆਂ ਪਰ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਹ ਪਰਸਾਦਿ ਵੰਡਦਿਆ
ਕੈ ਦੇਂਦੇ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵੇਖ ਗਈ ਸ੍ਰੀ ਤਾਂ ਉਸਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ॥

ਸਾਖੀ ਦੋਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਓਥੇ ਕਰੋੜੀ ਮਿਲਿਆ

ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲੇ ਧੁਵਾਨੂੰ ਰਾਵੀ
ਦੀ ਸੈਲ ਕਰਵਾਇ ਲਿਆ ਵੀਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਜਿਧਰ ਆਪ
ਦੀ ਰਜ਼ਾਇ ਹੈ ਉਧਰ ਹੀ ਚਲੀਏ ਜੀਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਲੱਗਾ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਨੇ ਤੇ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਹੋਰਥੇ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਉਤਾਰਲੇ ਨਾ ਹੋਵੋ ਇਕ ਏਥੇ ਦੋਦਾ ਜ਼ਿੰਮੰਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਪਰ ਉਸਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੋਯਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਓਹ ਆਖਿਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਦੇਖਕਰ ਬਡੀ ਪਰਸੰਨ ਹੋਈ ਪਰ ਘਰੋਂ ਬੜੇ ਨਿਰਧਨ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਈ
ਪੁੱਤ੍ਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸ੍ਰੀ ਉਸਨੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਜਾਇਕਰ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੋ ਠਾਕਰ ਜੀ
ਇਕ ਸੰਤ ਰੂਪ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰਾਇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਵਾਸਤੇ ਦੁੱਧ ਲੈਕਲੇ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ
ਦੋਦਾ ਰਾਜੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਦੋਦੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਪਦੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਦੋਦਾ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾ ਰਹਿੱਤ ਆਵੇਪਰ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਆਉਂਦੀ
ਸ੍ਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਘਰਦਾ ਕੰਮ ਜਾ ਕਰਦੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰ ਦੋਦਾ ਕਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ
ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚਲੀ ਤੇ ਦੁੱਧ ਚੋਇ ਕਰ
ਲੈਗਈ ਤਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਦੋਦਾ ਆਯਾ ਤੇ ਅਇਕਰ ਦੇਖੇਤਾਂ ਘਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੋਦਾ ਜ਼ਿੰਮੰਦਾਰ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਬੈਠੇ ਸਨ ਘਰ ਵੇਏ ਨੂੰ
ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਉ ਦੋਦਾ ਕਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦੇ ਘਰ
ਸਭ ਕੁਛ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਓਹ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਸੋਦਾਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵ ਉਸਦੇ ਮੰਗਤੇਹੈ
ਓਹ ਜਹਾਂਕਹਾਂ ਭਰਪੁਰ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਭਰਗਵੰਤ ਬਿਰਜਮਾਨ ਹੈ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰੂਪ ਦੇ ਪਾਸ
ਜੋਤ੍ਤੁਆਖੇਂ ਸੋ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਵਾਈਏ ਅਤੇ ਜੇ ਦੁਧ ਪੀਣਾ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਏਹ ਨਦੀ ਦੁੱਧ ਦਾ ਵਗਈ
ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਪੀ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਜਿਤਨਾ ਹੀ ਪੀਲੈ ਤਾਂ ਦੋਦਾ ਲੱਗਾ ਪੀਵਣ ਅਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਹੈਤਾਂ ਦੇਵੇਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਸਚ ਆਯਜ਼ੇ ਏਹ ਸਈਂ ਦੇ ਲੋਕ ਹੈਨ ਜੋ ਕੁਛ
ਮੈਂ ਮੰਗਾਂਗਾ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵਨਗੇ ਤਾਂ ਦੇਦੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪੱਲਾ ਪਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੰਥਾ ਆਇ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਵੇਦਿਆ ਕੁਛ ਮੰਗਲੈ ਤਾਂ ਰਾਵੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹ ਮੰਗਦਾ ਹਾ ਜੋ ਦੁਧ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਕਹਿਆ ਦੇਦਿਆ ਕੁਛ ਹੋਰ ਭੀ ਮੰਗਾਲੈ ਤਾਂ ਦੋਦੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੋ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ
ਜੋ ਦੁਧ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੁਛ ਹੋਰ
ਮੰਗ ਦੋਦੇ ਏਹੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੈਂ ਦੁਧ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵਾਂ ਏਹੋ ਮੰਗੇ
ਤਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇਦਿਆ ਦੁਧ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨਾਲ ਤੂੰ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਂ ਗਾਪਰ ਸੱਚਕਮਾਈਂ
ਤਾਂ ਵੇਦੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਦੀਵ ਹੀ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਠੇ ਰਹਿਣ ਲੱਗੇ ਓਥੇ ਹੋਰ
ਲੋਕ ਭੀ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਉ ਆਵਨ ਅਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਓਥੇ
ਇਕ ਠਾਣੇਦਾਰ ਕਰੋਜ਼ੀਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸ੍ਰੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜੋ ਏਥੇ ਇਕ ਫਕੀਰਆਯਾ
ਹੈ ਅਰ ਸਭ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰੋਜ਼ੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਤੇ
ਫਕੀਰ ਕੋਈ ਜਾਦੂਗਾਰ ਹੈ ਉਸਕਰੋਜ਼ੀਏ ਅਪਣੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮੇਰੀ ਘੋੜੀ ਸਜਾਇ ਕੇ
ਲੈ ਆਵੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਉਠਾਇ ਆਵੀਐਂਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰ ਲੈ ਆਵੀਐਂਗੇ ਜਾਂ
ਉਹ ਕਰੋਜ਼ੀਆ ਏਹ ਬਾਤ ਮਨ ਮੇਂ ਠਾਨ ਕਰ ਘੋੜੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਕਰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਡਿਗ ਪਇਆ
ਅਰ ਲੱਤ ਭੀ ਭੱਜ ਗਈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਮੰਜੇਤੇਪਿਆ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੀਹੋਯਾ ਟਰਨ
ਫਿਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਟੁਰਿਆ ਜੋ ਤਪੇ ਕਉ ਉਠਾਇ ਦੇਵੈਂਗੇ
ਜਾਂ ਚਲਕਰ ਬਾਂਧ ਲਵਾਂਗੇ ਜਦ ਏਹ ਬਾਤ ਉਸਦੇ ਮਨ ਮੇਂ ਆਈ ਤਾਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਅੰਧਾ ਹੋਇ
ਗਿਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਡਾਈ ਤੂੰਕੁਛ ਸੁਧਾ ਭਾਵਨੀ ਕਰਕੇ ਚਲੇਂਤਾਂ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਂਗਾ
ਉਹ ਫਕੀਰ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਹੈ ਐਸਾ ਕੈਸਾ ਨਹੀਂ ਜਦ ਓਹ ਕਰੋਜ਼ੀਆ ਸੁਧਾ ਭਾਵਨਾ ਕਰਕੇ ਨੰਗੀ
ਪੈਗੀਂ ਟੁਰਦਾ ਹੀ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਆਓ ਭਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰੋਜ਼ੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸੱਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤਹੋ ਤੇ
ਦਯਾ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ
ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਭਲਾ ਤਦੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਵਾਜ ਏਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਂ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਏਥੇ ਰਹੋ ਤਾਂ
ਜਥਾਸ਼ਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮੈਂ ਆਪਦੀ ਭੇਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮਦਾਂ ਚੱਕ ਇਥੇ ਬਣਾਵੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਏਹਨ ਉਖੜ ਪ੍ਰਬਵੀ ਸਭ ਸਾਡੀ ਹੈ ਅਸਾਂ ਬੋਜ਼ੀ ਜਹੀ
ਕਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕੋਲੋਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰੀਚਿਦ ਜੀ ਅਤੇ ਲੱਖਮੀ
ਦਾਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਣ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀਚਿਦ
ਲੱਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਵੋ ਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਭੀ ਅਪਣੇ ਟੱਬਰ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ
ਦੇਵੇਂ ਜਣੇ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਦੇਹਾਨੇ ਮਾਤਾ ਤਿਪੁਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈਣੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਉਹ
ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਠੇ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ
ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਸਮੇਤ ਓਥੇ ਢਲੋ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਵੱਡੇ

ਭਾਗ ਹੋਏ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਗੱਡੀਆਂ ਭੜ੍ਹੇ ਕਰਕੇ
 ਤੁਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਘਰ ਆਯਾ ਤੇ
 ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਏਥੇ ਬੈਠੋ ਸੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੈਦ ਆਗੇ
 ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦਾ
 ਬਚਨ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਇ ਜੀ
 ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਦੇਹੋ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਦਰਸ਼ਨ
 ਪਾਵੀਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਦਿੱਤੀ ਕਹਿਓ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮੇਰਾ
 ਬਹੁਤ ਆਜਜੀ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਾ ਅਤੇ ਕਹਿਣਾ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ
 ਬਚਾਇ ਲੈਣਾ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਲੈਕਰ
 ਟੁਰਿਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਆਪਣੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਪਾਸ ਗਿਆ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਣ ਲੱਗਾ ਜੇ
 ਭਾਈਬੁਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁਟੰਬ ਨੂੰ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਠੇ ਪਰ ਸੱਦ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਹੁਣਤੁਸੀਭੀ ਉਥੇ
 ਹੀ ਚਲ ਰਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਠਹਿਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੂੰ
 ਘਰੋਂ ਕੱਢਕੇ ਧਾਰ ਸੁੱਟ ਜਾਵੋਗੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜਵਾਬ ਲੈਕਰ ਬਾਬੇ ਕਾਲੂ
 ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸੱਭੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇਕਰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ
 ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਈ ਅਤੇ
 ਆਖਣ ਲਗੇ ਅਸਾਡੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਤੁਸਾਡਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਯਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ
 ਘਰ ਦੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਛੱਡਕੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ
 ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਹ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਹੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ
 ਮਹਲਾ ੧ ਘਰ ੩ ॥ ਏਹ ਤਨ ਧਰਤੀ ਬੀਜ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਲਿ ਅਪਾਉ ਸਾਰਿਗ
 ਪਾਣੀ ॥ ਮਨ ਕਿਰਸਾਣ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇਲੈ ਇਉਂ ਪਾਵਸ ਪਦਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥
 ਕਾਹੇ ਗਰਬਸ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਿਤ੍ਰ ਮਾਤਾਤੇਰੇ ਹੋਹਿਨ ਅੰਤ
 ਸਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੈ ਇਨ ਤਜ ਆਤਮੇ
 ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪਤਪ ਸੰਜਮਹੋਹਿ ਜਬਰਾਖੇ ਕਮਲ ਬਿਗਸੈ ਮਧ ਆਸਰਮਾਈ
 ॥ ੨ ॥ ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੇ ਸੰਗਰਹੇ ਤੀਨ ਖੋਜਾਨਿਤ ਕਾਲਸਾਰੈ ॥ ਦਸਅਠਾਰਮੈਂ
 ਅਪਰੰਪਰੇ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਇਵ ਏਕ ਤਾਰੈ ॥ ੪ ॥

ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਸ ਤਨ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਕਰੋਅਰ
 ਸੁਭ ਕਰਮਾਂਦਾ ਬੀਜ ਪਾਵੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਪ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਜਲ ਦੇਵੈ ਅਤੇ
 ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਰਸਾਣ ਕਰੋ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਰਿਦੇ ਵਿੱਚ
 ਜਮਾਵੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰਮੁਕੁ ਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਮਾਯਾ ਨੂੰ ਝੂਠ ਜਾਣਕੇ ਤਿਸਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ

ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਕੁਟੰਬੀ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿਸੇ ਭੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਏਹ ਵਿਖਿਆਂ ਦੇ ਭੋਗ ਜੋ ਹੈਨ ਅਰ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਸ਼ਟ ਹੈਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਦੇ
ਗਖਵਾਰੇ ਬੈਠਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਆਪਣੇ ਆਸ੍ਰਮ ਵਿਚ ਆਵੇਗਾ ਅਰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ
ਗਿਨੋਂਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣੋ ਸੁਣਾਵੇਗਾ
ਤਿਸਕਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਟਾ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਤਮੇਨੂੰ
ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਟਾ ਰਾਗ ਦੂਖ ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਏਹ ਕਈ ਅਸੰਖ ਜਨਮਾਂ
ਦਾ ਰਲਿਆ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਹੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਗਿਆਨ ਇਤਨੇ
ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅਗਿਆਨ ਕਿਉਂ ਕਰ ਕੱਟੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਲਕੜੀਆਂ
ਹਜ਼ਾਰ ਬਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਵਨ ਅਗਨੀ ਪੱਥਰ ਵਿਚੋਂ ਚਿਨਗਾਰੀ
ਕੱਢ ਕੇ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਵੀਐ ਤਾਂ ਸੱਭੇ ਹੀ ਲਕੜੀਆਂ ਭਸਮ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਤੈਸੇ ਹੀ
ਲਕੜੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਸੋ ਚਿਨਗਾਰੀ
ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਹੈ ਸੋ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਅਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ
ਨਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਏਹ ਸੱਭੇ ਬਾਰਤ ਕਟੋੜੀਆਂ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀਂ ਲੁੰਗਾ ਕਰੋੜੀਏ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਲਾ ਬਣਵਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਟ ਕਿਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਰੱਖਾਂਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਨਾਉਂਦਾ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਣਾਉ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੱਚਾ ਕੋਟ
ਬਾਹਰਲਾ ਬਣਾਯਾ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਪੱਕੇ ਬਣਾਏ ਤਾਂ ਓਥੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਕੁਟੰਬ ਲਖਮੀ ਦਾ ਸ
ਮਾਤਾ ਤ੍ਰੂਪਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਅਤੇ ਸਿਰੀਚਿੰਦ ਜੀ ਭੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਭੀ ਆਇ
ਰਹੇ ਅਤੇ ਓਹ ਕਟੋੜੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨ ਭੋਟ ਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆ ਲੱਕਾ ਹੋਵਣ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਗੇ ਗਾਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ ਜੋ ਕਿਛੁ ਇਸ ਜਗਹ ਜ਼ਿੰਮੀਂ ਦੀ ਪੈਦਾ ਇਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਸੋ ਧਰਮਸਲਾ ਵਿਚ
ਪਾਈਐ ਤਾਂ ਕਟੋੜੀਆਂ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਯਾ ਅਤੇ ਦੋਦੇ ਦੀਆਂ ਰਾਉਆਂ ਅਤੇ ਮਹੀਆਂ
ਦੇ ਵੱਗ ਵਧਦੇ ਜਾਵਨ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦਾ ਦੁਧ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾਵੇ ਅਤੇ ਰਾਤ
ਦਾ ਦੁਧ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰੱਖੇ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਸਰਧਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਆਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ
ਸਰਧਾਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਵਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਹੋਪਿਤਾ
ਜੀ ਏਹ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਇਤਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ
ਦਾ ਸਰਧਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਬ ਲਗ ਵਾਸਨਾ ਬੱਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਂ
ਸੋ ਤਬ ਲਗ ਪਿਤਰ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭੋਗਤੇ ਹੈਨ ਅਰ ਜਬ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਨਿਰਵਾਸ
ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਪਿਤਰ ਭੀ ਮੁਕਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਜਿਸਤਰਹ ਲੜਕੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਗੁੜੀ ਦੀ ਡੋਰ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਚੁਦਾਂ ਫੌ ਰਮੇਂ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁੜੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਜੇ ਡੋਰ ਦੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁੜੀ ਭੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਜੇਹੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨਕੇ ਮੋਹ ਦੀ ਡੋਰ ਪਿਤਰਾਂ ਨੂੰ

ਸਾਖੀ ਰਾਮ ਤੀਰਥ ਪਰ ਹੋਈ

੩੮੮

ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਅੱਖੀਆਂ
ਮੀਟੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਅੱਖੀਆਂ ਮੀਟੀਆਂ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੈਕੂਠ ਧਾਮ ਵਿਚ ਬੈਠਾਂ
ਅਰ ਜੇਹੜੇ ਚਹੁ ਜੁਗਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਰੂਪ ਧਾਰੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਨ ਜੀ ਪਾਸ
ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕਾਲੂ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਾਲੂ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਗਲ ਮਿਲਦਾ
ਰਹਿਆ ਪਿਤਰਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ ਜੋਜਿਸਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੈਂਦਾ
ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਯਾ ਹੈਤਾਂ ਕਾਲੂ ਓਥੇ ਇਕ ਬਰਸ ਰਹਿਆ
ਅਰ ਬਡੇ ਦਿੱਬ ਭੋਗ ਬੈਕੂਠ ਦੇ ਕਾਲੂਨ੍ਹੂਭੋਗਾਟੇ ਵਾਸਤੇ ਮਿਲੇਫੇਰ ਕਾਲੂ ਪਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਾਤਲੋਕ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮੈਂ ਦੇਹ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਏਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ
ਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਅੱਖੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂ ਖੋਲ੍ਹੁਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਾਲੂ
ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਹੀ ਅਜੇ ਧੋਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਬੇਟਾ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ
ਮੈਂ ਇਕ ਕੌਤਕ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਕਹੋ ਤਾਂ ਸਰਾਧ ਕਰੀਏ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਉਤਮ ਪੁਰਖ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭਨਾਂ
ਦੀ ਰਹੁਰਾਸ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਸਰਾਧ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦੀ ਰੀਤ ਚਲੀ ਜਾਵੇ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਇਕ ਬਰਸ ਬੈਕੂਠ ਵਿਚ ਰਹਿ ਆਯਾ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਇਥੇ ਅਜੇ ਮੈਂ ਉਸੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਵਦਾ ਹਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਬਡੀ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਮਾਯਾ ਵਿਚ ਅਸਚਰਜ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਪਰ ਤੁਸੀਂ
ਹੁਣ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਚਿਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰੂਪ ਜਾਣਿਆ ਐਸੀ ਲੀਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਬੀਬੀ ਜੀ ਓਥੇ ਰਹੇ ॥

ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਮਤੀਰਥ ਪਰ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੇ ਹੁਈ

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਰਾਮ ਤੀਰਥ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਦੇ ਨੂੰਵਣ
ਨੂੰ ਬੁਹਤ ਲੋਕ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਆਇਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਣ
ਬੈਠਾਂਦੇ ਹੋਯਾ ਹੈਸੀ ਅਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਸਾਲਗਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਤਿਲਕ ਲਾਇ ਕੇ ਅੱਗੇ
ਧਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਬਾਰਾਂ ਟਿੱਕੇ ਲਗਾਇ ਕਰ ਬੈਠਾਂਦੇ ਹੈ ਚਉਂਕੜੀ ਮਾਰ ਕਰ ਅਤੇ ਡੰਡੀਤ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬੁਹਤ ਭਰਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੁਹਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਸੇ
ਹੈਨ ਜੋ ਸਰਬ ਦੇ ਜੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਨੇਹਾਰੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਓਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੱਖੀਆਂ ਮੀਟ ਕਰ ਮਾਲਾ
ਲੱਗਾ ਫੇਰਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਉਤੇ ਤੂੰ
ਅੱਖੀਂ ਮੀਟ ਕਰ ਕਿਸਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਤਪੁ ਜੀ ਮੈਂ
ਸਾਲਗਰਾਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਮੂਰਤ ਹੈ ਸੋਤਾਂ ਤੇਰੇ

ਅੱਗੇ ਧਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅੱਖਿਆਂ ਮੀਟ ਕਰ ਧਿਆਨ ਕਿਸਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਨਜ਼ਰੀ ਅਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਮਿਸਰ ਜੀ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜੋ ਵਰਤਾਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਤੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰੀ ਅਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਨਜ਼ਰੀ ਅਵਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਅੱਖੀਆਂ ਮੀਟ ਛੱਡੀਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਗੁਪਤ ਸਿੱਖ ਕੋਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਲਗਾਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਉਠਾਇ ਕੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕੋ ਪਾਇਕੇ ਗੁਪਤ ਸਿੱਖ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਭ ਕੁਛ ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਮੇਤ ਠਾਕੁਰ ਉਠਾਇ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਅੱਖੀਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਅੱਗੇ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲਗਾ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨਤਾਂ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੁਸੀ ਕਿਉਂ ਰੋਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤਪਾ ਜੀ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਸਭ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਤੇ ਕੋਈ ਲੈਗਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕੀਤੇ ਤੇ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਨਜ਼ਰੀ ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ ਸਭ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿੱਥੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਦੇਖ ਲੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਨਾ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਤੇ ਆਖਣ ਲੱਗਾ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਸਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਟੁਕੜਾ ਖਾਂਵਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਇਸ ਮੂਰਤ ਪਰ ਮੇਰੀ ਗੁਜ਼ਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਜੀ ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਜਿਨ ਕਿਨੇ ਮੂਰਤ ਲੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਵਾਇ ਦੇਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖਰਾਨਿਮਾਣਾਹੋਯਾ ਅਰ ਲਗਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਯਾਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾਯਾ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਜੇਤੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਏਵੇਂ ਹੀ ਰੋਟੀ ਪਹੁੰਚਾਵੇਗਾ ਤੂੰ ਝੂਠ ਨ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਸੁਧ ਆਤਮੈ ਜਪਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਤਪਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਝੂਠ ਨ ਬੋਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਜੀ ਝੂਠ ਬਗੈਰ ਰੋਟੀ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ਚਲਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾਯਾ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੂੰ ਝੂਠ ਕਿਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਅੱਖੀਂ ਮੀਟਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਨਜ਼ਰੀ ਅਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਮਾਲ ਧਨ ਵੱਬਿਆ ਪਿਆ ਹੈ ਸੋ ਉਸਦੀ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਹੈ ਯਾਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੂੰ ਉਠ ਕਰ ਧਰਤੀ ਖੋਦ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਧਰਤੀ ਖੋਦੀ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਨ ਪਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਦੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਰਾਗ ਧਨਸਰੀ ਮਹਲ ੧ ਘਰੂ ੩

ਕਾਲਨਾਹੀ ਜੋ ਗਨਾਹੀ ਨਾਹੀਂ ਸਤਕਾਫਬ ॥ ਬਾਨਿਸਟ ਜਗਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਢੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਗਾ ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਾਟ ਕਉ

ਸੰਸਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇ ਸੇਤੀ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨ ਲੋਅ॥ ਮਗਾਰ ਪਾਛੇ ਕਛੁ
 ਨ ਸੂਝੈ ਏਹ ਪਦਮ ਅਲੋਇ॥ ੨॥ ਖੱਡ੍ਰੀਆਂ ਤਾਂ ਧਰਮ ਛੋਡਿਆਂ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆਂ ਗਹੀ॥
 ਸਿਸੂ ਸਭ ਇਕ ਵਰਣ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤ ਰਹੀ॥ ੩॥ ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜ ਪੁਰਾਨ
 ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ॥ ਬਿਨ ਨਾਮਹਰਿਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀਂ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ॥ ੪॥
 ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੂੰਜੋ ਇਸ ਪੱਥਰ ਜੀ
 ਮਰਤ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਵੱਸ ਕਾਲ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ਜੋ ਮਰਣ ਤੇ ਰੱਖ ਦੇਵੇ ਅਤੇ
 ਈਹ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ਜੋ ਇਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਸੋ ਸੁਣੋ
 ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅੱਖੀਆਂ ਮੀਟ ਕੇ ਨੱਕ ਪਕੜ ਕੇ ਬੈਠ ਰਹੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਠੱਗਣ ਵਾਸਤੇ ਸੁਣ
 ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਏਹ ਨੱਗੀ ਵੱਗੀ ਤੇਰੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਗਲ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤਿ ਜੋ ਹੈ ਸ੍ਰਿਠਾਕੁਰ
 ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀ ਸਾਡ ਵਸਤ ਹੈ ਸੋ
 ਤੂੰ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆਂ ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮ ਸਿਮਰੇਗਾ
 ਸੋ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ ਦੇਵੀ ਦੇਵ
 ਤਾਰ ਤੀਰਥ ਦੇਵਾਲੇ ਕਾ ਪੂਜਨ ਭੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਵਦਾ ਹੇ ਦੇਵਤਾ ਕਪਟ ਕਉ ਛੋਡ
 ਕੇ ਪੂਜਨ ਕਰ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ
 ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆਂ ਤਪਾਂ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਧਨ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆਂ ਹੈ ਮੈਨੇ
 ਲੀਆਂ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਧਰਿਆਂ ਹੋਯਾ ਹੈ ਆਪ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿਆਂ ਸੁਣੋ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅੱਖੀਆਂ ਮੀਟਣੇ ਤੇ ਅਰਧਿਆਂ ਨ ਕਰਨੇ ਤੇ
 ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਲੋਕ ਸੂਝਦੇ ਹੈਨ ਤਿੰਨ ਲੋਕ ਦਿਸਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਏਹਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਤੇਰੇ ਮਗਾਰ ਕੇ
 ਪੰਛੀ ਧਨ ਪਿਆਹੋਯਾ ਹੈ ਇਸਦੀ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ
 ਸੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਏਹ ਸੂਝੇ ਜੀ ਹਮ ਝੂਠੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੀ ਕਰਤੂਤ ਭੀ ਝੂਠੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਯਾ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਇਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ
 ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਖਾਧੀ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਨਾ ਕਿਸੇ ਹੰਡਾਈ ਹੈ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਯਾ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ
 ਦੱਬ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਖਾਧਾ ਅੰਨ ਅਤੇ ਪੀਤਾ ਪਾਣੀ ਹੰਡਾਈ ਕਪੜਾ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੋਨਾ
 ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁੱਪਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਾਬਾਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਚੱਲਨ ਜਗਤ ਵਿੱਚ
 ਮਾਯਾ ਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੋ ਇਉਂ ਕਰਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਰ ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ
 ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਭਗਤ ਹੈਨ ਸੋ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੀ ਦਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ
 ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਾਹੀਂ ਅਤੇ ਸਚਿਆਂ ਸਾਧਾਂ ਕੇ ਸਭ ਕਛ ਸੁਝਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਥੇ ਏਹ ਹੈ ਤੇ ਏਥੇ
 ਏਹ ਕੁਛ ਹੈ ਓਹ ਸਰਬ ਜੀਵਾਂ ਕੇ ਰਿਦੇ ਕੀ ਜਾਣਤੇ ਹੋਂ ਪਰ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਕੌ ਕੁਛ ਨਾਹੀਂ
 ਉਨਕੇ ਆਪਣੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਪਰਗਾਸ ਹੈ ਜਿਸਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਕਰ ਸਮਾਈ

ਬਖਸ਼ਤਾਹੈਸੋਈਇਸ ਬਾਤ ਕੋ ਜਾਣਤਾਹੈ ਅੌਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਤਾ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਬੇਨਤੀ
ਕੀਤੀ ਹੋਬਾਬਾ ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਸਭ ਮਾਯਾ ਹੀ ਕਉ ਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੋ ਤੇ ਕੋਈ
ਨਹੀਂ ਸਿਮਰਤਾ ਤਿਨਕੀ ਕਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀ
ਕਲਜੁਗ ਵਿੱਚ ਖੱਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਖੀ ਹੈਸ਼ਨ ਸੋ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਧਰਮ
ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅੰਰ ਪਾਪ ਬੁਧ ਪਕੜੀ ਹੈ ਸੋ ਕੌਣ ਕੌਣ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਬੇਟੀਆਂ ਦਾ
ਦਰਬ ਲੈਣਾ ਸੋ ਬਡਾ ਹੀ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਖੱਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੋਇਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ
ਮਿਲਕੇ ਆਪਣੇ ਬਲਜ ਬਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਭਾਖਾ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਭੀ
ਅਤੰਤ ਪਾਪ ਹੈ ਤੀਜਾ ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਰਸ ਰੀਤ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅੰਰ
ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨੀ ਬੇਨਹੱਕ ਏਹ ਭੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਸਿਰ ਪਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
ਦਾ ਜਸ ਉਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਓਥੇ ਆਇਕਰ ਬਿਉਹਾਰ ਦੀ ਬਾਤ ਚਲਾਇ ਦੇਣੀ ਸੋ ਭੀ
ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮਹਾਤਮਾ ਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ॥

ਪਾਪੀ ਭਗਤ ਨਾਂ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਾਖੀ ਚੰਦਰ ਪਰਹਰੈ ਜਹ
ਬਿਰੀਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥ ਸਰਮ ਕਰ ਰਹੀਂ ਸਾਕਤਾ ਸਾਧੂ ਮਿਲੈ ਨਿਸੰਗ ॥ ਮੁਕਤਿ
ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਨ ਭੀਗ ॥ ੧ ॥

ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆਹੈ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ
ਹੈਜੀ ਪਰ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਦੇ ਭਜਨ ਬਿਨਾਂਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਉਪਾਉ ਛੁਟਣੇ ਦਾ ਹੈ ਯਾਂ ਨਹੀਂ
ਨਾਮ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੇ ਛੁਟੀਐਂਗਾ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਆਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸ਼ਰਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾਂਮੁਕਤਿਕਦੇ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ਹੋਈਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਲੋਕ ਕਹਿਆ
ਕੀਰਤਨ ਮੇਂਚਿਤ ਲਾਵ ਨੀਤ ਉਪਜੈ ਮਨ ਪਰਤੀਤ ਪਿਆਰ ॥ ਸਗਲ ਪਾਪ ਕਾ
ਨਾਸ ਹੋਇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨਾ ਬਿਰਥੇ
ਸਾਸ ਪਰਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰ ਹੈ ਹੋਰ ਛਾਡ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥
ਏਹ ਸ਼ਲੋਕ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਪੰਡਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿੱਖ ਹੋਯਾ ਅੰਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀਂ ਲੱਗੀ
ਅੰਰ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗੁਪਤ ਸਿੱਖ ਪਾਸੋਂ ਉਸਨੂੰ ਠਾਕਰ ਕੀ
ਪ੍ਰਤਮ ਮੰਗਾਇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਪਾਸੋਂ
ਮਾਲ ਧਨ ਰੱਜ ਕੇਦਿਵਾਇ ਦਿੱਤਾ ਸੋ ਤੂੰ ਛੇਹ ਖਾਹ ਅਤੇ ਪਹਿਰ ਰਾਖ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਕਾ
ਨਾਮ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਹੋਇਕਰ ਸਿਮਰ ਸੁਣਹੁ ਦੇਵਤਾਜੀ ਜਿਨਕੇ ਆਤਮੇ ਅੰਦਰ ਸਚ ਹੈ ਤਿਨਾਂ
ਕੇ ਸਚ ਮਿਲਿਆ ਜਬ ਸੱਚੇ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਦੁਨੀਆ ਕਰਨਿਕਰ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ
ਗੁਰੂ ਜੀਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੂੰ ਸਿੱਖਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਵਿਦਿਆ
ਹੋਇ ਕਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਆਏ ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕ ਅਚਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਧਿਆਰ ਥਿਨੇ ਆਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਆਇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਸੋਈ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਥੇਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆਉ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕਰੀ ਹੋਈ ਰਸੋਈ ਨਾਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਥ ਭਰ ਧਰਤੀ ਹੋਰ ਖੇਦਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੌਂਕਾਂਗਾ ਅਤੇ ਲਕੜੀਆਂ ਧੋਇਕੇ ਚਉਂਕੇ ਵਿਚਲੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੱਥੀਂ ਰਸੋਈ ਕਰਕੇ ਖਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਅੰਨ ਕੋਰਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਪੰਡਤ ਅਨਾਜ ਕੋਰਾ ਹੀ ਲੈਕਰ ਬਾਹਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਧਰਤੀ ਖੇਦਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਧਰਤੀ ਖੇਦੇ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਹੀ ਹੱਡੀਆਂ ਨਿਕਲੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਖੇਦਾਂਗਾ ਹੀ ਫਿਰਿਆਂ ਜਾਂ ਫੇਰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਆਤਮ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਆਣ ਪਿਆ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁੱਖਾਂ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਸੋਈ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਮਿਲੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਓਹ ਸਮਾਹੁਣ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰੰਤੁ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਰਸੋਈ ਜਾਂ ਕਰ ਬਣਾਇ ਖਾਹ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਆ ਪੰਡਤ ਕੇ ਪ੍ਰਬਾਇ ॥ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸੁਇਨੇ ਕਾਚ ਉਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ ॥ ਰੁਪੇ ਕੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਰੰਗਾ ਕਾ
ਉਦਕ ਕਰੰਤੇ ਕੀਆਗਾ ॥ ਗਾਰੜ ਖਾਣਾ ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡ ॥ ੧ ॥ ਰੇਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੁ
ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਾਂ ਮਨ ਭੀਜਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸ ਅਠਲੀਖੈ ਹੋਵੈ
ਪਾਸਾ ॥ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਮੁਖਾਗਾਰ ਪਾਠ ॥ ਪੁਰਥੀ ਨਾਵੈ ਵਰਨਾ ਕੀ ਦਾਤ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ
ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ॥ ੨ ॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਹੋਵੈ ਸੇਖ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਾਵੇ ਭੇਖ ॥ ਕੋ
ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾਂ ਕੀ ਸੰਧਾ ॥ ਬਿਨ ਬੂਝੈ ਸਭ ਖੜੀ ਅਸ ਬੰਧ ॥ ੩ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ
ਸਿਰਕਾਰ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰ ਹੋਵਗਾ ਸਾਰ ॥ ਹੁਕਮ ਕਹਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤ ਭੰਡਾਰ ॥ ੪ ॥

ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਕਰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖ ਆਪਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸ਼ਲੋਕ ਆਖਿਆ ॥

ਸ਼ਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਸਚ ਸੰਜਮ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣ ਨਾਮ ਜਪੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਗੈ ਉਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾ ਪੰਧ ਨ ਦੇਹੀ ॥

ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਜੀ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚਉਕਾ ਕਰੋ ਅਰ ਰਿਦੇ ਦੀ ਮਲਨਤਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਕਦੀ ਭੀ ਨਾ ਭਿੱਟੇਜਾਵੈ ਗੇ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦਾ ਸਿੱਖ ਹੋਯਾਲੱਗਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨ ॥ ਬੋਲਹੁ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਆਰੋ ਸਾਖੀ ਦੁਨੀਚੰਦ ਖੱਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕਸ ਦਿਨ ਇਕ ਕਿਸੇ ਗਿਰਾਇ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਇਕ ਖੱਤ੍ਰੀ
ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਤਸੀਲ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਬਡਾ ਧਨਾਛ ਸੀ ਉਸਦੇ ਬੂਹੇ ਉੱਪਰ ਸਤ ਧੁਜਾਂ ਗੱਡੀਆਂ
ਹੋਈਆਂ ਹੈਸਨ ਲੱਖ ਲੱਖ ਰੁਪਜੇ ਦੀਆਂ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਇੱਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਬਡਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਘਰ ਮੇਂ ਸਰਧ ਸ੍ਰੀ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ
ਦਾਧ ਦਹੀ ਸਭ ਵਸਤੂ ਮੰਗਾਇਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵਾਏ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ
ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਦੁਨੀਚੰਦ ਅੱਜ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਜਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਰਧ ਹੈ ਤਿਸਦੇ ਨਮਿੱਤ ਮੈਂ ਸਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਦੁਨੀਚੰਦ ਅੱਜ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਉ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਯਾ ਹੈ ਭੁਖਿਆਂ
ਨੂੰ ਅਰਤੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਸਦੇ ਨਮਿੱਤ ਜਿਵਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਜੀ ਇਸ ਜਗਾ ਥੀਂ
ਪੰਜਾਂ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਹੈ ਇਕ ਮਲ੍ਹਾ ਹੈ ਉਸ ਮਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਬਿਧਿਆੜ ਦੇ ਰੂਪ ਭੁੱਖਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੂੰ ਓਥੇ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਲੈ ਜਾਹ ਪਰ ਡਰੀਂ ਨਾਹੀਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਣੇਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮਾਨੁੱਖ ਬੁੱਧੀ ਹੋਇਆ ਵੇਗੀ
ਅਰਪਸਾਦ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈਕਰ ਓਥੇ ਗਿਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਦੇਖੇ ਤਾਂ
ਇਕ ਮਲ੍ਹੇ ਦੇ ਝੜ੍ਹ ਤਲੇ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਯਾ ਹੋਯਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਪਾਸ ਬੈਠਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ
ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੈਰੀਂ ਪਿਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਮੁਖ ਥੀਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ
ਸਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੁਲਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰਉਸਦੀ ਮਾਨੁੱਖਬੁੱਧ ਹੋਇ ਆਈ
ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਮਤੇ ਬਹੇ ਉਤਮ ਲੋਕ ਦੇ ਸੁਭ ਕਰਮੀ ਦੇ ਏਹ
ਬਿਧਿਆੜ ਕੀ ਦੇਹ ਤੁਸਾਂ ਕਿਉਂ ਪਾਈ ਤਾਂ ਏਹ ਸੁਟੁੱਕਰ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਪੁੱਤਰ ਏਹ
ਮੇਰੀ ਦਸ਼ਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਆਹਾ ਅਤੇ ਜਦ ਮੇਰੇ
ਅੰਤ ਕਾ ਸਮਾ ਆਯਾ ਥਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਆਸ ਪਾਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਸ ਰਿੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ ਉਸਦੀ
ਵਾਸਨਾ ਮੈਨੂੰ ਪਹੁੰਚੀ ਤਉ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਉਸਦੇ ਖਾਣ ਨੂੰ ਲੋਭਿਆ ਥਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਕਉ
ਏਹ ਜਨਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਸੀ ਤੇ ਹੋ ਪੁੱਤ੍ਰੁੱਕ ਕਉ ਭੀ ਏਹੀ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਕਉ
ਮਿਲ ਕਰ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰ ਲੇਹੁ ਓਹ ਭੋਜਨ ਉਸਨੇ ਖਾਧ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਉੱਠ ਕਰ
ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਯਾ ਆਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਤੁਨਾਂ ਉੱਪਰ ਮੱਥਾ ਟੋਕਿਆ ਅਰਪਿਤਾਂ ਦੀ
ਦਸ਼ਾ ਦੇਖਕੇ ਬੜਾ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀਓਸ ਹੋ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ
ਸਤ ਲੱਖ ਰੁਪਜਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਏਹ ਦਯਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਜੋ ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ
ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਕਿਸਤਰਾ ਹੋਵੇਗੀ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਏਹ

ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਹਾਲ ਕਰੇਗੀ ਏਸ ਮਾਯ ਕੋਮੇਰੇ ਸਾਬ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ
ਜਾਣੇਕਾਫਤਨ ਦੱਸੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਏਹ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਵੇਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਂ
ਪਰ ਦਯਾਕਰੋ ਏਤਨਾ ਕਹਿਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀਂ ਲਗਾ ਬੜਾ ਅਧੀਨ ਦੇਖਕੇ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮਨ ਮੇਹਰ ਆਈ ਤੌ ਕਹਿਓਣੇ ਹੋ ਦੁਨੀਚੰਦ ਏਸ ਮਾਯ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ
ਅਰਥ ਸੰਤਾਂ ਸਾਧਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਕੋ ਖਵਾਇ ਦੇਹ ਇਸ ਬਾਤ ਦੇ ਜਾਮਨਹਮ
ਹੈਂ ਇਹ ਕਾਰਜ ਕਰਨੇ ਕਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੇਗੀ ਮਾਯ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਬਦ
ਕਹਿਆ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਛਲੀਜਾਲ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਰ ਖਾਰ ਅਸਗਾਹ

॥ ਅਤਿਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣਕਿਉਂ ਕੀਤੇ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕੀਤੇਕਾਰਣ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲ ਨ ਟਲੈ
ਸਿਰਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਉਂ ਸਿਰ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲ ॥ ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ
ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜਗ ਬਾਧੋਕਾਲ ਕੋ ਬਿਨ ਗੁਰ ਕਾਲ ਅਫ਼ਾਰ ॥
ਸਚ ਰਤੇ ਸੋ ਉਬਰੇ ਦੁਬਿਧ ਛੋਡ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਦਰਿ ਸਚੈ
ਸਚਿਆਗ ॥ ੩ ॥ ਸੀਰਾਨੇ ਜਿਉ ਪੰਖੀਆਂ ਜਾਲੀ ਬਧਕ ਹਾਬਾ ॥ ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ
ਹੋਇ ਫਥੇ ਚੋਗੇ ਸਾਬਾ ॥ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਚੁਣ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇਨ ਸੰਗੀ ਸਾਬਾ ॥ ੪ ॥
ਸਚੇ ਸਚਾਅਖੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ ਬਾਨ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਆਤਿਨ ਮਨ ਸਚਿ ਧਿਆਨ ॥
ਮਨਮੁਖ ਸੂਚੇਜਾਣੀਅਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾ ਗਿਆਨ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਗੋ ਅਰਦਾਸ
ਕਰ ਸਾਜਨ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨ ਮਿਲੀਅਹਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤ ਮੂਝੇ
ਬਿਖ ਖਾਇ ॥ ਨਾਵੈ ਅੰਦਰ ਹਉ ਵਸਾ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੬ ॥ ਬਾਝ ਗੁਰੂ
ਗੁਬਾਰ ਹੈ ਬਿਨ ਸਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸ ਹੋਇ ਸਚ ਰਹੈ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਤਿਬੈ ਕਾਲ ਨ ਸੰਚਰਰੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਜਨ ਤੂੰ ਸੁਜਾਨ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਵਾਰ ॥ ਤਿਬੈਕਾਲ ਨ
ਅਪਹੈ ਜਿਬੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਅਪਾਰ ॥ ੮ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਉਪਜਹਿ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ
ਕਮਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਕਾਲੈ ਵਸ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਸਚ ਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਸੋ
ਬਾਮੈ ਇਨ੍ਹੀਂ ਜੰਤਾਂ ਵਸ ਕਿਛ ਨਾਹਿ ॥ ੯ ॥

ਏਹ ਬਰਨ ਸੁਣਕਰ ਦੁਨੀਚੰਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀਂ ਲਾਗਾ ਤੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਕਹਿਓਸਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਟਹਲ ਦੱਸੋ ਜੀਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇੱਕ ਸੂਈ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਕਹਿਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਸੂਈ
ਅਸਾਡੀ ਤੂੰ ਰੱਖ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਮੇਂ ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਸੂਈ ਲੈਕੇ
ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਕਹਾ ਏਹ ਸੂਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਨ
ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਜੋ ਏਹ ਸੂਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਕੇ ਸਵਾਰੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਏਹ ਸੂਈ ਕਿਉਂਕਰ ਚਲੇਗੀ ਏਸ

ਸ਼ਰੀਰ ਕਉ ਲੈਕਰ ਮਾਤਾ ਦੇ ਪੇਟੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬ ਇਸ ਦੇਹ ਸੇ ਪਰਾਣ ਨਿਆਏ ਹੋਤੇ ਹੋਏ
ਤਬ ਏਹ ਭੀ ਜਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਮੀਨ ਮੇਂ ਦਬਾਇ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਗਦੇ ਜਲ ਮੇਂ
ਗੁਹਾਇ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰ ਤਕ ਤਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੂਈ ਕਿਸਤਰਾਂ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ
ਸੂਈਨੂੰ ਮੇੜ ਦਿਓ ਅਤੇ ਏਹ ਸੰਤ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਹਨ ਜਿਸਤਰਾਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਰੋ
ਤਾਂ ਦੁਨੀਚਿਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਓਹ ਤੋਂ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਏਹ
ਮਾਯਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸੱਤ ਲੱਖ ਇਸ ਵੌਲਤ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅਰਥ ਵੰਡ ਦਿਓ
ਛੁਖੋ ਰੋਟੀ ਨੰਗੀ ਕੋ ਕਪੜਾ ਹੋਰ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਰਤਾਂ ਦੋਨੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀਆਇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀਂ ਕਹਿਓਣੇ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ
ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰੋ ਹਮ ਆਪ ਦੀ ਸਰਨ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥

ਮਹਲ ੧ ॥ ਲੱਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲੱਖ ਮਣ ਕੁੱਪਾ ਲੱਖ ਸਾਹਾਂ ਸਿਰ ਸਾਹ ॥
ਲੱਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਸਾਹ ॥ ਜਿਥੈ ਸਾਇਰ ਲੰਘਣਾ
ਅਗਨ ਪਾਣੀ ਅਸਰਾਹ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਨ ਅਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ ॥ ਨਾਨਕ
ਓਥੇ ਜਾਣੀਐ ਸਾਹ ਕਈ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ॥ ੧ ॥

ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਦੁਨੀਚਿਦ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੋਨੋਂ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਬਡੀ ਸਰਧਾ ਕੇ ਸਾਥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਰੂਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹੇ
ਦੀਨਾਨਾਥ ਜੀ ਦੀਨਾਥੀ ਸੁਆਮੀ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਨੇ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਥ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਭਏ ਹਾਂ ਜੈਸਾ ਆਪ ਕਹੋਗੇ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕਰੋਗੇ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਦੁਨੀਚਿਦ ਏਸ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਸੰਚੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਈ ਪਾਪ ਹੋਂਦੇ ਹਨ ਵਲ
ਛਲ ਕਰੀਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਰਥਲਾ
ਬੀਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਏਹ ਧਰਿਆ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਜੀਵ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋਹੜੇ
ਪ੍ਰਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹੈਨ ਬਿਨਾਂ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਏਹ ਧਨ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀਂ
ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਿੱਤ੍ਰ ਹੈਨ ਇਕ ਪਦਾਰਥ ਦੂਜਾ ਪਰਵਾਰ ਤੀਸਰਾ ਕਰਮ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ
ਏਹ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਹ ਮੇਂ ਹੈਨ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਪਦਾਰਥ ਸੰਗੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਰਗਿਆ ਧਨ ਦੇ
ਮਾਲਕ ਹੋਰ ਹੋਗਏ ਸਨਬੰਧੀ ਸਮਸਾਣ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਲਾਇ ਆਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਵਲ
ਛਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਨ ਦੇ ਦਾਹ ਤੀਕਰ ਪਰਵਾਰ ਸੰਗੀ ਰਹਿਆ ਤੀਜੇ ਕਰਮ ਇਸਦੇ
ਮਿੱਤ੍ਰ ਇਹ ਪਰਲੋਕ ਤੀਕਰ ਨਾਲ ਰਹੇ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਫਲ ਦੇਕਰ ਹਟਦੇ ਹੈਂ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਹੋ
ਦੁਨੀਚਿਦ ਸ਼ੁਭ ਕਰਮ ਕਰੋ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੇ ਅਰਥ ਖਰਲ ਕਰੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ
ਤੁਹਾਡੀ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ ਇਸ ਲੋਕ ਮੇਂ ਜਸ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ
ਸੁਖ ਭੋਗੋਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚੁਨ ਮਾਨ ਕਰ ਦੁਨੀਚਿਦ ਨੇ ਸੱਤ ਲੱਖ ਕੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੇ

ਅਰਥ ਦਾਨ ਕੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਰਤਾ ਦੋਨੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ
 ਸਤ ਸੰਗਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਸੀ ਵਾਹਿ ਗਰੂ
 ਜਪਣੇ ਤੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਤਹਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆਂ ਹੋ
 ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਚਲੋ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਚਲੀਏ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੀਏ
 ਇਤਨਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸੀ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਵੱਡੇ
 ਤਲਸਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬਹੁ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਯਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਬਡੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਣੀ
 ਬੰਦਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਦੌੜੀ ਅਤੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਥੀਂ ਜਲ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸਿਰ
 ਆਪਣੇ ਦੋਨੋਂ ਹੱਥ ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ ਅਰ ਮੰਜਾ ਬਿਛਾ ਥਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬੇਬੇ
 ਜੀਨੇਕੁਸ਼ਲ ਪੂਛਾ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਸੁਟਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਜੀ ਆਏ ਹੈਨ ਉਸੀ ਛਿਨ ਮੋਹਾ
 ਜੈਰਾਮ ਜੀਦਰਸ਼ਨਾਂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਬੰਦਨਾ ਕਰਕੇ ਭੁੱਯਾ ਜੈਰਾਮ
 ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਏ ਪੇਮ ਸਹਿਤ ਕੁਸ਼ਲਖੇਮ ਪੂਛਾ ਅਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹੈ ਭਾਈ ਜੀ ਬਡੀ ਮੁੱਦਤ
 ਹੋਗਈ ਹੈ ਆਪਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦੀਆ ਸਾਨੂੰ ਬਿਸਾਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਆਪ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ
 ਸਾਡਾ ਮਨਬੜ ਅਨੰਦਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਪ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੀਏ ਰੋਬਿੰਟ
 ਬੈਠੇ ਸਿਮਰੀਏ ਸਾਨੂੰ ਬੜਾ ਅਨੰਦ ਦੇਂਦੇ ਰਹੋ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਸਿਰੀਚਿਦ ਜਾਂ ਭੀ ਬਾਹਰ ਤੇ ਆਏ
 ਨਮਸਕਾਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਕੀਆ ਸਮੀਪ ਬੈਠ ਗਏ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਭੁੱਈਆ ਜੀ ਰਣ ਕਰਨੇ ਕਰ ਹੁਣ ਆਪਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਰਹਾ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ
 ਮੈਂ ਤਦੋਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਦੇਰ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾਂਗਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਧੀਰਜ
 ਦੀਆ ਰਾਤ੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਮੇਂ ਰਹੇ ਜਬ ਪਾਤ ਕਾ ਸਮਾਹੁਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੋ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਕੋ
 ਸਿਰੀਚਿਦ ਸਭ ਕੋ ਮਿਲ ਕਰ ਧੀਰਜ ਦੀਆਤੇ ਗਮਨ ਕਰਤੇ ਭਏ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਆਇ
 ਕਰ ਮਿਲੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਮੇਂ ਆਏ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ
 ਤਲਵੰਡੀ ਜਾਕੇ ਮਿਲ ਆਵਾ ਸੁਨ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਸੇ ਅਰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਤੇਰੇ
 ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੇ ਸਾਡੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਂ ਕਰ ਤੇਰੇ ਟੱਬਰ
 ਕੋਲ ਜਮ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੱਛਾਂ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੇਂ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਮੋਹ ਜਾਗਿਆ
 ਹੈ ਜਾਹਮਿਲ ਆਉ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਨਾਲਾਵੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਲੈਕੇ ਘਰ
 ਜਾਵਾਂ ਖਾਲੀ ਜਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦੀਤਰਫਲ ਦੇਖਣਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਰੋਵਾਂ ਦੀ ਮੁੱਠ ਭਰਕੇ ਕਪੜੇ ਦੇ ਪੱਲੇ ਬੰਨ੍ਹਲੈ ਸੰਸਾਨ ਕਰੀਂ ਘਰ ਜਾਇਕੇ ਖੋਲ੍ਹੀ
 ਜੋ ਕੁਛ ਰਾਹੋਂ ਗਾ ਸੋ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਕੀਤਾ ਰੋਝਾਂ ਦੀ ਮੁੱਠ ਭਰ ਲਈ
 ਕਪੜੇ ਦੇ ਪੱਲੇ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਟੁਰ ਗਿਆ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਚਿਆ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰੂ
 ਜਾਇਮਿਲਿਆ ਪੱਲਿਓ ਖੋਲਕੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰੋਝ ਹੋਇ ਗਏ ਬੜੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ

ਲੇਕਾਂ ਨੇ ਸੁਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰੋੜ ਲਿਆ ਯਾ ਹੈ ਲੋਕ ਪੁੱਛਣ ਅਵਣ ਤੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਪੂਛੇ: ਬੜੀ ਮਧਰ ਬਾਣੀ ਸਾਥ ਮਰਦਾਨਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਕਹੇ ਕੁਸ਼ਲ ਆਨੰਦ ਹੈ
ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕੇ ਮਿਲਿਆ ਕੋਈ ਕਾਲ ਮਰਦਾਨਾਂ ਆਪਨੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਸਾਖੀ ਘਰ ਦੀ ਦਾਸੀ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰਾਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਨਾਲ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸਨਤੇਰਸੋਈ
ਤਿਆਰ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਬੇਤਾਂ ਆਪਣੀ ਦਾਸੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੋ ਜਗਾਇ ਲਿਆ ਉਤੇ ਤਾਂ ਲਉਂਡੀ ਗਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਲਗੀ ਜਗ ਉਣ ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਸੋਂ
ਕੀਹੋਈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਜੁਬਾਨ ਨਾਲ ਲਗੀ ਚੱਟਣ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਚਰਨ ਚੱਟਿਆ
ਤਾਂ ਲਉਂਡੀ ਦਿੱਬਜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਗਈ ਅਗਮ ਨਿਰਾਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਗਈ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਕਿ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੈਨ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਢੁੱਬਦਾ ਸੀ ਸੋ ਪਾਰਕਰ
ਇਤਾਨੇ ਏਹ ਕਉਤਕ ਲਉਂਡੀ ਦੇਖਕਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਗੀ ਕਹਿਨ ਜੋ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਜਦ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਜਗਾਇ ਲਿਆਵਾਂਗੀ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸੁਣਕਰ ਕਹਿਆ
ਅਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਦਾਸੀ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦ ਵਿੱਚ
ਸਿੱਖ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਕੱਢਣ ਗਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਮਾਤਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਹ ਲਉਂਡੀ ਸਾਨੂੰ ਮਸਖਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਇਸਦੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ ਹੈ ਜੇ ਧੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖੇ ਓਹ ਕੀ ਬਾਤ ਹੈ ਜੋ
ਆਖੀ ਸੁਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਰਸੋਈ
ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਏਸਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਗੀ ਤੂਜਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਜਗਾਇ ਲਿਆ ਉ
ਤਾਂ ਏਹ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਕੱਢਨ ਗਏ ਹੈਨ
ਜਦ ਆਵਨਗੇ ਤਾਂ ਜਗਾਇ ਲਿਆਵਾਂਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਸੀਆਂ
ਕਮਲੀਆਂ ਝੱਲੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀਦੀ ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਗੱਲ ਜੁਬਾਨ
ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਸਨ ਤਾਂ ਓਹ ਲਉਂਡੀ ਝੱਲੀ ਹੋਇ ਗਈ ਪਰ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲੋਂ ਟਹਿਲ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਏਸਵਾਸਤੇ ਉਸ ਲਉਂਡੀ
ਦੀ ਬੁਧ ਨਿਰਮਲ ਰਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਕਿਥਾਉ
ਚਲੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਦੀ ਧੀ ਰਉਣੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਜਾਂ ਆਪ ਏਥੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸਾਜ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲੇ ਤਾਂ ਬਚਨ

ਹੋਯਾਤੇਰਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਾਜ ਸਭ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੂਚਿੰਤਾ ਕਾਈਨਾ ਕਰਕਰਤਾਰ
ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੂਲੇ ਦੀ ਧੀਏ ਤੂਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਨੀ
ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਸੈਦਪੁਰ ਜਾਵੀਏਂ ਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੁਛ ਕਾਲ ਰਹਿਕਰ
ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵਾਂ ਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅੰਨ੍ਤ ਕੁਟੰਬਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਉਥੋਂ ਰਲਦੇ ਰਹ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਨ੍ਤ ਦੂਜਾ ਮੈਂ ਦਾਸ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਸੈਦਪੁਰ ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਗਏ ਤੇ ਸਾਖੀ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੈਦਪੁਰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਕਨਾਂ ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਘਰ
ਵੀਵਾਹ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਓਹ ਪਠਾਣ ਅਕੱਠੇ ਹੁਇਕਰ ਨਚਦੇ ਖੇਡਦੇ ਆਹੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨਾਲ
ਕੁਝ ਛਕੀਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਛਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨੇ ਆਜਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਖਬਰ ਕਿਸੇ ਲਈਆ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਕਹਿਰ ਵਿਚ ॥

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧

॥ ਜੈਸੀ ਮੈਂ ਆਵੈ

ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਵਲੈ ਕਾਬਲੋਂ ਧਾਇਆ ਜੋਗੀ
ਮੰਗੈ ਦਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਦੁਇ ਛਪ ਖਲੋਤੇ ਕੂੜ ਫਿਰੇ ਪਰਧਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥
ਕਾਜੀਆਂ ਬਾਮਣਾ ਕੀਗਲ ਬਕੀ ਅਗਦ ਪੜ੍ਹੈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਂ
ਪੜਹਿ ਕਤੇਦਾਂ ਕਸ਼ਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਜਾਤ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰ
ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਏਹ ਭੀ ਲੇਖੇ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਮਾਸਪੁਰੀ
ਸਚ ਤਪਾਵਹਿ ਸੰਚੜਾਨਿਆ ਉਕਰੇਗਾ ਮਸੋਲਾ ॥ ਕਾਇਆਂ ਕੱਪੜ ਟੁਕ ਟੁਕ ਹੋਸੀ ਹਿੰਦੁ
ਸਤਾਨ ਸਮਾਲ ਸ੍ਰੀ ਬੋਲਾ ॥ ਆਉਨ ਅਠਤ੍ਰੈ ਜਾਨ ਸਤਾਨਵੈ ਅਉਰ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾਚੇਲਾ
॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਸੱਚ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸੱਚ ਕੀ ਬੋਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਜਾਂ ਏਹ
ਸ਼ਬਦ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੁਣਕਰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਏਸ਼ਡਕੀਰਨੇ ਬੜਾ
ਗਜ਼ਬ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਆ ਹੈਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਏਨਾਂ ਦੀ ਪੈਗੀ
ਪੈਕਰ ਏਹ ਬਖਸ਼ਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਗਜ਼ਬ ਦਾ ਫੇਰੀਐ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ
ਫਿਰਦਾ ਜੋ ਵਗਣੀ ਸੀ ਸੋ ਵੱਗ ਗਈ ਪਰ ਤੂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈਂ ਪਰ ਤੂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਥੀ ਏਹ
ਤਿੰਨਾਂ ਕੋਹਾਂ ਉਪਰ ਜਾਇ ਰਹੁ ਅਤੇ ਜੋ ਟੋਹਬਾ ਹੈ ਉਸ ਟੋਹਬੇ ਉਪਰ ਅਪਣੇ ਟੱਬਰਨੂੰ ਲੈ
ਜਾਹ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਜੇ ਰਹੇਂਗਾ ਤੋ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੇ ਬਲ
ਬੱਚੇ ਕਉ ਲੈਕਰ ਬਾਹਿਰ ਜਾਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਉਥੋਂ ਉਠਕੇ ਉਜਾਵ ਵਿਚ

ਜਾਇ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਬਾਰ ਕਾਬਲ ਥੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆਂ ਸੁਥਹ ਹੋਂਦੀ ਨੂੰ
 ਸੈਦਪੁਰ ਆਇ ਮਾਰਿਆਸੁ ਹੋਰ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਗਾਉਂ ਸਬ ਮਾਰ ਲਏ ਹਿੰਦੁਸਲਮਾਨਸਥ
 ਕਤਲਾਮ ਹੋਏ ਅੰਰ ਤ੍ਰੀਮਤਾਂ ਬੁੱਢੀਆਂ ਜੁਆਨਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਸਭ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈਆਂ ਘਰਬਾਰ ਢਾਹਿ
 ਵਿੱਤੇ ਬੁਰੀਹੋਈ ਅਜੇਹੀ ਮਾਰ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਨੇ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਠਾਣਾਂ ਉਪਰ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਦਾ
 ਗੁਜ਼ਬ ਹੋਯਾ ਖੁਦਾਇ ਮੰਨੇ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਕੀਰ ਮੰਨਣ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੋ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ
 ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਰਦੀ ਹੈ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਸੋ ਫ਼ਕੀਰ ਕਉਨ ਹੈਨ ਸਿਦਕ ਸਬੂਰੀ ਵਿਚਰਹਿੰਦੇ
 ਹੈਨ ਤੇ ਮੇਹਰ ਮੁਹਬਤ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਪੰਚ ਭੂਤ ਆਤਮਾ ਵਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਓਹ
 ਫ਼ਕੀਰ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਗੁਸਤੀ ਕਉ ਏਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਕੀਰ ਹਿੰਦੂ ਹੋਵੇ ਭਾਵੈਂ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਤਨੀ ਹੋਇ ਆਵੇ ਤੇ ਫ਼ਕੀਰ ਦੇ ਕਰਮਨਾਵਿਚਾਰੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ
 ਜੀ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਕੇ ਸੈਦਪੁਰ ਆਇ ਗਏ ਕਿਆ ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਕਤਲਾਮ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਇੱਥੇ ਕਿਆ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੱਚੇ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੋ ਤੁਧ ਵਰਤਾਯਾ ਹੈ ਸੋ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਯਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ
 ਰਾਗ ਆਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾਂ ਪੋੜੇ ਕਹਾਂ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥ ਕਹਾਂ
 ਸੋ ਤੇਗ ਬੰਦ ਗਾਡੇਰਹਿ ਕਹਾਂ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ
 ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਏਹ ਜਗਤੇਰਾਉ ਗੋਸਾਈ ॥ ਏਕ ਘੜੀਮਹਿ ਥਾਪਿ
 ਉਥਾਪੇ ਜਰ ਵੰਡ ਦੇਵੈਂ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾਂ ਸੁ
 ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸ ਵੇਖ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਾਂ
 ਸੁ ਪਾਨ ਤੁਬੇਲੀ ਹਰਮਾਹੋਈਆਂ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਇਸ ਜਰ ਕਾਰਣ ਘਣੀ
 ਵਿਗੁਤੀ ਇਨ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆਂ ਸਾਬ
 ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸਨੋ ਆਪ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟੀਹੂ
 ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾਮੀਰ ਸੁਟਿਆਂ ਧਾਇਆ ॥ ਬਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ
 ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਾਲ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ
 ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਮੁਗਾਲ ਪਠਾਣਾਂ ਭਈ ਲੜਾਈ ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ
 ॥ ਓਨੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ਓਨੀ ਹਸਤ ਚਿੜਾਈ ॥ ਜਿਨਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ
 ਛਾਈ ਤਿਨ ਮਰਣਾਂ ਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ਭਟਿਆਣੀ
 ਠਕੁਰਾਣੀ ॥ ਇਕਨਾਂ ਪੇਰਣ ਸਿਰਖੁਰ ਪਾਵੇ ਇਕਨਾਂ ਵਾਸ ਮਸਾਣੀ ॥ ਜਿਨਕੇ ਬੰਕੇ
 ਘਰੀ ਨ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ
 ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇਰੈ ਭਾਟੇ ਹੋਵੈ ਕਿਸਥੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥

॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ੭ ॥

ਪਰ ਪਠਾਣ ਸਭ ਕਤਲਾਮ ਕੀਤੇ ਦ੍ਰੋਹੀ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਦੀ ਫਿਰੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਸ਼ਕਰ ਵਿੱਚ ਆਇ ਵਜ਼ਿਆ ਤੇ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਦਿਨ ਕਉ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਤ ਕਉ ਪੈਰੀ ਸੰਗਲ ਘੱਤ ਕੇ ਬੰਦੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੁਥਹ ਨੂੰ ਨਮਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤਰੀਹ ਸਿਪਾਰੇ ਕੁਗਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਭੁੰਗ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਲਸ਼ਕਰ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਲਗੇ ਫਿਰਨ ਤਾਂ ਬੰਦੀ ਵਾਨਾਂ ਵਲ ਦੇ ਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਤਰਸ ਆਯਾ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧

ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਡਰਾਇਆ ॥ ਆਪੈ ਦੇਸਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ

ਜਮ ਕਰਿ ਮੁਗਾਲ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ॥ ਐਸੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕੁਰਲਾਣੇ ਤੈਂਕੀ ਦਰਦ ਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮਨ

ਰੋਸ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹਮਾਰੈ ਪੈਵਰੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪਰਸਾਈ ॥

ਰਤਨ ਵਿਕਾਸ ਵਿਗੋਏ ਕੁੱਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਬਨ ਜਾਈ ॥ ਆਪੈ ਜੋੜ ਤਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵੱਡਾ ਸਾਦ ਕਰੈ ਮਨ ਭਾਣੈ ॥ ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀਝਾਮਾਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੈ ॥ ਮਰਮਰ ਜੀ ਵੈ ਤਾਂ ਕਿਛਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਖਾਣੈ ॥ ੩ ॥

ਜਾਂ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਓ ਸੁ ਯਾਰੇ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕਉ ਲੈ ਆਓ ਤਾਂ ਸਾਹੀ ਆਦਮੀ ਆਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਹਾਜ਼ਰ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਕੀਰ ਏਹ ਅਵਾਜ਼ ਫੇਰ ਸੁਣਾਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਫੇਰ ਓਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਾਯਾ ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਕਹਿਆ ਯਾਰੇ ਏਹ ਤਾਂ ਭਲਾ ਫਕੀਰ ਹੈ ਤਬ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਜੋ ਭੁੰਗ ਵਾਲਾ ਹਮਾਰਾ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੂਰੋਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਕਹਿਆ ਫਕੀਰ ਜੀ ਭੁੰਗ ਖਾਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਰ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁੰਗ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਮਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦਾ ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਕਹਿਆ ਓਹ ਭੁੰਗ ਕਉਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਮਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਯਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧

॥ ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਰੀਤ ॥ ਮੈਂ ਦਿਵਾਨਾ

ਭਇਆ ਅਤੀਤ ॥ ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥ ਮੈਂ ਦਰਿ ਮਾਂਗਉ ਨੀਤਾਨੀਤ ॥

॥ ਤਉ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀ ਕਰੋ ਸਮਾਇ ॥ ਮੈਂ ਦਰਿ ਮਾਂਗੋ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ

॥ ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗ ਮਹਿ ਹਰਣਾ ॥ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ ॥ ਚੰਦਨ ਭੁਗਤਾਂ ਜੋਤਿ

ਇਨੋਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲ ਕਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਪਿਆ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੈਇ ॥ ਐਸਾ

ਭਗਤ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਤਉ ਦਰਨਾਨਕ ਭੀਖਿਆ

ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਾਂ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਯਾ ਅਤੇ

ਕਿਉਂਸ ਅਜੀ ਛਕੀਰ ਜੀ ਸਾਡੀ ਜੋ ਭੰਗ ਹੈ ਸੋ ਕੁੰਡੇ ਤੰਡੇ ਨਾਲ ਜਦ ਘੋਟ ਕੇ ਪੀਂਦੇਹਾਂਤਾਂ
ਅਮਲ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਛਕੀਰ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਪਏ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਕਾਹ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਘੋਟ ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ

ਭਉ ਕੀ ਭਾਂਗ ਸਿਫਤ ਕਾ ਕੁੰਡਾ ਗਯਾਨ ਕਾ ਕੀਆ ਤੰਡਾ ॥ ਸਦ ਸ਼ਬਦ ਅੰਮਿਤ
ਮਥ ਪੀਆ ਤਬ ਹੂਆ ਅਮਲ ਅਖੰਡਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਰ ਕਲੰਦਰ ਪਿਆਲਾ ਪੀਓ ॥
ਉਤਰ ਨ ਜਾਵੈ ਕਬਹੂ ਖੀਓ ॥

ਜਾਂ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਏਹ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਸਾਧੂ ਹੈ ਤਬ ਫੇਰ
ਆਖਿਉਸ ਜੀ ਕੁਛ ਮੰਗ ਲੋ ਮੈਂ ਜਾਰੀਰ ਦੇ ਦੇਵਾਂ ਯਾ ਹੋਰ ਜੋ ਚਾਹੀਏ ਸੋ ਲਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ

ਐਮਾ ਦੀਆ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਬ ਕੋਈ ਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਇਕ ਦਾਤਾ
ਸਭ ਜਗਤ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਛਾਡ ਅਵਰ ਕਉ ਮਾਰੈ ਤਿਨ ਅਪਨੀ ਸਗਲੀ
ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ਼ਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਭ ਤਿਸਕੇ ਕੀਏ ॥ ਤਿਸਕੇ ਸਾਬ
ਨਾ ਕੋਇ ਰਲੀਏ ॥ ੩ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਜੋ ਲੇਵੇ ਓਟ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਉ ਤੋਟ
॥ ੪ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਬਾਬਰ ਮੀਰ ॥ ਤੁੜ ਤੇ ਮਾਰੈ ਸੋ ਅਹਿਮਕ ਛਕੀਰ ॥ ੪ ॥
ਜਾਂ ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਬਾਬਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਏਹ ਸੱਚਾ ਛਕੀਰ ਹੈ ਇਸ
ਪਸੋਂ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰਾਹ ਪੁਛੀਏ ਤਾਂ ਆਖਿਉਸ ਜੀ ਸਾਡੇ ਮਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਐਸਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ
ਨਥੀ ਮੁਹੰਮਦ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੈ ਓਹ ਸਾਡੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹਿਸਤ ਨੂੰ
ਜਾਂਵਾਂਗੇ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

ਏਕੋ ਸਾਹਿਬ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ॥ ਖਾਲਕ ਸੱਚਾ ਬੇਪਰਵਾਹਿ ॥ ਕਈ ਮੁਹੰਮਦ ਖੜੇ ਦਰ
ਬਾਰ॥ ਪਾਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬੇਸੁਮਾਰ॥ ਰਸੂਲ ਰਸਾਲ ਦੁਨੀਆ ਮੈਂ ਆਯ॥ ਜਬ ਚਾਹਿਆ
ਤਬ ਪਕੜ ਮੰਗਾਇਆ॥ ਇਉ ਸਹੀ ਕੀਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬੰਦੇ॥ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਅੰਰ
ਸਬ ਗੰਦੇ ॥

ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਤੇ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਛਿਨਾਂ ਬੰਦੀਵਾਨਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇਖਕਰ ਮਨ ਵਿਚ ਰਹਿਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ
ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਰਾਗ ਆਸ ਵਿਚ
॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਸੋਹਿਨ ਪਟੀਅ

ਆਸ ਮਹਲਾ ੧

ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰ ॥ ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁਨੀਅਨਿ ਗਲ ਵਿਚ ਆਵੈ ਧੂੜ ॥ ਮਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ
ਹੋਈਆਂ ਹੁਣ ਬਹਿਣ ਨ ਮਿਲਣ ਹਦੂਰ ॥ ੧ ॥ ਆਦੇਸ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸ ॥ ਆਦਿਪੁਰਖ ਤੇਰਾ
ਅੰਤ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰ ਕਰ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਵਾਹੀਆਂ ਲਾਵੇ

ਸੋਹਨ ਪਾਸ॥ ਹਿੰਡੇਲੀ ਚੜਿ ਆਈਅਂ ਵੰਦ ਖੰਡ ਕੀਨੇ ਰਾਸ॥ ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੈ
ਝਮਕਨ ਪਾਸ॥ ੨॥ ਇਕ ਲਖ ਲਹਿਨ ਬਹਿਠੀਆਂ ਲਖ ਲਹਿਨ ਖੜੀਆਂ॥ ਗਾਰੀ ਛੁਹਾਰੇ
ਖਾਂਦੀਆਂ ਮਾਣਨ ਸੇਜੜੀਆਂ॥ ਤਿਨ ਗਲ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਅਨਿ ਤੁਰਨਿ ਮੇਤਸਰੀਆਂ॥ ੩॥
ਧਨ ਜੋਬਨ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਰਖੇ ਰੰਗਿ ਲਾਇ॥ ਦੂਤਾਂ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆਂ ਲੈ ਚਲੇ ਪੜ
ਗਵਾਇ॥ ਜੇ ਤਿਸਭਾਵੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਜੇਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ॥ ੪॥ ਅੱਗੇਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਕਾਇਉ
ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰ ਗਈ ਕੁਇਰਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ॥ ੫॥ ਇਕਨਾ ਵਖਤ
ਖੁਆਇਅਨ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ॥ ਚਉਕੈ ਵਿਣ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਂ ਕਿਉ ਰਿਕੇ ਕੱਢਹਿ ਨਾਇ॥
॥ ਰਾਮ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਆਂ ਹੁਣ ਕਹਿਨ ਨਾਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ॥ ੬॥ ਇਕ ਆਵਹਿ ਘਰ ਆਪਣੈ
ਇਕਮਿਲ ਮਿਲ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ॥ ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ॥ ਜੇ ਤਿਸ ਭਰੈ
ਸੋ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ॥ ੭॥ ਜਾਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਆਇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਇਸ
ਛਕੀਰ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੁਆ ਇਸਦੀ ਖਬਰ ਲੈਵੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਦਰਦਵੰਦ ਛਕੀਰ ਹੈ
ਪਰ ਵਿਚ ਹਾਲਤ ਦੇ ਆਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਯਾਰੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੁਆਇ
ਕਰੋ ਜੋ ਏਹ ਛਕੀਰ ਖੜਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੈ ਛਕੀਰ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹਤੇਰੀ
ਚਾਹਤਾਂ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬੰਦੀਵਾਨ ਛੋਡ ਦੇਹ ਤੇ ਆਪ ਕਹੁ ਜੋ ਕਿਆ ਚਾਹਤਾਂ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਕੁਰਸੀ ਬਕੁਰਸੀ ਚਲੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹਤੇਰੀ
ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਚਲੇਗੀ ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਬੰਦੀਵਾਨ ਸਭ ਖਲਾਸ ਕੀਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ
ਕਪੜੇ ਪਹਿਨਾਇ ਕਰ ਰੁਖਸਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੜੇ ਪਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਬਾਬਰ ਪਾਸੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੈਦਪੁਰੋਂ ਪਰਤ ਕੇ ਵਤ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਕੰਢੇ ਮੁੜ
ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਅਓਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੋਈ ਕਾਲ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਟਿਕੇ॥
ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ॥

ਸਾਖੀ ਇਕ ਬਾਣੀਏ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਧਰਮ
ਸਾਲ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਜੋਗੀ ਜੀਗਾਮ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਆਵੇ ਸੋ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਦੀ ਨਿਸ਼ਾਕ ਰਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਆਵੇ ਤਿਸਨੋਂ ਅੰਨ ਆਰ
ਬਸਤ੍ਰ ਵੀ ਦੇਵਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਬੜੀ ਕੀਰਤਿ ਫੈਲ ਗਈ ਕਿ ਭਾਈ ਕਾਲੁ ਵੇਦੀ ਦਾ
ਪੁੜ੍ਹ ਨਾਨਕ ਜੀ ਐਸਾ ਜੱਗ ਲਾਖ ਹੈ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨ ਰੇਇਕ ਨਗਰ ਬੱਧਾ ਹੈ ਸੁ ਨਾਮ ਕਰਤਾਰ

ਪਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਰਥੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਅਰਥ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ
 ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਇਕ ਖੱਤੀ ਬੇਟੀ ਜਾਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਅਤੇ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
 ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗ੍ਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਮੈਂ ਭਿਰਾਉ ਬੇਟੀ ਹਾਂ ਤੇ ਨਿਰਧਨ ਹਾਂ ਤੇ ਇਕੱਲਾ
 ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਮੇਰੇ ਘਰ ਬੇਟੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਕਾਜ ਆਹਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਛ ਮੱਦਤ ਕਰੋ ਜੀ
 ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਸਾਡੀ ਕੁਲ ਵਿੱਚੋਂ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਿਹਰਵਾਨੀ ਆਪ
 ਉਪਰ ਹੈ ਅੰਦਰ ਕਿਸੀ ਉਪਰਨਹੀਂ ਜੀ ਤੂੰ ਅਸਾਡੀਕੁਲ ਦਾ ਦੀਪਕ ਹੈ ਤੂੰ ਸੱਚਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਮੇਰਾ
 ਕਾਰਜ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੇਹਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਨ ਮੈਂ ਦਯਾਇ ਗਈ ਤਾਂ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੋ ਜੋ ਵਸਤ ਤੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖ ਸੁਣਾਉ ਤਾਂ ਉਸ
 ਨੇ ਜੋ ਜੋ ਵਸਤ ਵਿਵਾਹ ਦੇ ਵਿਚ ਚਾਹੀ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਸੋ ਲਿਖਕਰ ਸੁਣਾਇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਵਖਤ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਇਕ ਸਿੱਖ ਸ੍ਰੀ ਉਸਦੀ ਜਾਤ ਅਣਦਸੀਨਾ ਮਭਰੀ ਰਥ ਸ੍ਰੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਨੂੰ
 ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਏਹ ਵਸਤੂ ਸੱਭੇ ਜਾਇਕਰ ਲਾਹੌਰੋਂ ਲੈ ਆਓ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਰਾਤ ਤੂੰ
 ਲਾਹੌਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਨਾ ਜੇ ਦੂਜੀ ਰਾਤ ਰਹੋਂਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਭਰੀ ਰਥ
 ਭੈਮਾਨ ਹੋਇਕਰ ਉਠ ਦਉਫਿਆ ਤੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਸਾਹੂ ਕਾਰ ਬਾਣੀਏ ਨੂੰ
 ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਏਹ ਵਸਤੂ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਦੇਹ ਪਰਮੈਂ ਰਾਤ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਰਹਿਣਾ
 ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਰਹੁ ਤਾਂ ਭਲਕੇ ਸਭ ਵਸਤੂ ਅਣਾਇ ਦਵਾਂਗੀ
 ਤਾਂ ਭਰੀ ਰਥ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈਤਾਂ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੋਰ
 ਵਸਤੂ ਸੱਭੇ ਹੈਨ ਪਰ ਇਕ ਚੂੜਾ ਨਹੀਂ ਚੀਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਭਰੀ ਰਥ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤਾਂ
 ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤੇ ਜੇ ਰਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਵਿਗੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਰੇ ਭਾਈ ਕਿਸੇ ਕਾ
 ਸਾਹਿਬ ਕਰੜਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖਿੜੇਗਾ ਅਕੇ ਮਹੀਨਾ ਕੱਟੇਗਾ ਅਕੇ
 ਮਾਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਵਿਗੜਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਲੀਕਲ ਮੈਂ ਐਸਾ ਕਉਣ
 ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਕਰੋਪ ਹੋਏ ਤੇ ਜਨਮ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਭਰੀ ਰਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ
 ਗੁਰੂ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਭੀ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਚਲਾਂਗਾ ਇੱਕ ਚੂੜਾ
 ਰੱਗਿਆ ਹੋਯਾ ਪਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਲੈਕੇ ਆਪਨੀ ਗਿਰਹ ਬਾਂਧ ਲੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜੇ ਤੇਰਾ
 ਗੁਰੂਪੂਰਨ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੰਨਿਆ
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਵਾਂਗਾ ਤੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਮਨ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੁੱਲ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ
 ਤਾਂ ਭਰੀ ਰਥ ਤੇ ਓਹ ਬਾਣੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
 ਰੇਨਾਂ ਉਪਰ ਮੱਬਾ ਟੇਕਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਬਾਣੀਏਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਤ
 ਬਾਣੀਏ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਗਏ ਤੇ ਬਾਣੀਏ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਹੋਈ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਬਾਣੀਅ
 ਨਿਹਾਲ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਓਹ ਬਾਣੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਤਿੰਨ ਬਰਸ ਰਹਿਆ ਬਹੁਤ ਸੇਵ

ਉਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਕੰਠ ਕੀਤੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਬਦ ਗਾਵਨ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪੋਥੀਆਂ ਲਿਖਵਾਇ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਫੇਰ ਕੁਛ ਦਿਨ ਘਰ ਰਹਿ ਕਰ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਸੁਦਾਗਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਰਹਿਤ ਥਾਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਓਹ ਬਾਣੀਆਂ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਅਤੇ ਆਪਨੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਗਾ ਵੇਚਨ ਅਤੇ ਰਹਿਏ ਓਥੇ ਲਗਾ ਕਰਨ ਪਰ ਦਿਨ ਕਉ ਬਿਪਾਰ ਕਰੇ ਤੇ ਰਾਤ ਕਉ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਨਾਲ ਉਠਕੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਜਪਜ਼ੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਐਰ ਬੇਦ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਨਾਲ ਨੁਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾ ਮਣ ਸੁਇਨੇ ਦਾ ਪੰਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪੰਜ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਨਾਲ ਨੁਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾ ਮਣ ਰੁੱਪੇ ਦਾ ਪੰਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਇ ਘੜੀ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਨੁਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾ ਮਣ ਦੁੱਧਕ ਪੰਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਨੁਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾ ਮਣ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੰਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਨੁਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾਂ ਪੰਨ ਤੇ ਨਾਂ ਪਾਪ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਤੇ ਜਪ ਸਾਹਿਬਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕੇ ਫੇਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰੇ ਰਾਤ ਕਉ ਸ਼ਬਦ ਪੀਰਤਨ ਕਰੇ ਫੇਰ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫੇਰ ਸਉਂ ਰਹੇ ਓਹ ਸਿੱਖ ਜੀਵਦਾ ਹੀ ਮੁਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਕਉ ਉਸਕੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਓਹ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਨਾਲ ਨੁਵੇਂ ਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ ਨੁਵੇਂ ਉਹ ਆਇਤਵਾਰ ਅਮੱਸਿਆ ਪੰਨਜਾਂ ਦੇਹਰੇ ਪੂਜਨ ਇਕਾਦਸ਼ੀ ਕਾ ਵਰਤ ਰੱਖਨ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰੇ ਪੂਜਨ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਣੀਆਂ ਓਨਾਂ ਦੀ ਕਾਈ ਰੀਤ ਨਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਕਹਿਨ ਭਾਈ ਏਹ ਤਾਂ ਬਡਾ ਭੂਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਰਾਜੇ ਪਾਸਜਾਇਆਖਿਆਹੇ ਰਾਜਾਜੀ ਏਕ ਬਾਣੀਆਂ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਕੰਮ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਭੂਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਕਉ ਸੱਦ ਲਿਆਉਂਤਾਂ ਉਸ ਬਾਣੀਏਂਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇਪਾਸ ਪਕੜਕੇ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਰਾਜੇਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਮੁਖੋਂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹਿਆ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਕੁਛ ਐਰ ਵੀ ਫਲ ਭੇਟਾ ਕਰੀ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਬਾਣੀਏ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾਤਾਂ ਹੈਂ ਤੇ ਵਰਤ ਨੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾਂ ਕੇ ਸਬੱਬ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤ ਰੱਖੀਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਨੇਮ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਸੋ ਗੱਲ ਮੈਂ ਪਾਈ ਹੈ ਕਿਆ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਨਾ ਹੈਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਭਾਈ ਓਹ ਥਾਉਂ ਕਵਨ ਹੈ ਜਿਸਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਆਇਆ ਹੈ ਤਬ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਮਹਾਂ ਪਰਖ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸੰਗ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਆਖਿਆ ਤੇਰੀ ਨਿਸ਼ਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਓਥੇ ਨਿਸ਼ਾ ਪਿੱਛੇ ਰਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਬਾਣੀਏ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਜਿਸਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਐਸੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਹੈਨ ਜਿਸਕੇ ਨਾਮ ਲੀਏ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਣੀਏ ਉਸਕੀ
 ਬਾਣੀ ਸੁਣਾਉ ਉਸਕੇ ਵਾਕਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲੂਮ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਤਬ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੂਆ
 ਅਤਸੇ ਕਰਕੇ ਆਨੰਦ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਬਾਣੀਏ ਜੋ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ
 ਸੇਧੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਬਾਣੀਏ ਤੂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
 ਜੀ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਸਿੱਖ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਣੀਏ ਆਖਿਆ
 ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਉਣ ਕਾ ਸਾਰੂਪ ਹੈਨ ਤੂ ਚਿਤ ਵਿਚ ਨਿਸਚਾਰੁ ਰੱਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਘਰਘਟ
 ਕੇ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਤੈਨੂ ਐਥੇ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਨਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸ ਧਰਤੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਸਿੱਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਰਾਇ ਭੋਏ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨੂੰ
 ਸਿਮਰੀਐ ਓਥੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਜਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੀਏ ਤਹਾਂ ਹੀ ਹਾਜ਼ਰਾਹਜੂਰ
 ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਜਾਇ ਕਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਣੀਏ
 ਕਹਿਆ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮੇਵਿਚਸਿਮਰਨ ਕਰ ਤੈਨੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਸ਼ਨ ਏਥੇਹੀ
 ਦੇਵਨਗੇ ਪਰ ਤੂ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੁ ਗੁਰ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਪੁਰਖਹਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਬਾਣੀਏ ਮੈਂ
 ਤੇਰੇ ਸਾਬ ਨਾ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਤੂ ਬਚਨ ਮਾਨ ਤੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਹਾਸਲ
 ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਾਹ ਤੂ ਨਿਹਾਲ ਹੂਆ ਹੈਂ ਤੂ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੀਂ ਭੁੱਲੀਂ ਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ
 ਜ਼ਰੂਰ ਆਵਨਗੇ ਕਿਤੇ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਵੀਂ ਏਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਕਰ ਬਾਣੀਆਂ ਜਹਾਜ਼ ਭਰ ਕਰ
 ਓਥੋਂ ਪਸਚਮ ਕਉ ਰਵਾਨਾ ਹੂਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਨੂੰ ਬੜੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਚਾਹ ਹੋਈ
 ਬੈਠਤਾਂ ਉਠਤਾਂ ਸੋਤਾਂ ਚਲਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਐਂਤ ਕਿਸੀ ਠਉਰਮੇਂ
 ਚਿਤ ਨਾ ਲਾਵੇ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਭਲੀਆਂ
 ਭਲੀਆਂ ਚੇਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰ ਉਨ ਕਉ ਏਹ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਛਕੀਰ ਆਵੇ
 ਉਸਕਾ ਧਰਮ ਛੁਟਕਾਵੇ ਪਰ ਜਿਸਤਰਾਂ ਹੋਵੇ ਉਸਤਰਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਜੈਸੇ ਕੈਸੇ ਉਸਦੀ
 ਪੀਖਿਆ ਕਰੋ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਦੇਓਚਾਹੇ ਕਿਸੀ ਮਤ ਮੌਹੂਵੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਐਸੀ ਕਰੋ
 ਜੋ ਉਸਦਾ ਧਰਮ ਛੁਟਕ ਜਾਵੇ ਪਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਏਹਾਂ ਈਕ ਜੋ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ
 ਸੈਣਾਂ ਦੇ ਕਟਾਖਜ਼ ਮੈਂ ਨਾ ਆਵੇਗਾ ਅਰ ਜੇ ਕਲਜਗੀ ਸਾਧ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਉਸਦਾ ਧਰਮ ਨਾ
 ਰੋਗੇਗਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਪਾਯਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਏਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪਾਯਾ ਜਾਏ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗੱਲੇ
 ਨਹੀਂ ਪਾਈਦਾ ਜਦ ਰਾਜਾ ਐਸਾ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ
 ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ
 ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਦੇ

ਦੇਸ਼ ਗਏ ਅੱਗੇ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਗ ਹੈਸੀ ਪਰ ਸੁੱਕਾ ਹੋਯਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ
 ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਯਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਪਰ
 ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਚਰਨ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਗ ਦੀਆਂ ਕਲੀਆਂ ਨਿਕਲ ਪਈਆਂ
 ਜੋ ਉਸ ਬਾਗ ਦੀਆਂ ਕਲੀਆਂ ਦੇਖੇ ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਤੇ ਕਹੇ ਭਾਈ ਏਹ ਬਾਗ ਤਾਂ ਮੁੱਦਰ
 ਦਾ ਸੁੱਕਾ ਹੋਯਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹਰਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰਹ ਉਸ ਬਾਗ ਦੇ ਬਾਗਬਾਨ
 ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਾਗ ਹਰਿਆਂ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜਾਂ ਓਹ ਬਾਗਬਾਨ ਉਸ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚਵਿਸ਼ਿਆਂ
 ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸਬ ਬਾਗ ਦੀਆਂ ਕਲੀਆਂ ਨਿਕਲ ਪਈਆਂ ਹੈਨ ਓਹ ਬਾਗਬਾਨ ਬੜਾ ਭੁਕਾਨ
 ਹੋਯਾ ਜਾਂ ਦੇਖਦਾ ਦੇਖਦਾ ਅੱਗੇ ਗਿਆਂ ਤਾਂ ਕਿਆਂ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਫਕੀਰ ਰਮਤਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ
 ਬਾਗਬਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗਹੈਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਦਾ | ਦਰਸ਼ਨਹੂਆ
 ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਬਾਗਬਾਨ ਪਿਛਲੀ ਪੈਕੀਂ ਉਠ ਦੈਖਿਆ ਰਾਜੇ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਦੇ ਪਾਸ ਉਸਨੇ ਆਖੜਾ
 ਰਾਜਾ ਜੋ ਬਾਗ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇਕ ਫਕੀਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਬੈਠਣ
 ਨਾਲ ਬਾਗ ਹਰਿਆਂ ਹੋਇ ਗਿਆਂ ਹੈ ਮੈਂ ਏਹ ਜਾਣਨਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਜਿਨਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਹੈਜਾ
 ਏਹ ਬਾਗਬਾਨ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣਿਆਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸੇ ਵਖਤ ਚੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਕਹਿਆ ਕਿ
 ਜਾਓ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੈਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਚੇਰੀਆਂ ਰਾਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਇਕਰ ਉਸਾਂ
 ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਸੋਲਾਂ ਸੋਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੀਂਗਾਰ ਕਰਕੇ ਕਈਤਰਾਂ ਦੇਖਾਣੇ ਮੇਵੇਓਂਨਾਂ
 ਥਾਲ ਭਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਣ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਲੱਗੀਆਂ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਾਵ ਭਾਵ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦਿਖਾਵਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਪਰ ਕਈਤਾਂ
 ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤੇ ਕਈ ਸੋਲਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤੇ ਕਈ ਵਿਚ ਅਠਾਰਾਂ ਬਰਸ
 ਦੀਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਐਸੀਆਂ ਕਾਮ ਕੰਦਲਾਂ ਹੈਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਦੇਖੇ ਸੁਰ ਨਰ ਮੋਹੇ ਜਾਨਤਬਲਗੀਆਂ
 ਕਹਿਨ ਹੋ ਸੰਤ ਜੀ ਕੁਛ ਖਾਵਹੁ ਕੁਛ ਪੀਵਹੁ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਵੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਜਗ ਕਉਆਂ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਚੀਤ ॥ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰ ਗਿਰੇ ਦੇਖ
 ਭੀਤ ॥ ਮਨੂਆਂ ਡੋਲੈ ਚੀਤ ਅਨੀਤ ॥ ਜਗ ਸਿਉਂ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖ
 ਬੱਜਰ ਭਾਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰ ॥ ਘਰਿ ਬਾਰੂ ਕਾ ਘੁਮਨ ਘੇਰ ॥ ਬਰਖਸਿ
 ਬਾਨੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰ ॥ ਮਾਤ ਬੂਦ ਤੇ ਧਰ ਚਕ ਫੇਰ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਚੇਰ ॥ ਸਰਬ
 ਉਪਾਉ ਗੁਰੂ ਸਿਰ ਮੋਰ ॥ ਭਗਤ ਕਰੋ ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ ॥ ਨਾਮ ਰਤਉ ਚਾਹੋਂ ਤੁੜ
 ਓਰ ॥ ਨਾਮ ਦੁਰਾਇ ਚਲੇ ਸੋ ਚੋਰ ॥ ੩ ॥ ਪਤਿ ਬੇਈ ਬਿਖਿ ਅੰਦਰ ਪਾਇ ॥ ਸਾਰ ਨਾਮ
 ਰਤੇ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ॥ ਭਉ ਮਾਨੇ ਨਿਰਭਉ ਮੇਗੀ
 ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮਣ ਚ ਹੋ ਸੁੰਦਰ ਛੋਗ ॥ ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥ ਖੇਲੇ ਬਿਗਸੇ ਤੇਤੇ
 ਸੋਗ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸਰਨਾਗਤ ਕੀਨਸ ਹੋਗ ॥ ੫ ॥ ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਸੁ ਅਧਕ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਮਾਟੀਫੂਲੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਯੋ ਬਾਰ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾਂ ਸੂਨਾ ਘਰ ਬਾਰ॥ ਈ॥ ਰਾਫ਼ਉ ਪੁੱਤ੍ਰੀ ਰਾਜ
 ਕਮਾਰ॥ ਨਾਮ ਭਲੈ ਸਚ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ॥ ਪਿਰ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰ॥ ੨॥ ਮੋਹਿਨ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨ ਮੋਹਿ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਪਛਾਨੋਂ ਤੋਹਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਠਾਢੇ ਚਾਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸੰਤੋਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ॥ ੯॥ ਏਹ ਅਸਟਪਦੀ ਚੇਰੀਆਂ
 ਪ੍ਰਥਮ ਹੋਈ ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਚੇਰੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣੀ ਤੇ ਨਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ
 ਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰਕੀ ਅਗਨ ਨਵਿਰਤ ਹੋਈ ਗਈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਚੇਰੀਆਂ ਕਉ ਸਾਂਤ ਆਇ ਗਈ
 ਗ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈਆਂ ਅੰਨੇ ਕਬਧ ਮਿਟ ਗਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਮਿਲਕਰ
 ਰਾਜ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਦੇ ਪਾਸ ਆਈਆਂ ਤੇ ਅੱਗੇ ਜਿਉਂ ਰਾਜ ਉਨ ਕਉ ਬੁਲਾਵਤਾਥ ਤਿਉਂ ਹੀ
 ਤੁਗਾ ਬੁਲਾਵਨੇ ਤਬ ਉਨਾਂ ਚੇਰੀਆਂ ਕਹਿਆ ਰਾਜ ਜੀ ਆਪ ਹਮਾਰੇ ਪਿਤਾ ਹੋ ਅਰ ਹਮਾਰੇ
 ਉਹ ਸੀ ਕੀ ਬਾਤ ਮਤ ਕਰਹੁ ਤਬ ਰਾਜ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਅਚਰਜ ਹੋਇਗਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ
 ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕਉ ਇਕ ਘੜੀ ਨਹੀਂ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਾਰਤੀਆਂ ਅਥ ਇਨਕੇ ਕਿਆ
 ਤਬ ਚੇਰੀਓਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਰਾਜ ਜੀ ਅਸਾਂਨੂੰ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੂਆ ਹੈ ਸਾਡੇ
 ਨ ਦੀ ਤਿਸ਼ਨਾ ਮਿਟ ਗਈ ਹਮ ਨਰਕ ਤੇ ਬਚ ਰਹੀਆਂ ਹਾਂ ਹਮਕੇ ਸੰਤੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੂਆ ਹੈ
 ਸਦ ਚੇਰੀਆਂ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਉਠ ਦਉਝਿਆ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਬਾਗ ਦੇ
 ਵੱਚ ਫ਼ਕੀਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਪਰ ਫੇਰ ਪਿੱਠ ਦੇਕਰ ਖੜਾ ਹੋਇਕਰ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ
 ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਜਮਾਉਨਦੀ ਖਾਤਰ ਦੋਇ ਦਿਨ ਖੜੇ ਹੀ ਰਹੇ ਪਰ ਰਾਜ ਭੀ ਗੁਰੂਜੀ
 ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਿਉਂ ਖੜਾ ਹੂਆ ਸੌ ਹਲਿਆ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਛਿੱਠ ਜੋ ਰਾਜ ਭਰਮਤਾ
 ਹਾਂਹੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਜ ਭੀ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵਜੀ ਕਹਿਆ
 ਰਾਜ ਜੀ ਭਲੈ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾਂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਆਪਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਕੇ ਭਲੈ
 ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਜ ਜੀ ਅਨੰਦ ਕੁਸਲ ਹੈ ਪਰ ਰਾਜੇ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਪਾਸੋਂ ਲਿਖ
 ਲਿਆ ਸ੍ਰੀ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਖੱਤ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਪੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਮ ਭੂਮ ਤਲਵੰਡੀ
 ਭੱਟੀ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਈ ਕਿ ਕੋਈ ਪਤਾ ਤਾਂ ਦੇਖੀਏ ਤਬ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਓਹ
 ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਜਾਤ ਕਿਆ ਹੈ ਜੀ
 ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥

ਗੁਸਾਈਂ ਤੇਰਾ ਕਉਨ ਨਾਮ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ॥ ਜੇਤੁਮ ਭੀਤਰ ਮਹਿਲ ਬੁਲਾਵਹੁ ਪੂਛਹੁ
 ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋਗੀ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ
 ਸੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮ ਨਿਰਮਾਇਲ ਜਾਂ ਕੈ ਨਾਮ ਨਰਾਤੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥ ਸਦ ਸਦਸੀਗੇ
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਗਤਿ ਬੀਤੀ॥ ੩॥ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੋ
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ॥ ਏਕੈ ਨਾਮ ਏਕੈ

ਨਾਰਾਇਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਜੋਤੀ॥ ੩॥ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ ਤੂ ਖੱਤੀ ਹੈ
 ਗੁਰੂਬਾਬੇ ਕਹਯਾ॥ ਜਿਹਬਾਡੀ ਏਹ ਘਰ ਛਾਬਾਤੋਲੋਂ ਨਮ ਅਜਾਚੀ॥ ਏਕੋ ਹਾਟ
 ਸਾਹ ਸਭਨਾਂ ਸਿਰ ਵਣਜਾਰੇ ਬਹੁਭਾਤੀ॥ ੪॥ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਮਕੇ ਸਿੱਧਾ
 ਦੱਸੀਏ ਜੀ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਬੋਲੀ ਹਮ ਕਉ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਉਂਦੀ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮਹਾਂ
 ਪੁਰਖਾਂਦੀਬੋਲੀਮਹਾਂਪੁਰਖ ਹੀ ਜਾਨਣ ਪਰ ਆਪਦਾ ਘਰ ਕਿਸ ਧਰਤੀ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖ
 ਵਾਕ॥ ਉਪਰ ਗਾਰਾਨ ਗਾਰਨਿ ਪਰ ਗੋਰਖ ਤਾਂ ਕਾ ਅਗਮ ਰੂਪ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਹਿਰ ਘਰ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ॥ ੫॥ ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਉਦਾਸੀ
 ਤਬ ਰਾਜੇ ਦੇ ਚਿੱਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਆਇ ਗਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ
 ਜੋ ਮੁਝ ਕਉ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜਾ ਪਰਦੱਖਣਾ ਦੇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੀ ਚਰਨੀਂ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੈਂ ਤੂ ਕਰਤਾ
 ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਹੇ ਗੁਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ ਮੇਹਰਬਾਨ ਜੀ ਭੇਰੇ ਪੈਰ ਪਾਵਹੁ ਜੀ ਏਹ ਸਭ ਕੁਛ ਆਪਵੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਹੈਅਪ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਤੂ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਵਾਉਂਤਾਂ
 ਅਸੀਂ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਉਸੇ ਵਖਤ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੋ ਬਰਸ ਵਿਚ
 ਕੰਮ ਹੋਵਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਓਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਾਟੀਗਾਰ ਬੁਲਾਇਕਰ
 ਥੋੜੇ ਦਿਨੋਂ ਮੌਂ ਧਰਮਸਾਲ ਤਜਾਰ ਕਰਵਾਈ ਜਦ ਓਹ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਣੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਆਯਾ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਬਾਤਾ ਵਿਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੋ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਖਜ਼ਾਨੇਤਾਂ ਡੱਗ ਪਇਆ ਰਾਜਾ
 ਨੂੰ ਕੁਛ ਹੋਸ਼ ਨਾ ਰਹੀ ਤਾਂ ਲੋਕ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧਰਮਸਾਲ
 ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਦੌੜੇ ਜਾਇਕਰ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਿਉਂ ਐਸੇ
 ਬਿਆਕੁਲਹੋਏਓ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਧਰਮਸਾਲ ਵਿਚ ਹੈਰੋ ਹਨ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸਣਿਆ ਕਿ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਦੈਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਨਮਸਕਾਰ
 ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਰਾਜਾ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨ
 ਹੋਏ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਕਉ ਨਿੰਮ੍ਰਤ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਦਇਆਲ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਇ ਕਰ ਸੰਮਤ
 ੧੫੨੪ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਕਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੰਜੀ ਬਖਸ਼ੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਉ ਬਹੁਤ
 ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤਾ ਉਸ ਵਖਤ ਸੱਤ ਰਾਜੇ ਸੰਗਲਾਦੀਪ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇ ਇਕ ਰਾਜਾ ਹੋਯਾ ਚੌਦਾਂ ਸੈ ਗਾਊਂ ਸੰਗਲਾਦੀਪ ਮਹਿ ਬਾਤੇ ਸਥਨ
 ਗਰਾਵਾਂ ਮੌਂ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਜੀ ਕੀ ਆਨ ਮਨਾਈ ਉਸ ਸਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ
 ਆਰਬਲਾ ਵਹਿਆਂ ਉਣੰਜਾ ਕੀ ਹੈਸੀ ਤਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਧਉਲੇ ਆਏ ਹੋਏ
 ਸਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਲੀਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਸਿੱਖ ਭਾਵੰਦੇ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬੀਜਾਪੁਰ ਵਿਚ ਤੇ ਨਾਗਾਪਟਣ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਬਣਾਈ ਪਰ ਸਰਬਤ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਦੀ ਤਾਬਿਆ ਕੀਤੇ ਨਾਗਾਪਟਣ ਬਿਦਰ ਤਜਾਵਰ ਸ਼ਹਿਰ ਮੌਲੀਗਰ ਲਗਾਇਆ ਓਥੇ ਯਾਰਾਂ ਮਣ ਲੂਣ ਰੋਜ਼ ਲਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਰਾਂ ਸੇਰ ਤੇ ਕਿਤਨੇ ਤੱਲਿਆਂ ਕੇ ਹਿਸਾਬ ਮਣ ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸ ਧਰਤੀ ਕਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਸਮਰਥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਗਤ ਆਪੈ ਜਾਣੇ ਜੋ ਕਿਨੀਂ ਘਰੀਂ ਮਹਲੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਆਇ ਪ੍ਰਪਤ ਹੋਏ ਸਰਬ ਪਰਵਾਰ ਕਉ ਆਇ ਮਿਲੇ ਜਾਂ ਕਿਤਨੇ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਮਹਦਾਨਾਪਟਣ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਵਾਲੇ ਇਕ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਦੀ ਜਗਹ ਉਪਰ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਚਲੋਂ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਆਵੀਏ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਟਣ ਕੀ ਧਰਤੀ ਚਲੇ ॥

ਸਾਖੀ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਪਟਣ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੋਹਾਂ ਤ੍ਰਿਹੁਤੀ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਦ ਸੁਭਹ ਕੇ ਵਖਤ ਪੀਰ ਕੇ ਮੁਦਬਖਨੇ ਕੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਕਾਮਲ ਚੁਣਨੇ ਗਿਆ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਰਾਗ ਆਸਾ ਵਿਚ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪ ਉਪਰਿ ਲੇਖ ਭੀ ਤੂੰ ॥ ਇਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕਾਹੇ ਕੂੰ ॥ ਜਾਂ ਏਹ ਸ਼ਲੋਕ ਕਾਮਲ ਨੇ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋਡ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤ ਜੀ ਇਸ ਰਬਾਬੀ ਕਉ ਹੁਕਮ ਦੇਹੋ ਜੀ ਕਿ ਇਸ ਬੈਤ ਨੂੰ ਫੇਰ ਆਖੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਏਹ ਸ਼ਲੋਕ ਤੂੰ ਫੇਰ ਆਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਫੇਰ ਸ਼ਲੋਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਾਮਲ ਨੇ ਸਿੱਖਲਿਆ ਅਤੇ ਲਕੜੀਆਂ ਜੋ ਚੁਗੀਆਂ ਸਨ ਸੋ ਲੈਕਰ ਆਪਣੇ ਪੀਰਪਾਸ ਆਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਖਿਆਸੁ ਹੋ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ ਜੀ ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ | ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਾਮਲਾ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲਿਆ ਹਈ ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਲਕੜੀਆਂ ਲੈਣ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਓਥੇ ਓਹ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੈਠ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਬਾਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਤ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹੈਸਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਾਮਲਾ ਕੋਈ ਤੂੰ ਭੀ ਬੈਤ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ ਜੀ ਇਕ ਬੈਤ ਮੈਨੂੰ ਹਾਸਲ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਾਮਲਾ ਆਖ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਕਿਵੇਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਓਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ॥ ਆਪੇ ਪੱਟੀ ਕਲਮ ਆਪ ਉਪਰ

ਲੇਖ ਭੀ ਤੂੰ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕ੍ਰੀ॥

ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ

ਕਾਮਲਾ ਕੁਛ ਇਸਦਾ ਬਿਆਨ ਭੀ ਸਿੱਖਿਓਈ ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਸਭ
ਕੁਛ ਰੋਸ਼ਨ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੱਚਾ ਜਿਸ ਦਾ ਏਹ ਬੈਤ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤਿਸਦਾ
ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ ਬੱਚਾ ਉਹ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਲੈ ਚਲ
ਉਸ ਨਾਲ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਪਾਲਕੀ ਦੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹੁ ਕਰ
ਅਸਵਾਰ ਹੂਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਕਾਮਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕਰ ਚਲਤੇ ਚਲਤੇ ਉਥੇ ਆਏ ਜਿੱਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਆਇ ਖੜਾ ਹੂਆ ਤੇ ਮੂਹੋਂ ਆਖਿਆਓ ਸੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਸਲਾਮਾਲੈਕ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਲੇਖ ਕਉ ਸਲਾਮ ਹੈ ਪੀਰ ਜੀ ਆਈਏ ਅੱਜ
ਖੁਦਾਇ ਅਸਾਂ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾਡਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੈਹਾਂ ਉਠਕੇ ਦਸਤ
ਬੋਸੀ ਕਰੀਤੇ ਬੈਠ ਗਏ॥

ਗੋਸ਼੍ਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਹੋਈ

ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇੱਕ ਬੈਤ ਤੁਸਾਡਾ ਸੁਣ ਕਰ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਯਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ
ਦਿਲ ਵਿਚ ਏਹ ਆਈ ਕਿ ਜਿਸਦਾ ਬੈਤ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਅੱਜ ਅਸਾਂ ਨੋਂ ਨਿਵਾਜ਼ਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾਡਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਸ ਬੈਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰੀਏ ਜੀਜੇ ਆਪਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਏ ਨਾਨਕਾ
ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕ੍ਰੀ॥ ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਦੁਇ ਹੱਦੀਂ॥ ਕੇਹੜਾ ਸੇਵੀ ਕੇਹੜਾ ਰੱਦੀਂ॥ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਕਹ
ਹੈ ਇੱਕੋ ਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਤੇ ਮਸਲਮਾਨ ਆਖਦੇਹਨ
ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਉਹ ਖੁਦਾਇ ਸਹੀ ਹੈ ਸੋ ਆਖੋ ਕਿਸ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਔਰ ਕਿਸ ਵਿਚ ਅਨਸਹੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ॥ ਇੱਕੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਇਕੈ ਹੱਦ॥ ਇੱਕੋ ਸੇਵ੍ਹ
ਦੂਜੇ ਰੱਦ॥ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਸਿਮਰੀਐ ਜੰਮੇ ਤ ਮਰ ਜਾਇ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਜਲ ਥਲ
ਗਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਜਾਂ ਏਹ ਸ਼ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ਼ੇਖ ਪੁੱਛਣਾ ਕੀਤੀ॥
ਪਾੜ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕਾਮਲੜੀ ਪਹਿਰੇ ਉ॥ ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਸੇਈਵੇਸ ਕਰੇਉ
॥ ੨ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰਮਲੜੀ ਪਹਿਰੇ ਉ॥ ਘਰਹੀਂ ਬੈਠਿਆਂ
ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਜੇ ਨੀਯਤ ਰਾਸ ਕਰੇਉ॥ ੩॥ ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧ ਵਦੇਸ ਪਿਰ ਨਾ ਝੂਰੇ ਸੰਮਲੋ
ਮਿਲਦਿਆਂ ਫੱਲ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸ ਕਰੇਉ॥ ੪॥ ਜਾਂ ਏਹ ਜਵਾਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨੇ ਪੁੱਛਣਾ ਕੀਤੀ॥ ਨਢੀ ਕੰਤ ਨ ਰਾਵਿਆ ਵੱਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆ
॥ ਧਨ ਕੂਕੇਂਦੀ ਗੋਰ ਮੈਤੈਂ ਸਹੁ ਨ ਮਿਲੀਆਸ॥ ੫॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜਬਾਬ ਦਿੱਤਾ॥ ਮਹਲ
ਕੁਚਜੀ ਮਰਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨੋ ਕੁਸੁਧ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾਂ ਪਿਰ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਰ
ਮੁੰਧ॥ ੬॥ ਅਤੇ ਅਉਰਤ ਘਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਰਦ ਬਿਦੇਸ ਗਿਆ ਹੋਇ ਅਤੇ ਜੋ ਅਉਰਤ
ਮਰਦ ਦੇ ਹੱਕ ਅੰਦਰ ਬੈਠੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਅਉਰਤ ਖਸਮ ਦੀ ਤੇ ਖਸਮ ਅਉਰਤ ਦਾ ਅਤੇ ਪੀਰ

ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਅੰਰਤ ਹੋਵੇ ਅੰਗੁਣ ਹਾਰੀ ਅਤੇ ਖਸਮ ਨਾਲ ਸਿਦਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਅਉਰਤ
 ਅੰਰਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਉਰਤ ਸਬਰ ਕਰਕੇ ਬਹਿ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਿਦਕ ਮੁਰਾਦ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਅਉਰਤ ਸੁਚੱਜੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਖਸਮ ਪਾਸੋਂ ਡਰਦੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾਂ ਤੇ
 ਭਲੀ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਪਰ ਖਸਮ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਭੀ ਹੋਂਦਾ ਹੈ
 ਅਤੇ ਜੇ ਮਹਿਲ ਕੁਚੱਜੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖਸਮ ਉਸਤੇ ਮਿਹਰ ਨਾਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਸ਼ਿਹਾਨ
 ਆਵੇ ਤਾਂ ਖਸਮ ਨਜੀਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸੁਨੋ ਪੀਰ ਜੀ ਕੁਚੱਜੀ ਇਹ ਹੈ ਜੇ ਆਪਣੇ
 ਖਸਮ ਦੀ ਸਾਰ ਨਾ ਜਾਣੇ ਤੇ ਸ਼ਿਹਾਨ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੇਹੜੇ ਬਦ ਅਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਾਣੇ ਇਨੀਂ ਗੱਲੀਂ ਇਸਤੋਂ ਸ਼ਿਹਾਨ ਆਵਦੀ ਹੈ ਹੋ ਸ਼ੇਖ
 ਜੀ ਜੇ ਇਤਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਖਸਮ ਕਿਉਂ ਕਰ ਮਿਲੇ ਜੇ ਇਸ ਵਿਚ
 ਗੁਣ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਖਸਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਕਹਿਆ ॥ ਕਵਣ ਸੁ ਅੱਖਰ ਕਵਣ
 ਗੁਣ ਕਵਣ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤ ॥ ਕਵਣ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤ ਵਸ ਆਵੈ ਕੰਤ ॥੧॥ ਤਾਂ
 ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ॥ ਨਿਵਣ ਸੁ ਅੱਖਰ ਖਿਵਣ ਗੁਣ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤ ॥ ਏਤ੍ਰੈ ਕੈਣੈ
 ਵੇਸ ਕਰ ਤਾਂ ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹੈ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤ ਤਿਸੀ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਸੱਭੇ ਸੋਈਆਂ
 ਛੱਡ ਕੇ ਕੰਤ ਤਿਸੀ ਪਹਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸ਼ੇਖ ਜੀ
 ਨਿਵਣਾ ਸਭਸੇ ਨੋਂ ਭਲਾ ਹੈ ਸੋ ਇਹ ਅੱਖਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਰੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਅੱਗੋਂ
 ਉਤ੍ਰ ਨ ਦੇਵਣਾ ਇਹ ਖਿਵਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਦੇਵੇ ਭਾਵੇਂ ਦੁਖ ਦੇਵੇ ਤਿਸਨੋਂ
 ਅੱਛਾ ਜਾਣੇ ਤੇ ਜ਼ਬਾਨ ਥੀਂ ਜਦ ਬੋਲੇ ਤਦ ਚੰਗਾ ਹੀ ਬੋਲੇ ਏਹ ਮਣੀਆਂ ਹੈਨ ਜਦ ਅਵੇਹੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਖਸਮ ਕਉ ਭਾਵੇਂ ਤੌ ਸੱਭੇ ਸਹੀਆਂ ਛੱਡਕੇ ਕੰਤ ਤਿਸੀ ਕਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਸਹੇਲੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨ ਲਏ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਬੇੜ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਰਲਾ
 ਰਾ ਪਾਯਾ ਵੇਖਾਂ ਸੇਵਾ ਪਿੱਛੇ ਨਜ਼ਰ ਕਿ ਨਜ਼ਰ ਪਿੱਛੇ ਸੇਵਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਜਾਂ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਕੰਤ ਕੀ ਤਾਂ ਕੰਤ ਤਿਸੀ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਗਰਬੀਂ ਕੰਤ ਨ ਪਾਈਐ
 ਭਾਵੇਂ ਖਰੀ ਸੁਆਲਿਓ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹੇ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਮੂਲ ਇਸਦਾ ਸੇਵਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਰ
 ਗਰਬਣੀ ਰਹੇ ਤਦ ਇਸਦੇ ਉਪਰ ਓਹ ਸੱਚਾ ਖਾਂਵਦ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ
 ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤੇ ਗਰਬ ਕਰੇ ਓਹ ਭਾਵੇਂ ਕੋਹੀ ਸੋਹਣੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਉਪਰ ਕੰਤ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ ਅਤੇ ਓਹ ਛੁੱਟੜ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਮੂਲ ਏਸਦਾ ਸੇਵਾ ਹੈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੇ
 ਖਸਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਸਮਝਾਯਾ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ
 ਉਪਰ ਛਹਿ ਪਿਆ ਆਖਿਓ ਸਾਹ ਨਾਨਕ ਵਾਹ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਖਬਰ
 ਹੋਈ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਜੀਵੇ ਹਾਂ ਅਸਾਂ ਨੋਂ ਅੱਜ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਅਉਲੀਆ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅੱਜ ਖੁਦਾਇ
 ਦੇ ਮਿਲਣ ਵਿਚ ਸੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿਆ ਪਰ ਜੀ ਇਕ ਗੁਸਤਾਖੀ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਰਜ਼ਾਇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁਛੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਗੱਲਾਂ ਸੋ ਸੜਾਰਬੀਆਂ
ਹੈਨ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸ਼ਲੋਕ ਦਿੱਤਾ ॥ ਰੂਪੇ ਕਾਮੇ ਦੋਸਤੀ
ਭੁਖੇ ਸਾਦੇ ਗੰਢਾਲ ਬੇ ਮਾਲੇ ਘੁਲਮਿਲ ਮਿੱਚਲਉਂਘੇ ਸਵਣਪਲੰਘਾ ॥ ਭਉ ਕੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖੁਆਰ ਹੋਇ
ਫੁਕੜ ਪਿਵੈ ਧੰਧ ॥ ਰੂਪੇ ਚੰਗੀ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣ ਨਾਵੈ ਮੁਖ ਗੰਧ ॥ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਜਿਉਂ ਰੂਪ ਦੀ ਤੇ
ਕਾਮ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਲੱਬ ਦੀ ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸੋਹਬਤ ਹੈ ਤੈਸੇ ਖੁਦਾਇ ਵਾਲਿਆਂ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਹੈ ਜਿਉਂ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਸੁਖਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਨੀਂਦਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਥਾਨ ਛੇਜਾ ਸੁਖਾਂਇਦੀ ਹੈ ਤਿਉਂ ਖੁਦਾਇ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਵਾਇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲਾਂ ਨਾਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਨਾਹੀਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੋਲਣ ਨਾਲੋਂ ਚੁਪ ਕਰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਕਾਤੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੇਹੀ ਜਿਸਦਾ ਕੁਠਾਅਾਦਮੀਹਲਾਲ ਥੀਵੈ ਅਤੇ ਏਹ ਜੋ
ਕਾਤੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਜਾਨਵਰ ਹਲਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਇਸ ਨਾਲ ਹਰਾਮ
ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਐਸੀ ਕਾਤੀ ਦੇਹ ਜਿਸਦਾ ਕੁਠ ਆਦਮੀ ਹਲਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਲੋਹੁ ਪੀਰ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ਼ਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਸੱਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸੱਚ
ਸਭ ਸਾਰ ॥ ਘਾੜਤਿ ਤਿਸਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਸਚ ਕੀ ਸਾਣ ਲਈ ਚਿਲਕਾਇ ॥ ਗੁਣ
ਕੀ ਬੇਕੇ ਵਿਚ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸਕਾ ਕੁਠ ਹੋਵੈ ਸੇਖ ॥ ਲੋਹੁ ਲਬਿ ਨਿਕਲ ਥਾ ਦੇਖ ॥ ਹੋਇ
ਹਲਾਲ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰ ਦੀਦਾਰ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਲੋਹੂ ਦੀ
ਜਗਹ ਇਸ ਵਿਚ ਲੱਬ ਹੈ ਜਿਚਰ ਲੱਬ ਹੈ ਤਿਚਰ ਏਹ ਮਕਰੂਹ ਹੈ ਖਾਮ ਹੈ ਨਪਾਕ ਹੈ ਜਾਂ
ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਲਬ ਜਾਇ ਤਾਂ ਹਲਾਲ ਥੀਵੈ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਖੁਸ਼ੀਹੋਯਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇ ਕੇ ਡਰ ਗਿਆ
ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਕਹਿਆ ਖੁਦਾਇ ਥਾਵੋਂ ਮੰਗਦੇ ਸੋ ਸੋ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਜੋ
ਲੋੜੀਦਾ ਸੀ ਸੋ ਤਾਂ ਪਾਯਾ ਤੇ ਨਿਹਾਲ ਭੀ ਹੋਏ ਪਰ ਇਕ ਮੇਰੀ ਅਰਜ਼ ਹੈ ਜੇ ਹੁਕਮ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁਛਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ
ਮਾਇਆ ਤਾਂ ਛਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵ ਲੋਭੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਕਿਉਂ ਕਰ ਛਲੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਾਛਲੈ ਨਹੀਂ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰ
ਸਕੈ ॥ ਜਿਉਂ ਸਾਹਿਬ ਰੱਖੈ ਤਿਉਂ ਰਹੈ ॥ ਇਸ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਰਲਪਲੈ ॥ ਬਿਨਤੇਲ ਦੀਵਾਂ
ਕਿਉਂ ਜਲੈ ॥ ਕਰ ਚਾਨਣ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਮਾਯਾ ਅਛਲ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ
ਛਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਕੋਈ ਮਾਯਾ ਕੱਢ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਭਲੀ ਕਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਏਹ ਮਾਨੁਖ
ਲੋਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਕਹਿਆ ਸਹਿਬ ਜੀ ਬਿਨਾਂ ਤੇਲ ਦੀਵਾਂ ਕੈਸੇ ਜਲੇ ਅੰਰ ਬਿਨ ਦੀਵੇਚਾਨਣ
ਕੈਸੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ॥ ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵੱਟੀ ਇਤਿਤ ਤਨ
ਲਈਐ ॥ ਸਚ ਬੂਝਣ ਆਣ ਜਲਾਈਐ ॥ ਬਿਨ ਤੇਲ ਦੀਵਾਂ ਇਵ ਜਲੈ ॥ ਕਰ ਚਾਨਣ

ਸਾਹਿਬ ਇਉਂ ਮਿਲੈ ॥ ਹੇ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਇਸ ਸੰਜਮ ਕੀਤਿਆਂ ਸੱਚਾ ਦੀਵਾ ਜਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਕਹਿਆ ਦੇਖਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੁਧ ਵਿੱਚ
 ਭੁਦਾਇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਤੂ ਭੁਦਾਇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਹੱਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਸ਼ੇਖ
 ਜੀ ਤੂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਯਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਘਰ ਨਜ਼ਰੀ ਨਾਂ ਆਇਓ
 ਪਰ ਤੂ ਮੁਕਤਾਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਅਸਾਨੋਂ
 ਸਨਾਇ ਦੇਵੇ ਮਖਸੂਦ ਏਹੋ ਹੈ ਜੋ ਵਾਰ ਦੁਹ ਬਿਨਾਂ ਹੋਂਦੀ ਨਾਹੀਂ ਅਤੇ ਆਪ ਆਖਦੇ ਹੋਕਿਇਂਕੇ
 ਇੱਕ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਖਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਸ਼ਰੀਕ ਕਉਣ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
 ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਯਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੇ ਆਪਿ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੇ ਰਚਿਓ ਨਾਇ ॥ ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ
 ਕਰਿ ਆਸਣ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ ਦਾਤਾਂ ਕਰਤਾਂ ਆਪ ਤੂ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਕਰੈ ਪਸਾਊ ॥ ਤੂ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ
 ਦੇ ਲੈਸੈ ਜਿੰਦ ਕਵਾਉ ॥ ਕਰ ਆਸਣ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ ੧ ॥ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥
 ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਤੇ ਆਇ ਤਾਜੀਮ ਕੀਤੀਓ ਸੁਆਖਿਓ ਸਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਭੁਦਾਇ ਆਪ ਨੇ ਪਾਯਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਭੁਦਾਇ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੁਛ ਨਾਹੀਂ ਪਰ ਤੂ ਅਸਾਂ ਉਪਰ
 ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸ਼ੇਖ ਜੀ ਤੂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਯਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ
 ਓਥੋਂ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ਸ਼ੇਖ ਨੂੰ ਭੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ॥ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰਾਂਵ ਦੇ ਬਾਹਿਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਰਹਿੰਦਾ
 ਸੀ ਜਦ ਉਹ ਸਿੱਖ ਬਾਹਰ ਆਯਾ ਤੋਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇੱਕ ਅਤੀਤ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਇੱਕ ਰਬਾਬੀ
 ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਖ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਆ ਅਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
 ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੋਕਿਆ ਅਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ
 ਕਰਕੇ ਧਰਮਸਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲੀਏ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰਹ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲ ਐਰ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਹੁ ਭਾਈ ਏਸ ਸਿੱਖ ਦੀ ਚਾਹ
 ਪੂਰੀ ਕਰੀਏ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਸ ਸਿੱਖ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਪਰ
 ਉਹ ਸਿੱਖ ਘਰੋਂ ਨਿਰਧਨ ਹੋਸੀ ਜੇ ਦਿਨੇ ਜੁੜੇ ਤੇ ਰਾਤੀ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਤ ਜੁੜੇ ਤਾਂ ਦਿਨੇ
 ਨਹੀਂ ਜੁੜੇ ਘਰ ਵਿਚ ਏਕ ਸਿੱਖ ਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖਣੀ ਸੀ ਤੇ ਇੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਲ ਸੀ ਪਰ
 ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ
 ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਏਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜੋ
 ਸਿਰਦੇ ਵਾਲ ਲਾਹੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਲੀ ਗੁੰਦੀ ਉਹ ਵੇਚ ਕੇ ਅੰਨ ਲੈ ਅਂਦਾ ਪਰ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ

ਪਾਹਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਈ ਹੋਈ ਜਦ ਓਸਨੇ ਆਪਨੀ ਸਿੱਖਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਤਾਂ
 ਓਹ ਲੱਗੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਨ ਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਰਤਨ ਲੈਣ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਲੜਕਾ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਚ
 ਪੈਕੇ ਸੜ ਰਾਰ ਮਰਗਿਆ ਜਦ ਓਹ ਸਿੱਖਣੀ ਬਾਹਰ ਆਈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਲੜਕਾ ਮਰ
 ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖਣੀ ਨੇ ਦੇਖਕਰ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਲਪੇਟ ਕੇ ਅੰਦਰ ਰੋਖ
 ਛੱਡਿਆ ਪਰ ਆਪਣੇ ਭਰਤੇ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਥੋਂ ਕਿ ਮਤ ਸਾਧ ਭੁੱਖੇ ਨਾ ਰੁਰ ਜਾਨ
 ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਇਕੇ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਸਿੱਖਣੀ ਰੁਪਕਰ ਰਹੀ ਜਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋਯਾ ਤਾਂ
 ਆਪਣੇ ਭਰਤੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ
 ਉਸ ਸਿੱਖਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਹਰਬਾਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਉਠਕਰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੋਖਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਰਬ ਘਰਾਂ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ
 ਸਿੱਖਣੀ ਏਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਸੌਂਦੇ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੱਖਣੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਿਤੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਤਾਂ
 ਪਿਆਹੋਵੇਗਾਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿੱਖਣੀ ਏਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆ ਉਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖਣੀ
 ਕਹਿਆ ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਉਹ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਸੁੱਤਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿੱਖਣੀ ਏਉਂ ਰੇਖੇ ਬਾਲਕ ਦਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੱਖਣੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਗਰੀਬ
 ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਉਸਦਾ ਨਾਉਂ ਲਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੱਚਾ ਲਾਲਿਆ ਤੂ ਬਾਹਰ ਆਉ
 ਅਤੇ ਇਤਨੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਨਾਲ ਓਹ ਬਾਲਕ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡਦਾ ਬਾਹਰ ਆਇ ਗਿਆ
 ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਚਟਨਾਂ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਿੱਖਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
 ਅੱਗੇ ਢੁਹਿ ਪਏ ਤੇ ਆਖਿਓਨੇ ਕਿ ਵਾਹ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਓਹ ਸਿੱਖ
 ਪਾਸੋਂ ਕੁਛ ਹੋਇਆ ਵੇਨਹੀਂ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖਣੀ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਉਸ ਬਾਲਕ ਕੌ ਵੇਚਟੇ ਲੈ
 ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾਓਹ ਬਾਲਕ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੱਖਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ
 ਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀ ਆਪਨੂੰ ਸਬ ਕੁਛ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਪਟੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾਉਂ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਲੈਅਉਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਖ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਯਾ ਤੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਅਣ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੇਰੇ ਮਾਂ
 ਅਰਬਾਪ ਤੈਨੂੰ ਵੇਚਦੇ ਹੈਨ ਤੂ ਚੱਕੀ ਪੀਸੇਂ ਗਾ ਅਰ ਪਾਣੀ ਭਰੇਂ ਗਾ ਐਰ ਪੱਖਾ ਕਰੇਂ ਗਾ ਅਤੇ
 ਨਿਰਤਕਾਣੀ ਕਰੇਂ ਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖਸਮ
 ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇਗੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਪਰ ਜੀਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ
 ਕਹਿਆ ਕਿ ਤੂਂ ਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂ ਖਾਵੇਂ ਗਾ ਕਿਆ ਅਰ ਪਹਿਨੈਂ ਗਾ ਕਿਆ ਅਰ ਕੰਮ ਕਿਆ
 ਕਰੇਂ ਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖਵਾਓਗੇ ਸੋ ਖਾਵਾਂ ਗਾ ਜੋ ਕੁਛ ਪਹਿਨਾਓਗੇ
 ਸੋ ਪਹਿਨਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਜੀ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਰੱਖੋਗੇ ਓਥੇ ਰਹਾਂਗਾ ਜਦ ਮੈਂ

ਅਪਦਾ ਮੁੱਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਆਪਦੇ ਅੱਗੇ ਕਿਆ ਉਜ਼ਰ ਹੈ ਜੀ ਏਹ ਬਾਰਤਾ
ਸੁਣਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਵਾਹ ਤੇਰੀ ਕਦਰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਜੋਕਰ ਏਹ ਸੁਭਾਵ ਤੇ ਏਹ
ਬਾਰਤਾ ਅਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਅਸੀ ਜਾਣੀਏਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਉਪਰ ਤੇਰੀ ਬੜੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਹੈ
ਪਰ ਅੱਛਾ ਫੇਰ ਭੀ ਧੰਨ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੰਗਣ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਕਈ
ਬਾਰਤਾਂ ਕਰਨੇ ਹਾਂ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਬਾਤ ਦੇਹ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਦੇਹ ਫੇਰ
ਆਪ ਅਸਾਡੇ ਚੋਜਾਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਜੀ ਜੈਸਾ ਸੁਭਾਵ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਸੁਭਾਵ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰੋਤਾਂ ਅਸੀ ਭੀ ਤੇਰੇ
ਭਾਣੇ ਉਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇਕਰ ਚਲੀਏ ਏਹ ਪ੍ਰਥਮਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅੱਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੀਤੀ ਜਗਤ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇਭਾਣੇ ਉਪਰ ਭਰੋਸਾ
ਰੱਖਨਤੇਰੰਕਾਰ ਨਾਂ ਕਰਨ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਗਾਯਾ
ਤੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰਥਮਾਇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਅਖਿਆ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੁੱਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਰਨੀ ਹਾਟ ਬਿਕਾਨਾ
ਜਿਤ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮ
ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ
ਜਾਇਆ ॥ ਲਾਲ ਗਾਵੇ ਲਾਲੀ ਨਾਚੇ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥੩॥ ਪੀਅਹਿ
ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾਂ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥ ਪੱਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਉ ਮਲੋਵਾਂ ਜਪਤ
ਰਹਾਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੪॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕ ਲਾਲ ਬਖਸਹਿ ਤੁਧ ਵਡਿਆਈ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾਂ ਤੁਧ ਬਿਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥੧॥
ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਕਰ ਓਹ ਸਿੱਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀਂ ਆਇ ਪਏਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਿ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਰਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਤੇ
ਦਸਵੰਧ ਦੇਨਾ ਆਏ ਸਿੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਤੁਸਾਡੀ ਕਿਰਤ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ
ਬਰਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਤੁਸਾਡੀ ਸੌਰੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿੱਖੀ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਸਰਬੱਤ ਨੇ ਮਿਲਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ
ਕਰ ਪਾਹੁਲ ਲੀਤੀ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਉਸ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ॥

ਅੱਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਦੇ ਗਏ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਜਦੁਤੁਰੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾਇ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਏਥੇਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਚਲਦੇ
ਚਲਦੇ ਮਿਲਜਾਵੀਏਂ ਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਸਿੱਖ ਦੇ ਘਰਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਓਹ ਸਿੱਖ
ਆਏ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਇਕ ਸਾਧ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੀਨ ਦਿਆਲ

ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੀ ਫਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦੱਸਜਾਏ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦੱਸਜਾਵੇ
 ਸੋ ਉਸ ਸਿੱਖਦੇਘਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ
 ਹੋਈ ਤਾਂ ਕਹਿਓਸ਼ ਹੇ ਮੇਹਰਵਾਨ ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੀਮਹਾਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੈਂ ਅੱਗੇ ਭੀ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੀ ਬ
 ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਅੱਗੇ ਕਈ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਏ ਹੈਨ ਸੋ ਜੈਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ
 ਕਰਦਾਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾਹਾਂ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੋ ਮੇਹਰ
 ਬਾਨ ਜੀ ਮੇਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਤੂੰ ਸਵੇਰੇ
 ਉਠਕੇ ਫਲਾਣੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਵੀਂ ਓਹ ਜੋ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਸੋ ਤੇਰੀ ਨਿਸ਼ਾ ਕਰੇਗਾ ਜੇ
 ਓਥੇ ਤੇਰੀ ਨਿਸ਼ਾ ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਇ ਜਾਵੀਂ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਓਹ
 ਸਿੱਖ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਉਠਕੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਓਥੇ ਇੱਕ ਕਾਉਂਦੀ ਇੱਕ ਕਾਉਂਦੀ
 ਜੋੜਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਬੈਠ ਕਰ ਆਇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਓਥੇ ਤਾਂ
 ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਇਕ ਕਾਵਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਓਥੇ ਨਜ਼ਰੀ ਆਯਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਚਾਰ
 ਘੜੀਆਂ ਬੈਠਕਰ ਉਠ ਆਯਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਭਲਕੇ ਫੇਰ ਜਾਵੀਂ ਤਾਂ ਓਹ
 ਸਿੱਖ ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਫੇਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਗਲਿਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਫੇਰ ਸਿੱਖ
 ਬੈਠਕੇ ਉਠ ਆਯਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਓਸ਼ ਜੀ ਓਥੇ ਇੱਕ
 ਬਗਲਿਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਓਥੇ ਹੀ ਜਾਹ ਤੇਰੀ ਨਿਸ਼ਾ
 ਓਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖ ਫੇਰ ਸਵੇਰੇ ਗਿਆ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਹੀਸਾਂ ਦਾ ਬੈਠਾ
 ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖ ਕੁਛ ਕਾਲ ਬੈਠਕੇ ਓਥੇ ਉਠ ਆਯਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ
 ਕੀਤੀ ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਓਥੇ ਇੱਕ ਹੀਸਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ
 ਭਾਈ ਤੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਫੇਰ ਜਾਹ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖ ਸੁਭਾਦੇ ਵਖਤ ਉਠਕਰ ਉਸ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚ
 ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਦੋ ਆਦਮੀ ਹੈਨ ਇਕ ਪੁਰਖ ਤੇ ਇਕ ਐਰਤ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਓਸ ਸਿੱਖ
 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਭਾਈ ਸਾਧ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੀ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਰਖ
 ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਜੇ ਤੈਨੂੰ ਸਾਧ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
 ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਅਸਾਨੋਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਹ ਫਲ ਹੂਆ ਹੈ ਜੇਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਕਾਉਂਦੀ
 ਜੋੜਾ ਹੀਸਾਂ ਜਾਂ ਤੇਰਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਆ ਤਾਂ ਬਗਲੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਾਂ ਫੇਰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਹੀਸਾਂ ਹੋਇ ਗਏ
 ਅੱਜ ਤੇਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇਹੀ ਸਬਤੇ ਵਸੇਸ਼ ਪਾਈ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈ ਅਸੀਂ ਮਹਾ
 ਪਤਿਤ ਪਾਪੀ ਹੈ ਗੋਸਾਂ ਤੇ ਹਣਭਾਈ ਸਿੱਖਾਕਾਕ ਜੂਨ ਥੀ ਦੇਵ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਦੇ ਦੁਖ ਕਾਰੇਗਏ ਹੈਨ ਸੋ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੂੰ ਹੈ ਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ

ਕੁਤੇਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਏਹ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਾਂਜਾਂ
 ਏਹ ਬਾਤ ਸਿੱਖ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਗਏ ਅਰਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ
 ਓਹ ਸਿੱਖ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਓਹ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਹੋਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਦੀਚਰਨੀਂ ਆਇ ਪਦੇਤੇ ਆਖਿਓ
 ਨੇ ਥੰਨ ਤੇਰੀ ਕਮਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਈ ਸਿੱਖਾਹੁਣਤੇਰੀਨਿਸਾ
 ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂਹੇਂ ਜਾਣੇਜੀ ਪਰ
 ਜੀ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮਿਲ ਪਵੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਨਿਛਾ ਦੀ ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ
 ਭਾਈ ਸਿੱਖੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਈ ਧਰਮਦੀਕਰਨੀ
 ਦਸਵੰਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਦੇਵਣਾ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਏ ਸੰਤ
 ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਮਿਠਾ ਬੋਲਨਾ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਬੂਲ ਪਵੇਰੀ ਅਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਜਨਮ
 ਜਨਮਾਂਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
 ਏਹ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹੀ ॥ ਜੇ ਤੁਧ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਤਾਂ ਕਾਰਾਹੁ ਹੰਸ ਕਰੇਇ ॥ ਏਹ ਤੁਕ
 ਪੜ੍ਹੁਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੈ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦੀ ਹੈ ਸਾਈ ਬਾਤ ਹੱਫੀ ਹੈ ਤੂੰ
 ਚਾਹੋਂ ਤਾਂ ਬੜੇ ਬੜੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਬਖਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵੇਂ ॥ ਬੋਲਹੁ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲੇ ਕੀ ਚਲੀ ॥

ਇਕਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਾਨ ਨਿਰੰਕਾਰਦੀ ਜੋਤ
 ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਹੋ ਇਅਸੀਤਿਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਕੋ ਦੇਖ ਦੇਖਕਰ ਬਿਸਮਾਦ
 ਬਲਿਹਾਰ ਹੋਏ ਵਹੇ ਸਾਨ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕੌਤਕ ਦੇਖਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਬਤ ਹੁਕਮ ਹੋ
 ਇਆ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਕਿਛੁ ਖਬਰ ਨਾਹੀ ਜੋ ਕਿਆ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
 ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪੁਨਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਲਿਖੀਦੇ ਹੈਨ ਪਾਪਾਂ ਕੋ ਸਜਾਇ
 ਲਿਖੀ ਦੀ ਹੈ ਪੁਨਾਕਉ ਬਖਸ਼ੀਸ ਲਿਖੀ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਪਾਪਾਂ ਕੋ ਹੀ ਲਗਾ
 ਹੈ ਇਸ ਕੌਤਕ ਕੋ ਦੇ ਖਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਮਨਵਿਚ ਮਿਹਰ ਆਈ ਏਹ ਬਾਤ ਬੇ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਵਰਤਨੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ
 ਜਾਣਦਾ ਸਿਮਰਦਾ ਨਹੀਂ ਅਰ ਸਭ ਕੋਈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮਗਰ ਲਗਾਰਹਿਆ ਹੈ ਤਾਹੀਂ ਦੁਖ ਸੰ
 ਸਾਰਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਅਰੇ ਦੁਖ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ
 ਕੇਹੀ ਪੀੜਾ ਲਾਵਨੀ ਹੈ ਜੋ ਜੀਉ ਬਹੁਰ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਤਾਂ ਦੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾਜੀ
 ਜਿਉਂ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਿਉਹੀ ਮੈਂ ਕਰਾਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੋਜੇ ਹੋਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਜੀ ਸੰਸਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਹੀਕੋ ਲਗਾਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ
 ਵਿਸਾਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਦੁਖ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕੁਛ ਸੰਸਾਰ ਦੇ
 ਬਾਬਤ ਮਿਹਰਬਾਣ ਹੋਣਾ ਕਿਉ ਜੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭ ਤੇਰੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਪਣੇ ਬਣਾਇ-

ਅਂ ਦੀ ਲਾਜ ਹੈ ਏਨਾਂ ਜੀਵਾਂਨੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਏਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਿਸਾਰਨਾ
 ਕਈ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਨੇ ਰਖ ਲੈਣਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਨਾਂਨਕ ਜੀਮੈਂ ਕਿਆ
 ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲੱਖ ਕਰੋੜੀ ਮਾਇਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਓਹ ਕਹਿੰਦੇ
 ਹੈਨ ਸੋਈ ਮੈਂ ਓਨਾਂ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜਪਦੇ ਸਗੋਂ
 ਓਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਓਹ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਿਛ ਕਰਦੇਹਾਂ ਸੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਕਰਦੇਹਾਂ
 ਸਾਡਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸਭ ਕਿਛ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਐਸਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਜਾਮੈਂ
 ਓਨਾਂਨੂੰ ਨੰਗਾ ਭੁੱਖਦੀ ਪੀੜਾ ਲਾਵਾਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰੇ ਨਮਿਤ ਕੁਛਦਾਨ ਪ੍ਰਿਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ
 ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਹਿ ਗੇ ਭੀ ਅਤੇ ਯਾਦ ਭੀ ਕਰਨਗੇ ਹੇਨਾਂਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਸੁਆਦ ਹੀ ਵਿੱਚ
 ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਇਕ ਕੌਡੀ ਭੀ ਨਹੀਂ ਦੇਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜੇਤਾਂ ਏਹ
 ਨਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਦੀ ਬੋੜੀ ਆਰਜਾ ਹੈਤਾਂ ਭੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਸਭ ਮਾਇਆ ਹੀਨਾਲ
 ਲਿਪਟ ਰਹੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਇਸਸੰਸਾਰ
 ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੱਚਦਾ ਰਾਹੁ ਦ੍ਰਿੜਵਨ ਵਾਸਤੇ ਹੇ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਈਸ਼ਾਰ ਜੀ ਮੇਰੀ ਏਹੁ
 ਅਰਜ ਹੈ ਆਪਨੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਬ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਣਾ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਸਾਜਨਾ ਸਾਜੀ ਹੋਈ
 ਹੈ ਕਿਨਾਂ ਕਿਨਾਂ ਜੀਵਾਂ ਕਉਆਪਨੇ ਰੱਖਣਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਨਕਤੂ
 ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਹੀ ਸਾਬ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹਰਵੇਲੇ ਤੂ ਮੇਰਾ
 ਹੀ ਧਿਆਨ ਰਖਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜਿਉਂ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਹੈ
 ਮੈਂਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪਾਉ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮੇਰੇ
 ਨਾਮ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫੇਰ ਦੇਹੁ ਖੰਡਾਂ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਉ ਅਤੇ ਹੇ ਨਾਨਕ
 ਭਗਤ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਪੰਥਮੈਂ ਆਵੈਗਾ ਤਿਸਕੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੀ ਸੁਖੀ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਰ ਅੰਤ
 ਕੋ ਮੈਂ ਅਪਨੀ ਪੁਰੀ ਵਿਵੇਨਿਵਾਸ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਹਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ਅਤੇ
 ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਕਹੋ ਨਾ ਲਗੇ ਗਾ ਤਿਸਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਦੁਖ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਓਹਪ੍ਰਾਣੀ
 ਦੁਖਦੀ ਪੀੜਾ ਸਹਿਣ ਗੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਮਨ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੋਵੈ ਗਾ
 ਮੁਖਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪੇਗਾ ਤਿਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੀ ਸਭ ਵਾਸਨਾ ਮੈਂ ਪੁਰੀ ਕਰਾਂਗਾ ਤੂ ਮੇਰਾ
 ਬੜਾਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈ ਹੇਨਾਂਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਭਾਵਣੀ ਕਰ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਮੈਂਨੂੰ ਜੋ
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯਾਦ ਕਰਤਾ ਹੋਂ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਸ੍ਰੀਸ ਸ੍ਰੀਸ ਜੋ ਤੂ ਮੇਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨਭਜਨਕਰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪੰਥਮੈਂ ਆਏਨੂੰ ਤੇਤੇਤਾਨਾਮਲੈਨ
 ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖ ਦੇਵਾਂ ਗਾ ਅਰਨਾਲੇ ਜਮਦੀ ਸ੍ਰੀਸ ਨਾਂ ਤੋਂ ਛੜਾਵੇਂ ਗਾ ਤਿਨਕੋਜਾ
 ਰਾਜਦਾ ਦਰਸਨ ਕਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁਵਚਨ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਜੀ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਦੇ ਕਿਆਬੜੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਹੋ ਭਗਵੰਤ ਤੁਮ ਸ਼ਰਣ ਪਾਲਕ ਹੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ

ਸੁਰਣ ਹੋਂ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਥੀਂ ਉਪਮ ਉਥਾਨਹੋਇ ਕਰ
 ਸੰਸਾਰੀ ਸੁਭਾਵ ਮੈਂ ਆਏ ਸਮਾਧ ਬਿਰਤੀਤੇ ਉਠਕਰ ਲਗੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦਾਨਾਮ
 ਇਵਾਵਨ ਅਤੇ ਧਰਮਦੀਆਬਾਤਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਖੀ
 ਗੱਹਣ ਦੁਖ ਦੀ ਪੀੜਾਨੂੰ ਨਾ ਪਾਵਣ ਅਤੇ ਅਗੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਮੁਕਤ ਪਾਵਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
 ਏਹੁ ਕਹਿਣ ਹੋ ਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਬੇਦਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ
 ਭੀ ਏਹੋ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਭਜਨ ਕਰੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਨੀ ਸਦ
 ਗਤੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਰ ਸੁਖਾਲਾ ਰੱਖਾਂਗਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਾਨਹੀ ਤਾਂ ਦੁਖ ਪਾਵਨਗੇ ਹੋ ਰਾਮ
 ਦੇ ਲੋਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਦੇ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹੋ ਭੁਲਾਵੇ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬਾਇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜੈਘਰਿ ਕੀਰਤਿ
 ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਤਿਤਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੇ ॥
 ੧ ॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ਹਉਵਾਰੀ ਜਿਤ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸਖ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅਵੈ ਸਮਾਲੀਅਨ ਦੇਖੇ ਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ਤੇਰੇ ਦਾਨੇ ਕੀਮਤਨਾ ਪਵੈ
 ਤਿਸ ਦਾਤੈ ਕਵਣ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਬਤ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲਾ ॥ ਏਹੁ ਸਜਣ
 ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲਾ ॥ ੩ ॥ ਘਰਿ ਘਰ ਏਹੋ ਪਾਹਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ
 ਪਵੰਨ ॥ ਸਦਨ ਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦੇਹ ਅਵੰਨ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਬ
 ॥ ਸੁਟੈ ਭਾਈ ਲੋਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਦੀ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰਜੀ
 ਦੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਸੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਪਾਵੇਗਾ ਅਰ ਮੁਕਤ ਪਦਵੀ ਭੀ
 ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਹਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਹੋਵੈ ਤਹਾਂ ਹੀ ਬੈਠਣਾ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀਦਾਨਾਮ ਸਿਮੂਨ
 ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਜੀਦੇ ਜੋਹਿਲੇ ਗਾਵਣੇ ਤਾਂ ਹੋ ਰਾਮ ਜਨੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੀ ਸੁਖ ਪਰਾਪਤ
 ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਚੌਰਾਸੀ ਲਖ ਜੀਅ ਜੋਨ ਹੈ ਜੇ ਤਿਨਾਨੂੰ ਸੰਮਾਲ
 ਸੰਮਾਲ ਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਰਿਜਕ ਪਿਆ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਦਾਤ ਦਾ ਸੁਮਾਰ
 ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਹੀ ਕਰਨ ਹੋਛਾ ਹੈ ਜਿਤ ਕਰਕੇ ਸਾਹਿਬ
 ਨੂੰ ਮਿਲੀਐ ਸੁਣ ਹੋ ਸੰਤ ਜਨੋ ਓਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਡਾ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਗਤੀਨੂੰ
 ਸੰਤਜਨ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਤਿਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰਹਿਲ ਕਰਕੇ ਅਸੀਰਬਾਦ ਖੁਸੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਲਵੇ ਸੋ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਬਾਬ
 ਭਲਾ ਕਹਿਨ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੰਤਜਨੋ ਏਹੁ ਜੀਵ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ
 ਵਿਚ ਭੇਜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਏਨਾਂ ਜੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹੇ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖ ਪਾਏ ਹੈਨ ਜੋ ਇਤ
 ਨਾ ਰਿਹ ਏਹ ਜੀਵ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹੇਗਾ ਅਰ ਇਤਨੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਆਇ
 ਸਾਵੇਂਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਛ ਭਗਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈਆਂ ਇਸਿਲੇਂਗਾ ਅਤੇ

ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਾਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਪਾਇ ਛਡਾਂਗਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਏਸ ਪ੍ਰਣ
 ਨੇ ਨਾਮ ਹੀ ਸਿਮਰਣੇ ਦਾ ਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਤਿਸੀ ਤੇ ਇਸ
 ਪ੍ਰਣੀ ਕੋਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਏਸ ਪ੍ਰਣੀ ਨੇ ਅਖਿ
 ਕੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈਸ ਸੋ ਏਹ ਸਾਹੇਵਿਲ
 ਤੇਲ ਪਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਉਂ ਉਸ ਜੀਵ ਕੋ ਵਿਆਹੁਣ ਹਾਰਾ ਬਿਆਹੁ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਉਂ
 ਇਕ ਦਿਹਾੜੇ ਇਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਭੀ ਜਮ ਮਾਰਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤ
 ਜਨੋਂ ਜਿਨ ਪ੍ਰਣੀਆਂ ਤੁਸਾਂ ਜੇਹਿਆਂ ਨੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਰਾਧਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ
 ਏਹ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਕਰੋ ਜੋ ਹੁਣੇਹੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੁਣੋਹੀ
 ਸੰਤਜਨ ਏਹ ਜੋਸਾਹਾ ਹੈ ਸੋ ਇਕਸ ਕਾਨਹੀ ਅਰ ਜਿਤਨੇ ਪ੍ਰਬਹੀ ਵਿਚ ਜੀਵ ਹੈਨ ਅਤੇ
 ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਇਕ ਜੀਵ ਅਂਵਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਣੀਨੂੰ
 ਸਦਾਇਂ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਲ ਰਤੀਭੀਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਅਰ ਜਿਤਨਾਂ ਚਿਰ ਸਦਾਇਂ ਦਾ ਨਾਹੀਤਿਰੁ
 ਏਹ ਪ੍ਰਣੀ ਨਾਮ ਹੀ ਸਿਮਰ ਲੈਵੇਂ ਹੁਣ ਉੜਕ ਦੇ ਦਿਨ ਨਜੀਕ ਅਂਵਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾਮ
 ਸਿਮਰੇਗਾ ਸੋਈਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮ
 ਸਿਮਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸਕੇ ਸਭ ਕੁਛ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੈ ਐਸਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆ ਅਤੇ ਜਗਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਸਿਮਰਾਇਆ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਦਾ ਨਾਮ ਲਗਾ ਅਨਾਹਦ ਧੁਨ ਕਰਨ ਅਰਾਧੀਅਨ ਜਗਤ ਦੇ ਵਿਚ ਘਰ ਘਰ ਲਗਾ ਕੀ
 ਰਤਨ ਹੋਵਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੈ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਸੰਸਾਰ
 ਕੋ ਐਸਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸੇ ਲਗੇ
 ਆਵਨ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜੀ ਤੂੰ
 ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਉ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੱਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਗਤ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਦਿੜਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ ਮੈਂ ਕੌਨ ਕੀਰਟ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਈ
 ਅਰ ਤੂੰ ਆਪਹੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈਂ ਘਰ ਘਰ ਕੇ ਜਾਣਨਹਾਰਾ ਹੈਂ ਸ੍ਰਬਦਾ ਪ੍ਰੋਕਹੈਂ ਜੋ ਰਾਹ
 ਦਾ ਹੈਂ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਜੀਆਂ ਕਉ ਪਚੇਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋਈ ਏਹ ਜੀਵ ਕਰਦੇ ਹੈਨ
 ਅਤੇ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਆਪਕਾ ਜੋ ਵਚਨ ਹੈ ਛਿਅ ਘਰਿ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਗੁਰ
 ਗੁਰ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਜੈਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰਿ ਰਾਖ ਵੱਡੀ
 ਈ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸਿਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਿਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜਏਕੇ
 ਰੂਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਹੋ ਗ੍ਰੰਥ
 ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਛਿਅ ਘਰ ਹੈਨ ਅਤੇ ਛਿਅ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹੈਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ

ਗਿਹਸਤੀ ਪੰਡਤ ਬੈਸਨੌ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਏਹੁ ਸਭ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅਪਟੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੈਕਰ
ਤਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਲਾਹਤਾਕਰਦੇਹੈਨ ਸਭਕੋਈ ਆਪਟੇ ਆਪਟੇ ਉਪਦੇਸ਼
ਵਿਚ ਚਲ ਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਏਨਾਂ ਛੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਏਨਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਏਨਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਤੂੰ
ਆਪਹੀ ਹੈਂ ਏਹੁ ਸਭ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿਤਨੇ ਵੇਸ਼ ਹੈਨ ਏਹ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੈਨ ਤੈਬੀ ਬਿਨਾਂ
ਕੋਈ ਅਸਥਾਨ ਸੋਭਦਾਨਹੀਂ ਜੇਹਜੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਤੂੰ ਪਤਿ ਰਖਦਾ ਹੈਂ ਅਰਤਿਨਾਂ
ਦੀ ਘਾਲ ਤੂੰ ਥਾਇ ਪਾਵੈਂਗਾ ਪਰ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪੀਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹ ਅਸਥਾਨ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਹੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਏਹ ਵਡਿ ਆਈਆਂ ਸਭ ਤੇਰੀਆਂ ਹੈਨ ਅਰ ਜਹਾਂ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋਂਦਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਉਸ
ਘਰ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਤੈਨੂੰ ਹੈਜੀ ਤੁਸਾਂ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਪਤ ਰੱਖਣੀ ਜੀ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਏਹ
ਆਪਨੇ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਮੰਨਲੈਣੀ ਜੀ ਤੋਂ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋਕੋਈ ਮੇਰਾ ਜਸ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਓਹੁਭਵੈਂਹੀ ਕੈਸਾ ਪਾਪੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕੈਸਾ ਬੋਟਾ ਪਰਸ
ਹੋਵੇਗਾ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸਕੇ ਬਖਸ਼ਲੇਵਾਂਗਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਸਵੇ ਚਸੇ ਘੜੀਆਂ ਪਹਿਰ ਬਿੱਤੀ ਮਹੀਨੇ ਬਰਸ ਜੇਹਜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਇਤਿ
ਨਿਆਂ ਵਿਚ ਤੂੰ ਕਰ ਕਰਕੇ ਕਈ ਵੇਸਾਂ ਕਰ ਖੇਲਤਾ ਹੈਂ ਅਰ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁਦਾਨ
ਦੇਹੁ ਜੀ ਜੇਹਜੇ ਵਿਸਵੇ ਚਸੇ ਘੜੀਆਂ ਪਹਿਰਾਂ ਬਿੱਤੀ ਮਹੀਨੇ ਬਰਸ ਰੁਤੀ ਵਾਰ ਘੜੀਆਂ ਸੋ
ਏਨਾਂ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਰੇ ਨਾਹੀਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਬੱਡਾ
ਜੋਹਦ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਬੱਡੇ ਜੋਹਦ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਰ ਦਾਨ ਭੀ ਐਸਾਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ ਜਿਸ
ਵਿਚ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵਾਂਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲਵੇਗਾ ਸੋ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮੁਕਤ
ਕਰਾਂਗਾ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮਦਾ ਜਾਪ ਜਪੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਸੇ ਜਪਾਵੈਗਾ ਸੋ
ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖੀ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਹਾਂ
ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਹਾਂ ਆਰਤੀ ਭੀ ਚਾਹੀ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਮੇਰੀ ਆਰਤੀਤੂੰ ਕੈਸੀਹਿਕ ਕਰੀ
ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪੜ ਕਰ ਸੁਨਾਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ
ਮਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤੇਹੀ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾਟੇਕ ਕੀ
ਅਰ ਖੜੇ ਹੋਇ ਕਰ ਆਰਤੀ ਲਗੇ ਰਾਵਨ ॥ ਰਾਗਾਧਨਾਸਰੀਮ : ੧ ਗਾਗਨ ਮੈਂ
ਬਾਲਰਵਿ ਚੰਦ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਕ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪ ਮਲਿਆਨ ਲੋਪਵਨ ਚਵ
ਰੋ ਕਰੈ ਸਰਗ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੀਤ ਜੋਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇਭਵਖੰਡਨ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ
ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ
ਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨ ਏਕਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦਰੀਧ ਬਿਨ ਸਹਸ ਤਵਰੀਪ
ਇਵਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸਦੇ ਚਾਨਣ ਸਭਿ ਮਹਿਚਾਨਣ

ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿਸ ਭਵੈ ਸੁਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੇਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ
 ਸਾਰੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਗਾਗਾਨ ਆਕਾਸ ਅਰ ਧਰਤੀ
 ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਦੋਵੇਂ ਮੰਡਲ ਹੈਨ ਸੋ ਏਹੁ ਦੋਨੋ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀ ਕਰਨੇ ਦੇ ਥਾਲ ਹੈਨ ਅਰ ਚੰਦਰ
 ਸੂਰਜ ਵਿਚ ਜੋਤਾਂ ਜਗ ਰਹੀਆਂ ਹੈਨ ਅਰ ਆਕਾਸ ਵਿਚ ਤਾਰੇ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਤੇਰੇ ਥਾਲ ਵਿਚ
 ਮੌਤੀ ਹੈਨ ਅਰ ਪਵਣ ਜੋ ਝੂਲਤਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਚਵਰ ਹੈ ਅਰ ਜਿਤਨੀ ਬਨਰਾਇ ਹੈ ਸੋ ਤੈਨੂੰ
 ਢੂਲ ਚਹਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਭਵਖੰਡਨਾ ਸੰਸਾਰ ਮਾਇਆ ਕੋਦੁਰ ਕਰਕੇ ਆਪਨੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾਇ
 ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਹਰ ਏਕ ਸਮੇਵੇਲੇ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦ
 ਜੋ ਵਜਦੇ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ ਉਪਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਜਿਨਾ ਸਬਦਾਂ ਦੀ ਹਦ ਨਹੀਂ ਸੋ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ
 ਵਿਚ ਵਜਦੇ ਹਨ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਮੁਖਜੇ ਹੈਨ ਅਰ
 ਨੇਤ੍ਰ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋਤਿਨਾਵਿਚ ਸਾਰੇ ਤੇਰੀ ਹੀ ਜੋਤਿ ਜਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
 ਉਜਾਲਾ ਹੈ ਅਰ ਸਹਸ੍ਰ ਹੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਹੈਨ ਨਿਮਲ ਅਰ ਅਨੇਕ ਹੀ ਗੰਧੀਬੁਦਾਂ ਤੇਰੇ ਤਾਂਈ
 ਗਾਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਦੇਵਤੇ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋਭੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੋ ਧਿਆਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਤੇਰੇ
 ਚਲਤ ਜੋ ਚਲਿਤ੍ਰ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਪਾਇਸਕਦਾ ॥ ਮੈ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ
 ਕਿਉ ਕਰ ਸਕਾਂ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਦੇਵਤਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਵਤੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਜੀਵ
 ਹੈਨ ਸੋਤਿਨਾਵਿਚ ਸਭਨਾਂ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਹੀ ਜੋਤਿ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜੀ
 ਤਿਨਾਂ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਵਿਖੇ ਤੂੰ ਆਪਹੀ ਸਮਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਤਿਨਾਂ
 ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਕਰਕੇ ਚਾਨਣਾ ਹੈ ਤੇਤੈਥੀ ਇਤ੍ਤੇ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ
 ਜੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋਤਿਨਾਵਿਚ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਆਸਾ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇ ਚਰਨ
 ਰੂਪ ਕਮਲਾਂ ਦਾ ਲੋਭੀ ਜੋ ਮੇਰਾਮਨ ਰੂਪੀ ਭਵਰਾ ਹੈ ਅਰ ਕਮਲ ਮੈਂ ਰਜ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਸੋ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਦੀ ਰਜ ਜੋ ਚਰਨ ਰਜ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਅਨ ਦਿਨ ਰਾਤ੍ਰ
 ਦਿਨ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਸਾ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰੂਪ ਜਲ ਮੈਨੂੰ ਦਿਓ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
 ਜੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜੋ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਰਜ ਦਾ ਮੇਰਾ ਮਨ ਜੋ ਲੋਭੀ ਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
 ਜੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨਾਂ ਸਾਥ ਰਾਤ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਮਨ ਲੁਭਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਸ੍ਰਾਤੀ ਥੂੰਦ
 ਕੋ ਚਾਹਿਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਾਤੀ ਨਿਛਤ੍ਰ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕੋ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇਜੇ ਹੀ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਜੀ
 ਤੇਰੇ ਨਾਮਦੀ ਪਿਆਸ ਮੇਰੇਮਨ ਕੋ ਲਗੀ ਹੈ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਆਪਣਾਨਾਮੀ
 ਜੀਏ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮਦੀ ਪਿਆਸ ਲਗਾਰੀ ਹੈਮੇ ਰਾਮਨਵਿਰਲਾਪਕਰਦਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਹੈ

ਨਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਸਭ ਬਖਸ਼ਿਆ ਅਤੇ
ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਨਿ ਹਾਂ ਬਡਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਅਰ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੂੰ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਮੈਂ ਸਹਾਰਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਜੋ ਤੂੰ
ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ਕਰ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ
ਕਾ ਕਿਸੇ ਜਗਾ ਨਹੀਂ ਜਣਾਇਆ ਅਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਰੀਕਤ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ
ਸਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਬੂਲ ਪਾਈ ਹੈ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਪਰਸਿੱਧ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇਗਾ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋ ਬਖਸ਼ ਲੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਸੁਭਾਉ ਮੈਂ ਪੰਚਵਿਰਤ ਹੋਏ
ਸਮਾਧ ਥੀ ਉਥਾਨ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਥੀਂ ਉਥਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਕਾ ਨਾਮ ਆਪਭੀ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਭੀ ਉਪਦੇਸਦੇਕਰ ਹੋਰਨਾਪਸੋਂ ਭੀ
ਜਾਪ ਕਰਾਵਦੇ ਹੈਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇਮਨ ਮੈਂ ਏਹੁ ਬਿਆਪੀ ਜੋ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ
ਕੇ ਜਪਕਰ ਉਧਰੇ ਪਰਮਪਦਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੈ ॥ ਬੋਲਹੁ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਸਾਖੀ ਘੋਰੇ ਜਟਦੀ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੀਪਾਲੂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਆਂ ਗਏ ਬੜੇ ਬੜੇ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਕਿ
ਨਾਰੇ ਬਾਗ ਬੜੀਚੇ ਬਾਵਲੀ ਤਾਲ ਸਰੋਵਰ ਕਵਲੋਂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਹੁਏ ਹੈਂ ਅਰ ਬਡੇ ਭਵਰ
ਸਬਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਵਾ ਕੌਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਾਗ ਮੈਂ ਡੇਰਾ ਕੀਆ
ਊਹਾਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਭੀਕਬੀ ਸੰਜੋਗ ਸੇ ਆਵੈ ਅਤੇ ਇਕ ਸਾਧ ਰੋਜ਼ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ
ਨ੍ਹਾਵਣ ਜਾਵੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਨੇੜੇ ਹੀ ਤਲਾਉ ਆਹਾ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਰੁਗੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਵਨ ਤਿਤੁ ਵੇਲੇ ਉਹ ਭੀ ਆਵੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਡੇੜ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ
ਨਾਲ ਨ੍ਹਾਇ ਆਵਨ ਡੇਰ ਆਨ ਕਰ ਭਜਨ ਕਰਨ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਓਹ ਜਾਗਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ
ਆਈ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਸਾਧ ਨ੍ਹਾਉਣਤਲਾਉ ਆਉਦਾ ਆਹਾ ਸੋ ਇਕ ਦਿਨ ਨ੍ਹਾਇ ਕਰਜਿਉਧਿਆ
ਨ ਵਿਚ ਬੜੀ ਰਹਿਆ ਅਰਦਿਨ ਚੜ ਆਇਆ ਜਦ ਫਿਰ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਚਲਿਆ
ਤਾਂ ਪਾਸਦੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰਾਹੁਆਹ ਓਹ ਪਾਸਦੀ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਸੰਦਕੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾਂ ਤੂੰ ਕਉਣ ਸਾਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਭਾਈ ਤੂੰ ਨਿਸ਼ਗਿਕਹ ਅਸਾਂ ਤੇ ਕਜੋਂ
ਕਿ ਭਾਈ ਤੂੰ ਘੋਰ ਨੂੰ ਭੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਤੀਕੁ ਰੁਪ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੈਂ ਉਸ ਨਾਲ
ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਦੱਸੇਂਗਾ ਤਾਂ ਕੰਮ ਭੀ ਕਰ ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਘੋਰ ਜੱਟ ਗੁਲਾਮ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਹਉਂਹੀ ਹੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸਨੂੰ ਗਲ
ਨਾਲ ਲੁਇਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਰਾਜੀ ਹੈਂ ਤੇ ਫਿਰ ਘੋਰ ਭੀ ਚਰਨ ਤੇ ਫਿਰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ

ਮੁੰਹ ਤੇ ਭੀ ਘੋਰੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮੈਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਸਿਵਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤੁਸੀਂ
 ਆਪਣਾ ਠਿਕਾਣਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦਸੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿ ਭਲਾ ਭੁਲ੍ਹੀ
 ਘੜੀਕਿ ਸਸਤਾਉ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਹ ਸਮਾਯਾਦ ਕਰ ਜਿਸਸਮੇ
 ਰਾਤ ਕੋ ਕੀਰਤਨ ਕਰਤੇ ਥੇ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਆ
 ਕਰੀਏ ਲੋਕ ਅਸਾਡਾ ਖਹਿਜਾ ਨਹੀਂ ਛੁੱਡਦੇ ਜੋ ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਮਕੋ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਵੇ ਅਤੇ
 ਕਰਾਮਾਤ ਪਏ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਅਰ ਰੋਜ਼ ਕੇ ਦੁਖਾਵਣੇ ਕਰ ਹਮਕੋ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਹੋ ਆਵਤਾ ਹੈ
 ਅਤੇ ਫੇਰ ਹਮ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਵੀਰਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਹਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਿਸਪਰ ਕਰੈਂ ਕਿ ਜੋ ਜੋ ਸ਼ਭੀ ਸਾਹਿ
 ਬ ਕੇ ਬੰਦੇ ਹੈਂ ਤਥਾਹਮਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਹੈ ਤੇ ਦਰਸੂ ਜੋ ਕਰਾਮਾਤ ਕਹਿਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਜੋ
 ਕਹਿਰ ਕਰੈ ਸੋ ਕਰਾਮਾਤ ਦੇਵੈ ਅਰ ਫਿਰ ਕਹਿਆ ਅਸਾਂ ਭਾਈ ਜੀ ਭਗਤ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਪੂਰੀ
 ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਰ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਫੇਰ ਤੁਮ ਹਿੰਦੂ ਜਾਰਕੇ
 ਘਰ ਜਨਮੇਂ ਗੇ ਤਥਾਤੁਮਾਰਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਭੀ ਤੁਮ ਕੋ ਕਹਿਆਥਾ ਕਿ ਤੁਮਕੋ
 ਹਮ ਮਿਲੈਂ ਗੇ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਉਧਾਰ ਭੀ ਹੋਵੇ ਗਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸਾਡਾ ਤਪੁ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ
 ਅਸਾਂ ਹੁਣ ਖੜ੍ਹੀ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਪਾਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜੀ ਤਥਾਤੇਰਾ ਨਾਉ ਮੋਲਕ ਹੋਤਾ ਥਾ
 ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਜੀਰਾਂਦ ਬਡੀ ਆਹੀ ਪਰ ਤੂੰ ਸਾਥੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ ਸੋ ਤੈਂ ਇਕ ਪਾਪ ਕੀਤਾ
 ਆਹਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾਮ ਵਤੀ ਅਰ ਤੈਂ ਸੰਗਿ ਕਰਕੈ ਕਾਮ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਆ ਸੋ ਉਸਕੇ
 ਮਨ ਕਾਮਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਹੀ ਅਰ ਓਹ ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਈ ਇਸ ਕਰ ਤੈਨੂੰ ਪਾਪ ਹੋਇ
 ਆਹਾ ਹੈ ਸੋ ਇਸਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸਾਥੋਂ ਪਿਛੋਂ ਪੰਦਰਹ ਵਰ੍ਹੇ ਤੇਲੀ ਦੇ ਘਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੈਨੇ
 ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਧਰਨਾ ਸੀਜੇ ਪੰਦਰਹਿ ਵਰੇ ਪਿਛੇ ਤੂੰ ਮੇਇਆ ਹੋ ਭਾਈ ਤੂੰ ਇਕ ਨਿਰੰਕਰ
 ਦਾ ਹੀਜਾਪ ਕਰਿਆ ਕਰ ਅਰ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਿਆ ਕਰ ਅਤੇ ਤੂੰ
 ਅੱਗੇ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਭਾਈ ਘੋਹ ਬੂੜਾ ਹੈ ਹੋਰਨੂੰ ਨਾਹੀਂ ਬੂੜਾਈ ਤੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਘੋਹ
 ਸੈਦੇ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਭੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਘੋਹ ਭਾਈ ਸੈਦੇ
 ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਦਸਤਾਂ ਭਾਈ ਘੋਰੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗਾਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਓਹ ਤਾਂ ਮਰ ਗਇਆ ਹੈ ਅਰ
 ਓਸਨੂੰ ਸੱਤ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਮੇਏ ਨੂੰ ਅਗੇ ਓਹ ਰਾਜ ਪੂਤ ਦੇ ਘਰ ਆਹਾ ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੁਝ
 ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿਸ ਜਾਮੇ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਜੋ ਮੁਕਤ ਹੁਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤੁਸਾਡੀਆਂ
 ਬਾਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੁਣ ਦਲੇਲਪੁਰ ਹੈ ਅਰ ਇਥੋਂ
 ਤੇ ਕੋਹ ਨਉਕ ਜਾਗਾ ਹੈ ਓਬੇ ਰਵਿਦਾਸੀਏ ਚਮਾਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਹੈ ਗਾ ਹੈ ਅਰ ਦੋਵਾਰੀ ਢੰਡਾ
 ਲਾਂ ਦੇਘਰਾਂ ਵਿਚ ਜਨਮਿਆਂ ਸੀ ਜੋ ਅੱਠ ਪਹਿਰ ਦੇਸੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਰਹਿਆ ਹੈ ਨਾਗਾਇਠ ਤੇ
 ਭਲਿਆਂ ਦੇ ਏਹੋ ਜਨਮ ਪਾਇਦਾ ਰਹਿਆ ਜਦ ਸਾਥੋਂ ਵਿਛੜਿਆ ਹੈ ਤਥਾਗਰੀਏ ਜੱਟ ਕੇ
 ਹੋਤਾ ਥਾ ਅਰ ਇਸ ਕੀ ਮਾਤਾ ਕਾਨਾਮ ਸੁਹਾਵੀ ਥਾ ਪਰ ਇਸਨੇ ਤਦੇਂ ਇਕ ਮਾਨੁਖ ਕਰਿ

ਕਹ ਜਥੁੰ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੁ ਕਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਗਾ ਸੋ ਜਬ ਉਸਕੇ ਕਾਰਜ ਕਾ ਸਮਾਂ ਅਇਆਤ ਥ
 ਸਿੱਟੇ ਹਈ ਤਈ ਕਰਨ ਲਗਾ ਵਾਰਤਾਹੋਰਕਿਆ ਜੋ ਉਸਕੇ ਕਾਰਜ ਨਾਂ ਕਰਦੀਆ ਅਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰੁ
 ਕਾਰੋਂ ਨੇ ਭੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਬਡਾ ਪਾਪ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿ ਕਰ ਕਿਮ ਮੁਕਰਤਾ ਹੈ
 ਸੋ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਇਕ ਜਨਮ ਚੰਡਾਲੋਂ ਕੇ ਘਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਭੀ
 ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰ ਨਧੀਸਕ ਭੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਪਾਪਕਰਤਾ ਹੈ ਪਰ ਐਚੁ ਹੈ ਜੋ ਏਕ ਬਾਤ
 ਕਾਪਾਪ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਇਉਂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰ ਏਸ ਨੇ ਤੋਂ ਸਾਤ ਪਾਪ ਕੀਏ ਹੈਂ ਜੋ ਏਕਤੇ ਇਉਂ
 ਹੁਆਂ ਕਿ ਇਸਨੈ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਕੇ ਜੂਠਾ ਚੌਰੀ ਖੁਲਾਇਆ ਅਰ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਾ ਇਹ
 ਖਾਸ ਖਿਜ਼ਮਤ ਗਾਰਸਾ ਪਰ ਚੌਗੀ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਲਿਆਵੈ ਸੋ ਜੂਠ ਕਰਕੇ ਲੈ ਆਵੈ ਪਰ
 ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਘਟਾਂ ਕਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਰਾਜਾ ਨੇ ਮਨਮੇ ਬੂਝੀ ਅਰ ਕਹਿਆ ਰੇ ਸੋਦਰੀਆ ਤੂੰ
 ਯਹ ਕਿਯਾ ਬਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਭਾਈ ਏਹ ਕਾਮ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਨਾ ਕੀਆ ਕਰ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਇਹ
 ਕਾਮ ਭੀ ਛੋਝਿਆ ਅਰ ਤੀਸਰਾ ਪਾਪ ਐਰ ਕੀਆ ਜੋ ਰਾਜਾ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜ਼ਨਨਿਓ ਮੇਂ ਇਕ
 ਚੰਬੇਲੀ ਗੋਲੀ ਸੀ ਸੋ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਸਪਕਸ਼ ਕੀਆ ਅਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਭੀ ਸੁਣਿਆ ਸਹੀ ਪਰ
 ਰਾਜਾ ਨੇ ਮੁਖ ਸੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਆ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਰਾਜਾ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਇਕ ਹੀ ਦੇਖਤਾ ਬਾ
 ਇਸੇ ਤੇ ਰਾਜਾ ਗੁੱਸੇ ਨ ਹੋਇਆ ਅਰ ਚੌਬਾ ਪਾਪ ਏਕ ਐਰ ਕੀਆ ਜੋ ਚੌਦਸ ਕੇ ਦਿਨ ਬ੍ਰਾਹ
 ਮਣ ਕੇ ਸਾਥ ਲਝਿਆ ਅਰ ਉਸਕੇ ਬਡੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਮੁਸ਼ਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਇਸਤੇ ਓਹ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਡਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਅਰ ਮੁਖ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੈ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਚੰਡਾਲ ਹੋਵੇਂ ਗਾ
 ਅਰ ਪੰਜਮਾ ਇਕ ਪਾਪ ਐਰ ਹੁਆ ਜੋ ਏਹ ਰਾਜਾ ਕੇ ਭੀਡਾਰੇ ਸੋ ਤੇਲ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹੀ ਚੁ
 ਰਾਇਆ ਕਰੇ ਅਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਰ ਸੁਣਕਰ ਮੁਖ ਸੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਢੰਡਾਲ ਏਹ ਕਾਮ
 ਤੈਨੇ ਕਿਆ ਕੀਆ ਤਬ ਏਹ ਚੁਪਕਰ ਰਹਿਆ ਅਰ ਛੇਵਾਂ ਏਹ ਪਾਪ ਕੀਆ ਜੋ ਇਸਨੇ ਇਕ
 ਖਰ ਕੇ ਮਾਰੀਆ ਸੋ ਖਰ ਕਾ ਸ੍ਰਾਪ ਭੀ ਹੁਆ ਅਰ ਸੱਤਮਾ ਏਕ ਅਤੀਤ ਉਸਕੇ ਇਸਨੇ
 ਪਹਿਲੇ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਬਾ ਪਾਛੇ ਉਸਕੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਮਾਰਨ ਲਗਾ ਤੋਂ ਉਸਕਹਿਆ
 ਰੇ ਮਲੇਛ ਮੁੜੇ ਕੜੋਂ ਮਾਰਤਾ ਹੈ ਬਾਰ ਬਾਰ ਚੰਡਾਲ ਹੋਵੇਂ ਗਾ ਸੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਸੇ ਸੈਦੇ ਕੇ
 ਇਹ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਸੈਦੇ ਤਪੁਬੜ ਕੀਆ ਬਾ ਪਰ ਜਿਉਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਾਣੀ
 ਤਿਉਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਘੋਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਹੁਨ ਜਿਸ ਜਾਮੇਵਿਚ ਹੋਵੇ ਸੇ ਮੈਨੂੰ
 ਦਿਖਾਲੀਏ ਅਤੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੁਣ ਕਦਉਧਰ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਘੋਰ
 ਸੈਦੇ ਸਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੁਰੇਤੇ ਦੋਸ਼ੇ ਪੰਥੀ ਵਰ੍ਹੇ ਪਿਛੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਹੋ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਨ ਉਵਾਂ ਮਹਿਲ
 ਰ ਸੀ ਉਹ ਭੀ ਸਾਡਾ ਜਾਮਾ ਹੋ ਸੀ ਤੇ ਕਿਤੇ ਸਾਡੀ ਅੰਸਭੀ ਹੋ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਨ ਉਵਾਂ ਮਹਿਲ
 ਹੋ ਸੀ ਅਰ ਭਾਈ ਘੋਰ ਉਹ ਭੀ ਰੂਪ ਸਾਡਾ ਹੀ ਹੋ ਸੀ ਪਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਲੋਪਤੇ ਜਗਤ ਤੇ ਨਿਦਿਆ
 ਕਰਾਵਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਭੀ ਅਪਣਾ ਹੋ ਮਸੀ ਪਰ ਸੁਆਰ ਬਦ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਘੋਰ ਅਰਦਾਸ

ਕੀਤੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਕੁਝ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਆਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
 ਆਭਾਈ ਘੋਹ ਜੋ ਕੁਝ ਤੈਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਸਾਂ ਵਾਸਤੇ ਸੋਹੱਛਾ ਹੀ ਕਰਨਾਂ ਹੈ ਪਰ ਝਬ ਹੀ ਅਵੈ
 ਅਤੇ ਅਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਭੀ ਨਾਲ ਲਿਆਵੀਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਘੋਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਉਠਕਰ ਆਪਣੇ
 ਘਰ ਆਣਕਰ ਆਪਣੀ ਸਿਖਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੇ ਹੇ ਸਿਆਣੀ ਏਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰ
 ਸਾਡੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਆਏ ਹਨ ਪਰ ਤੂ ਝਟਕਰਤਾਂ ਸਿੱਖਣੀ ਅਫੀ ਤਰਹਿ ਸੁੱਚਮ ਕਰਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਰ ਤਿਆਰ ਕਰਕੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਘੋਹ ਨੇ
 ਬਾਗ ਤੇ ਮੇਵਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੋ ਮੇਵਾ ਲਿਆਨ ਕੇ ਅਰ ਦਰਸੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਅਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈਕਰ ਤੁਰਿਆਅਤੇ ਦਰਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਰੇਬੇਟਾਤੈਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰਭੇਟਰਖ
 ਕੈਮੱਬਾਟੇਕਨਾਂ ਅਤੇ ਮਨ ਚਿਤਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਲੇਵਨੀ ਅਰ ਨਾਲੇ ਘੋਹ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਤਿਆਗੀ
 ਸੋ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੁਖਦੇਵੀ ਆਹਾ ਉਨ ਅਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਭੀ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਚਲਦੀ
 ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਘੋਹ ਅਖਿਆ ਚਲ ਸਿੱਖਨੀ ਏਤੂ ਭੀ ਚਲ ਤਾਂ ਦੋਨੋਂ ਤੁਰੇ ਅਰ
 ਪੁੱਤ ਘੋਹ ਦੇ ਅਗੇ ਹੀ ਗਇਆ ਸੋ ਦਰਸੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਹੀ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਆਣਮੱਬਾ
 ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰਸੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਮੇਹਰਵਾਨ ਗੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਰਸੇ ਨੂੰ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੌਸਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤੇ ਦਰਸੇ ਨੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ
 ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਦਰਸਾ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਤਲੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਰ ਪਿਛੋਂ ਭਾਈ ਘੋਹ ਤੇ ਭਾਈ
 ਘੋਹ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੁਖਦੇਵਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਆਣ ਮੱਬਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਆਉ ਭਾਈ ਘੋਹ ਅਤੇ ਮਾਈ ਸੁਖਦੇਵਾਂ ਕਰਤਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ
 ਦੀ ਦਾਤ ਦੇਵਸੀ ਤਾਂ ਘੋਹ ਨੇ ਤੇ ਸੁਖਦੇਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਘੋਹ ਏਹ ਕੀ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਘੋਹ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੇਰਾ
 ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਘੋਹ ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੂੰ
 ਇਹ ਕਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਧਰ ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਘੋਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਹਰਵਾਨ ਏਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਖਣੀ ਪੀਤ ਨਾਲ ਬਨਾਇ ਕੇ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇ
 ਗਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਵੱਡੀ ਦਾਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਹੀ ਮੈਨੂੰ
 ਗੀਗਾ ਪਿਰਾਗਾ ਹੈ ਅਰ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਇਸਨਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਘੋਹ
 ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਸੀ ਕਿਨਾਂ ਹੋ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਘੋਹ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਘੋਹ ਤੇਰੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਭੀ ਤਪ ਭਾਰੀ ਕੀਤਾ ਆਹਾ
 ਪਰ ਇਕ ਥੋਟ ਵਿਚ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਉਸਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਜਨਮ ਵਿਛੜੇ ਨੂੰ ਹੋਏਹੈਨ ਸੋ
 ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਘਰਭੀ ਤਪ ਕਰੈ ਅਤੇ ਸਤਮੇ ਜਾਮੇ ਵਿਚ ਜੋਤਿ ਵਰਤਸੀਤਾਂ ਸਾਡਾ ਭੇਖ ਹੋਵੇਗਾ ਸਾਂਗ
 ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਛਕੀਰ ਭੀ ਹੋਸਨ ਸੋ ਓਸ ਜਾਮੇਂ ਤੇ ਏਨ ਉਧਰਨਾ ਹੈ ਅਰ ਸਾਬੋ ਪਿਛੇ ਇਕ